

การศึกษาความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

A Study of The Needs for Educational Services in the Urban Community
of
The Institute of Technology Rajamangala Bangkok Technical Campus

โดย

นางสาวเอี่ยมฟ้า นาคโต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลพร เลิศมหาเกียรติ

นายอัศวิน จินดานุรักษ์

BTC-Library

3 2000 00070918 0

ปีงบประมาณเงินผลประโยชน์ประจำปี 2547

การศึกษาความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

A Study of The Needs for Educational Services in the Urban Community
of
The Institute of Technology Rajamangala Bangkok Technical Campus

โดย

นางสาวเอี่ยมฟ้า นาคโต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลพร เลิศมหาเกียรติ

นายอัศวิน จินดานุรักษ์

BTC-Library

3 2000 00070918 0

ปีงบประมาณเงินผลประโยชน์ประจำปี 2547

การศึกษาความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

A Study of The Needs for Educational Services in the Urban Community
of
The Institute of Technology Rajamangala Bangkok Technical Campus

คณะผู้วิจัย สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

คณะผู้วิจัย

สังกัด

นางสาวเอี่ยมฟ้า นาคโต

คณะวิทยาศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลพร เลิศมหาเกียรติ

คณะศิลปศาสตร์

นายอัศวิน จินดานุรักษ์

คณะวิทยาศาสตร์

เลขหมู่..... 378.103
0236 ก
9547 ค.2
เลขทะเบียน..... 0198
เลข..... 9 ก.ต. 52
เลข..... 8-78020

- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล - วิทยาเขต
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล - กรุงเทพมหานคร

สนับสนุนโดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ฉบับนี้สำเร็จลงได้ โดยการสนับสนุนจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ให้ใช้สถานที่ในการทำวิจัย

ขอขอบคุณนาย ไพรัช รุ่งรุจิเมฆ ผู้อำนวยการวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ และ นายเมทิน มีสุข ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและพัฒนา ที่ได้ให้การสนับสนุนและให้คำปรึกษาด้านงบประมาณ

ขอบคุณดร.มารีสา จินนะศิษฐ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและฝึกอบรม และดร.ปทุมทิพย์ ดันทับทิมทอง หัวหน้าแผนกวิจัย ที่ได้ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานจนทำให้งานสำเร็จด้วยดี

และขอขอบคุณ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้
คณะผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัย

เรื่อง	การศึกษาความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ
ผู้วิจัย	นางสาวเอี่ยมฟ้า นาคโต ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิไลพร เลิศมหาเกียรติ นายอัศวฤทธิ์ จินดานุรักษ์
หน่วยงาน	ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
ปี (พ.ศ.)	2548

บทคัดย่อ

การศึกษาความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา 1) ความต้องการของนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร หลักสูตรการฝึกอบรมและศึกษาต่อ 2) ความต้องการของบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรมและศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และ 3) ความต้องการของผู้นำชุมชนเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร หลักสูตรการฝึกอบรมและศึกษาต่อ การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากประชากรในเขตบริการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ 8 เขต กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ นักเรียนและนักศึกษา 3,588 คน บุคคลทั่วไป 1,704 คน และผู้นำชุมชน 120 คน เครื่องมือในการเก็บข้อมูลได้แก่แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ลำดับที่ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการของนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร หลักสูตรการฝึกอบรมและการศึกษาต่อ ได้ผลดังนี้ 1.1) นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่ (99.5%) ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าที่ต้องการศึกษาต่อ 5 อันดับแรกได้แก่ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน และสาขาวิชาการตลาดระหว่างประเทศ 1.2) นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่ (69%) มีความคิดเห็นว่าการพัฒนาบุคลากรของชุมชนมีความสำคัญมาก และนักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ (65.8%) ต้องการที่จะเข้าร่วมการฝึกอบรม สำหรับวิธีการในการฝึกอบรมที่ต้องการมีดังนี้ การฝึกอบรมในระหว่างปฏิบัติงาน การอบรมภายในบริษัท และการอบรมในสถาบันฝึกอบรม โดยหลักสูตรที่นักเรียน นักศึกษาต้องการให้มีการอบรมในชุมชน 5 อันดับแรกได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สอนเสริมภาษาอังกฤษ ทักษะการใช้เครื่องมือ-เทคโนโลยีการนำเสนอผลงาน การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เครือข่าย และ ภาษาต่างประเทศ(จีน, ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส)

2. ความต้องการของบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรม และ ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีผลดังนี้ 2.1) บุคคลทั่วไป 23.7% ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง ซึ่งมี 34.17% ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และ 27.58% ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี โดยมี 52.43% ต้องการศึกษาต่อในระดับปด (เรียนที่สถาบัน/ศูนย์) 29.38% ต้องการศึกษาต่อแบบผสม (เรียนที่สถาบันส่วนหนึ่ง ศึกษาด้วยตัวเองส่วนหนึ่ง) และ 17.59% ต้องการศึกษาต่อแบบเรียนทางไกล (มีการบรรยายสรุป) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษา (59.8%) และเพื่อเพิ่มรายได้พิเศษ (55.52%) และ 32.92% เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน 2.2) บุคคลทั่วไป 43.7% ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยการฝึกอบรมเท่านั้น มี 64.3% ต้องการฝึกอบรมระยะสั้น (ไม่เกิน 10 วัน) และ 35.02% ต้องการฝึกอบรมระยะยาว (1 เดือนขึ้นไป) โดยต้องการฝึกอบรมในช่วงวัน เสาร์ – อาทิตย์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน (52.9%) เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษ (43.7%) 2.3) บุคคลทั่วไป 32.6% ต้องการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม มีความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท 41.6% และศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี 28.6% โดยที่ 43.4% ต้องการศึกษาต่อในระบบปด 35.8% ต้องการศึกษาต่อแบบผสม และ 19.6% ต้องการศึกษาต่อแบบเรียนทางไกล ต้องการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษา 61% เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษ 32% และเพื่อเลื่อนตำแหน่ง 24.1% ส่วนการฝึกอบรมนั้นมี 65.5% ต้องการฝึกอบรมระยะสั้น และ 33.5% ต้องการฝึกอบรมระยะยาว ซึ่งส่วนใหญ่ต้องการฝึกอบรมในวันเสาร์ – อาทิตย์ (38.5%) และมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน (66.2%) และต้องการเพิ่มรายได้พิเศษ (52.2%) 2.4) หลักสูตรที่บุคคลทั่วไปต้องการฝึกอบรม 5 อันดับแรกได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล การพัฒนาบุคลิกภาพ ภาษาต่างประเทศ (จีน, ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส) การสอนเสริมภาษาอังกฤษ และเทคนิคการนำเสนอผลงาน 2.5) สาขาวิชาที่บุคคลทั่วไปต้องการศึกษาต่อ 5 อันดับ ได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล วิทยาการคอมพิวเตอร์ การท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษธุรกิจ และการโรงแรม

3. ความต้องการของผู้นำชุมชนเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรหลักสูตรการฝึกอบรมและศึกษาต่อ มีผลดังนี้ 3.1) ผู้นำชุมชนส่วนใหญ่ (64.17%) มีความคิดเห็นว่าการพัฒนาบุคลากรในชุมชนมีความสำคัญมากและควรได้รับการพัฒนาและฝึกอบรม (52.5%) ส่วนผู้นำชุมชนส่วนใหญ่ (88.33%) ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง และ (60.83%) ต้องการเข้ารับการฝึกอบรม วิธีการที่ควรใช้ในการฝึกอบรมผู้นำชุมชนและบุคลากรในชุมชนได้แก่ การให้ความรู้เพิ่มเติมโดยใช้สื่อต่าง ๆ การศึกษาดูงาน การอบรมในสถาบันฝึกอบรม การจัดกิจกรรมกลุ่มย่อย การประชุมสัมมนา/อบรม 3.2) หลักสูตรที่ผู้นำชุมชนต้องการฝึกอบรม 5 อันดับแรกได้แก่ การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ การพัฒนาบุคลิกภาพ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สอนเสริมภาษาอังกฤษ และการซ่อมบำรุงเครื่องใช้ไฟฟ้า 3.3) หลักสูตรที่ผู้นำชุมชนต้องการศึกษาต่อ 5 อันดับแรกได้แก่ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และ สาขาการเงิน

Research title:	A Study of The Needs for Educational Services in the Urban Community of The Institute of Technology Rajamangala Bangkok Technical Campus
Researchers:	Miss Aoumfar Nakto Asst. Prof. Wilaiporn Iertmahakeit Mr. Akravuti Jindanuruk
Organization	Planning and Development
Year:	2005

Abstract

The Objectives for this research were to study 1) the needs of students for human-resources development, the fields of training and higher level educational 2) the needs of people in the community for the fields of training and master degree programs and 3) the needs of community leaders for human resources development, the fields of training and higher level education. This research studied from the urban community in 8 service areas of the Institute of Technology Rajamangala Bangkok Technical Campus. Three sample groups were randomly selected for this study: 3588 high school students and undergraduate students, 1704 people in communication and 120 community leaders. Questionnaires were used in collecting data. Quantitative data was then analyzed by computing frequency, percentage, mean and standard deviation.

Research results were as follows:

1. The needs of students for human resources development, the program of training and higher level educational. 1.1) 99.5% of students at the secondary school level and vocational school wanted to pursue studies at the post-secondary school level. The five priority fields of study for the Institute of Technology Rajamangala Bangkok Technical Campus, were business English, English for international communication, management-human resources, management-office, international-marketing. 1.2) Most students (69%) realized human resource development was important, and 65.8% of students highly desired training. The selected training methods were on the job training, training in company and training in the institute of training. The five priority fields of training in community were English for international communication, tutoring in English, equipment's skill using-technology for presentation, internet using and foreign language (Chinese, Japanese, French).

2. The needs of people in the community for the field of training and master degree programs. 2.1) 23.7% of people in the community wanted to increase their educational level, 34.17% wanted to study at master degree level and 27.58% wanted to study for a bachelor degree. 52.43% wanted to study in closed university (studying in the university/education center), 29.38% wanted to study in both closed university and studied by themselves and 17.59 % wanted to study in long distance learning (brief concept). 59.8% of people in the community wanted to increase their education level, 55.52% wanted to increase their income and 32.92% wanted to increase efficiency in job performance. 2.2) 43.7% of people in the community who only increased their knowledge by training, 64.3% wanted to train in short courses that did not exceed 10 days, 35.02% wanted long courses (> 1 month) and also conducted on Saturdays and Sundays. 52.9% want to train for increasing their efficiency in job performance and income (43.7%). 2.3) 32.6% of people in the community wanted to increase their educational level and training. 41.6% wanted to study at master degree level, 28.6% wanted to study for a bachelor degree. 43.4% of people in the community wanted to study in closed university, 35.8% wanted to study in both closed university and by themselves and 19.6% wanted to study in long distance learning. of people in the community wanted to pursue study for a bachelor degree because they wanted to increase their education, 32% wanted to increase their income and received promotion in rank. According to training program, 65.5% of people in the community wanted short courses and 33.5% wanted long term, and also conducted on Saturdays and Sundays. The aims of training were increasing efficiency (66.2%) and increasing their incomes (52.2%). 2.4) The five priority fields of training were English for communication, personality development, foreign languages (Chinese, Japanese, French) , tutoring in English and technical for presentation. 2.5) The five priority fields of study for the Institute of Technology Rajamangala Bangkok Technical campus, were English for international communication , computer science, tourism ,business English ,hotel.

3. The needs of community leaders for human resources development. The program of training and higher level education. 3.1) Most community leaders (64.17%) realized human resource development was most important. People in the community should get development and training (52.5%). Most community leaders (88.33%) wanted to study at higher level and 66.83% highly desired training. The selected training methods were view job, training in the institute of training, small group activities, seminars and workshops. 3.2) The five priority fields of training were mending

and maintenance for computer, personality development, English for communication, tutoring in English, electrical maintenance. 3.3) The five priority fields of study for a bachelor degree programs, were computer, English for international communication, technology of computer ,business English and finance.

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
ABSTRACT	ง
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	3
4. ขอบเขตของการวิจัย	3
5. คำนิยามศัพท์	4
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย	5
1. บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา	5
2. สถาบันอุดมศึกษากับการบริการชุมชน	9
2.1 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้	10
2.2 จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต	13
2.3 การสนับสนุนด้านทรัพยากรของสถาบันการศึกษา	17
3. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	22
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	22
1.1 ประชากร	23
1.2 กลุ่มตัวอย่าง	23
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	23
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล	4
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	5

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	26
1. กลุ่มนักเรียนนักศึกษา	27
ตอนที่ 1.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	27
ตอนที่ 1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร	29
ตอนที่ 1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตรที่ควรมีการอบรมในชุมชน	32
ตอนที่ 1.4 ผลการวิเคราะห์ด้านสาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ	34
2. กลุ่มบุคคลทั่วไป	36
ตอนที่ 2.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	36
ตอนที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการการฝึกอบรมและการศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา	38
ตอนที่ 2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตรที่บุคคลทั่วไปต้องการฝึกอบรม	45
ตอนที่ 2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสาขาที่บุคคลทั่วไปต้องการศึกษาต่อ	47
3. กลุ่มผู้นำชุมชน	49
ตอนที่ 3.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	49
ตอนที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ของผู้นำชุมชน	52
ตอนที่ 3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่ควรใช้ในการฝึกอบรมผู้นำ ชุมชนและบุคคลในชุมชน	53
ตอนที่ 3.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตรการฝึกอบรมที่ผู้นำชุมชนต้อง การฝึกอบรม	55
ตอนที่ 3.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสาขาที่ผู้นำชุมชนและบุคลากรในชุมชน ต้องการศึกษาต่อ	57
4. สรุปคำถามปลายเปิด	59
ตอนที่ 4.1 กลุ่มบุคคลทั่วไป	59
ตอนที่ 4.2 กลุ่มผู้นำชุมชน	63

หน้า

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	67
1. สรุปผลการวิจัย	68
2. อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	72
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	77
แบบสอบถาม	78
ประวัติผู้วิจัย	97

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	27
2 จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม	27
3 จำนวนและร้อยละของสาขาวิชาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม	28
4 จำนวนและร้อยละของเขตที่ผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่	28
5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านความคิดเห็นต่อความสำคัญ ของการพัฒนานุเคราะห์ของชุมชน	29
6 จำนวนและร้อยละของความต้องการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นของผู้ตอบแบบสอบถาม	29
7 จำนวนและร้อยละของความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมของผู้ตอบแบบสอบถาม	30
8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการได้รับการพัฒนา และฝึกอบรมของคนในชุมชน	30
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการพัฒนาและฝึกอบรมที่เหมาะสมกับผู้ตอบ แบบสอบถามหรือบุคคลในชุมชน	31
10 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการ ของหลักสูตรฝึกอบรม ที่ชุมชนต้องการ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปน้อยดังนี้	32
11 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน และระดับความต้องการของสาขาที่ต้องการศึกษาต่อโดยเรียง ลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปน้อยดังนี้	34
12 จำนวนและร้อยละของเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	36
13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ	37
14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา	37
15 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้ต่อเดือน	37
16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ	38
17 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีการที่ต้องการใช้ในการเพิ่ม พูนความรู้	38
18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง ผู้ตอบแบบ สอบถามที่ต้องการศึกษาต่อและฝึกอบรมจำแนกตามระดับการศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ	39
19 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงและผู้ตอบ แบบสอบถามที่ต้องการศึกษาและฝึกอบรม จำแนกตามรูปแบบของการศึกษาต่อ	39

ตาราง

หน้า

20	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อและทั้งศึกษาต่อและ ฝึกอบรมจำแนกตามเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	40
21	จำนวนและร้อยละรูปแบบการฝึกอบรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการฝึกอบรม และทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม	40
22	จำนวนและร้อยละช่วงเวลาที่ต้องการฝึกอบรมของผู้ตอบแบบสอบถามต้องการฝึก อบรมและทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม	41
23	จำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ต้องการฝึกอบรมและทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมของ ผู้ตอบแบบสอบถาม	41
24	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามเพศ	42
25	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามอายุ	43
26	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามรายได้ ต่อเดือน	43
27	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามอาชีพ	44
28	อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบ ต่อหลักสูตรที่ต้องการฝึกอบรม	45
29	อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบ ถามต่อสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	47
30	จำนวนและร้อยละของเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	49
31	จำนวนและร้อยละของอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	50
32	จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม	50
33	จำนวนและร้อยละของรายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม	51
34	จำนวนและร้อยละของอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม	51
35	จำนวนและร้อยละของสังกัดเขตของผู้ตอบแบบสอบถาม	52
36	จำนวนและร้อยละของความต้องการการพัฒนาบุคลากรของผู้นำชุมชน	52
37	อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการของผู้ตอบแบบ สอบถามต่อวิธีการพัฒนาบุคลากร	53
38	จำนวนและร้อยละของระดับความต้องการของผู้นำชุมชนต่อวิธีการพัฒนาบุคลากร	54

ตาราง	หน้า
39 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการของผู้นำชุมชนต่อหลักสูตรการฝึกอบรม	55
40 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการของผู้นำชุมชนต่อสาขาที่ต่อการศึกษาต่อ	57

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าได้ต้องมีประชากรที่มีคุณภาพ การศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้บุคลากรของประเทศมีคุณภาพและศักยภาพที่ดี ส่วนสถาบันการศึกษาก็มีหน้าที่ผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพตามที่ประเทศต้องการ ในปัจจุบันการศึกษาได้เปิดกว้างให้แก่คนในประเทศได้มีที่ศึกษาหาความรู้ได้อย่างเสรี สถาบันการศึกษาจึงเกิดเพิ่มขึ้นและขยายสาขาไปอย่างรวดเร็วทั้งภาครัฐบาล เอกชน และต่างชาติ ทำให้มีการแข่งขันทางด้านบริการการศึกษาอย่างมาก โดยมีการเปิดสาขาวิชาเรียน และฝึกอบรมที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการเปิดศูนย์การเรียนในแหล่งที่มีผู้ต้องการเรียนเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนเพิ่มเติมภาคนอกเวลา ราชการทั้งในวัฒนธรรมและเสรีอาทิตย มีความร่วมมือกันทางการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยของไทยและต่างประเทศ มีการเปิดสอนภาคภาษาอังกฤษซึ่งเป็นการตอบสนองผู้มีเงินไม่มากพอที่จะไปเรียนหรือไม่สะดวกที่จะไปเรียนต่างประเทศแต่ก็สามารถเรียนในหลักสูตรที่เป็นภาษาสากลซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานที่ต้องติดต่อกับภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเห็นว่าสถาบันการศึกษาต่างๆ ไม่ว่าภาครัฐ เอกชนหรือต่างประเทศนั้นมีการแข่งขันสูงในทุกรูปแบบ

อีกทั้งรัฐบาลได้มีการปฏิรูปการศึกษาทั้งทางด้านองค์กรและการจัดการศึกษา มีการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการ การใช้งบประมาณให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดทั้งนี้เพื่อเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนแม้ท้องถิ่นที่อยู่ไกลก็มีโอกาสที่ได้ศึกษาในระดับอุดมศึกษาเช่นเดียวกันทั่วประเทศ โดยได้มีการประกาศจัดตั้งมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นทั่วประเทศได้แก่สถาบันราชภัฏซึ่งได้แยกเป็นมหาวิทยาลัย 40 แห่ง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลแยกเป็นมหาวิทยาลัย 9 แห่ง จึงทำให้ประชากรทุกภาคทั่วประเทศได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนในทุกสาขาวิชาชีพ และทุกระดับการศึกษาทั่วประเทศ ดังนั้นสถาบันเหล่านี้จึงต้องเปลี่ยนบทบาทไปอย่างมากไม่ว่าจะเป็นการวิจัยหรือการให้การศึกษาก็ต้องมีกลยุทธ์ในการจัดรูปแบบการศึกษา รวมทั้งต้องมีหลักสูตรที่หลากหลายทั้งหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาวเพื่อตอบสนองต่อแรงงานที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศโดยมีทั้งได้รับปริญญาบัตรหรือประกาศนียบัตรในกรณีที่ได้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และศักยภาพในการทำงานตามปณิธานการศึกษาที่ก้าวไปไกลในการให้การศึกษาลดลงชีวิตที่มุ่งเน้นการระดมทรัพยากรที่มีอยู่ในประเทศมาใช้พัฒนาความรู้ ความคิด ความสามารถของประชา

กรที่มีคุณภาพสามารถนำพาประเทศไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนและสามารถอยู่รอดได้ภายใต้การแข่งขันซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาในระบบ ซึ่งจัดการเรียนการสอนในระดับ ปริญญาตรี และมีบทบาทในการให้บริการสังคม โดยเฉพาะเพื่อให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ซึ่งมีการเสนอทางเลือกให้สถาบันแต่ละแห่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลในสายการบังคับบัญชาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาอันจะส่งผลให้สถาบันมีอิสระและความคล่องตัวในการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสามารถดำเนินการให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมได้ดียิ่งขึ้น อันเป็นการเสริมกับแนวทางการปฏิรูปการอุดมศึกษาสู่ปวงชนในการจัดการศึกษาและให้บริการการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและชุมชนอย่างถูกต้อง การสำรวจความต้องการของประชากรหรือนุกลากรในเขตพื้นที่ให้บริการจะทำให้ได้ข้อมูลขั้นพื้นฐานที่จะสามารถกำหนดความต้องการของการพัฒนาการบริการทางวิชาการตลอดจนความสามารถคาดการณ์แนวโน้มความต้องการของการพัฒนาการบริการทางวิชาการในอนาคต เพื่อจะได้นำมาเป็นแนวทางในการจัดการให้บริการทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาและบริการชุมชนต่อไป

การจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันจะต้องคำนึงถึงลูกค้าซึ่งได้แก่ นักเรียน นักศึกษา บุคคลทั่วไป และผู้นำชุมชน ที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา สถาบันฯ ตระหนักในความสำคัญของลูกค้าและมุ่งที่จะให้บริการที่มีคุณภาพที่ดีที่สุดต่อชุมชนและสังคม ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงได้จัดทำโครงการวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ โดยจัดให้มีการสำรวจความต้องการของชุมชนเพื่อนำผลมาวิเคราะห์ โดยข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ ในการวางแผน การพิจารณาปรับปรุงแผนการผลิตนักศึกษา กำหนดยุทธศาสตร์ กำหนดนโยบาย การจัดการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการบริการทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในพื้นที่ที่สถาบันให้บริการทางการศึกษา 8 เขตบริการ ซึ่งได้แก่ เขตสาทร เขตบางรัก เขตปทุมวัน เขตบางคอแหลม เขตธนบุรี เขตคลองสาน เขตทุ่งครุ และเขตคลองเตย เพื่อให้สถาบันฯ เป็นแหล่งวิชาการของชุมชนที่ให้ชุมชนมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา 29 ในการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ จัดการศึกษาอบรมเพื่อให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เป็นแหล่งบริการการศึกษาที่มีคุณค่าและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยมีดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการด้านการพัฒนาบุคลากร
2. เพื่อศึกษาความต้องการด้านหลักสูตรการฝึกอบรมของชุมชน
3. เพื่อศึกษาความต้องการต่อสาขาที่ต้องการศึกษาต่อแนวทางการพัฒนาการบริการทางวิชาการต่อชุมชน
4. เพื่อศึกษาความต้องการต่อการบริการทางวิชาการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

เขตเทคนิคกรุงเทพฯ

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผลการวิจัยจะให้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร
2. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรม
3. ได้ข้อมูลสำหรับใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา
4. ได้ข้อมูลสำหรับจัดทำแผนการศึกษาระดับอุดมศึกษาและบริการวิชาการอุดมศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

4. ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ไว้ดังนี้

1. ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะประชากรในเขตบริการการศึกษาของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ 8 เขต ได้แก่ เขตสาทร เขตบางรัก เขตคลองเตย เขตบางคอแหลม เขตปทุมวัน เขตคลองสาน เขตธนบุรี และเขตทุ่งครุ
2. กลุ่มประชากรที่ศึกษาได้แก่ นักเรียน นักศึกษา บุคคลทั่วไป และผู้นำชุมชน
3. ตัวแปรที่ศึกษาความต้องการของ นักเรียน นักศึกษา บุคคลทั่วไป และผู้นำชุมชน ต่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

5. คำนิยามศัพท์

1. **เขตบริการ** หมายถึง เขตบริการทางการศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ให้บริการ 8 เขตในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขตสาทร เขตบางรัก เขตคลองเตย เขตบางคอแหลม เขตปทุมวัน เขตคลองสาน เขตธนบุรี และเขตทุ่งครุ

2. **ชุมชน** หมายถึง ประชาชนในเขตบริการของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ 8 เขตบริการ

3. **ชุมชนเมือง** หมายถึง ชุมชนที่มีความสัมพันธ์เป็นแบบทวิคูณ โดยใช้น้ำที่การงานติดต่อกัน มีความหลากหลายทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และมีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี

4. **ผู้นำชุมชน** หมายถึง ประชากรที่เป็นประธานชุมชนในเขตบริการ 8 เขต ประกอบด้วย สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร สมาชิกสภาเขตในกรุงเทพมหานคร ผู้บริหาร พระ/นักบวช กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน และอื่น ๆ

5. **การให้บริการทางการวิชาการ** หมายถึง ลักษณะการให้บริการทางการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การสอนตามระบบในระดับต่าง ๆ การฝึกอบรมระยะสั้น ระยะยาว การจัดการศึกษาคู่เนื่อง เป็นต้น ซึ่งเป็นการกิจประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ในที่นี้จะเน้นชุมชนเมือง

6. **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ** หมายถึง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่ประกอบไปด้วย 3 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาเขต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยมีดังนี้

1. บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา
2. สถาบันอุดมศึกษากับการบริการชุมชน
 - 2.1 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้
 - 1) ประเพณีให้ความรู้ในชั้นพื้นฐาน
 - 2) ประเพณีให้ความรู้ทางด้านทักษะอาชีพ
 - 3) ประเพณีให้ข่าวสารข้อมูลทั่วไป
 - 4) ประเพณีให้ความรู้ที่จำเป็นแก่ชีวิตประจำวันเฉพาะเรื่อง
 - 2.2 จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต
 - 1) ห้องสมุด (Libraries)
 - 2) ศูนย์วัฒนธรรม
 - 2.3 การสนับสนุนด้านทรัพยากรของสถาบันการศึกษา
 - 1) อาคารสถานที่
 - 2) วัสดุครุภัณฑ์
 - 3) บุคลากรของสถาบันการศึกษา
3. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

1. บทบาทของสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานที่จัดการศึกษาขั้นสูง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาวิชาการต่างๆในระดับสูง โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ การพัฒนาทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ การสร้างสรรค์และเผยแพร่ความรู้เพื่อการพัฒนากำลังคน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะคนที่ได้รับการพัฒนาแล้ว หรือผู้ที่ได้รับการศึกษาคดี จะเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ การลงทุนทางการศึกษามีผลโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในโลกปัจจุบันที่มีการแข่งขันระหว่างประเทศสูง ความได้เปรียบในการแข่งขันไม่ได้อยู่ที่ทุนทรัพยากรธรรมชาติ และแรงงานที่ไม่มีความรู้อีกต่อไป แต่จะอยู่ที่ความรู้ ซึ่งเกิดจากสติปัญญาและ

ความสามารถของคน โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้และการศึกษา (วัชรวิ ตระกูลงาม, 2542 : 8) ดังนั้น การวางรากฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับสังคมที่พึงประสงค์ในอนาคต จึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ทำให้ สถาบันอุดมศึกษาในหลายประเทศต้องหันมาทบทวนภารกิจของตนในการจัดการศึกษา ที่สามารถ ให้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขวางลึกซึ้ง และสอดคล้องกับความต้องการของชีวิตมิใช่เป็นเพียง การศึกษา เพื่อปริญญาบัตร หรือประกาศนียบัตรเท่านั้น สถาบันอุดมศึกษาในประเทศญี่ปุ่น มีการเริ่มปฏิรูปทาง ด้านการศึกษาและการวิจัยบุคลากร และการบริหารจัดการ โดยเน้นให้มี ระบบบัณฑิตศึกษาที่มีความ ยืดหยุ่นมากขึ้น ส่งเสริมการศึกษาดลอดชีพ ความร่วมมือกับเอกชน การพัฒนา COE (Centre of excellence) หลักสูตรยืดหยุ่นมากขึ้น การส่งเสริมการใช้ ICT การประกันคุณภาพการศึกษาโดย บุคคลภายนอก ตลอดจนการประเมินตนเอง ระบบรับเข้าศึกษาต้องง่ายและยืดหยุ่นมากขึ้น ส่วนใน ประเทศเคนมารค์พบว่าสังคม ต้องการกำลังคนที่มีการศึกษาสูง ประเทศต้องการหลักสูตรระยะสั้น เพื่อยกระดับแรงงานและพบว่า วิทยาลัยมีศักยภาพที่ไม่เหมาะสมในการจัดการศึกษา เคนมารค์ จึง ออกพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย จำนวน 12 แห่ง ให้มีสภามหาวิทยาลัย ที่คณะกรรมการส่วนใหญ่ เป็นบุคคลภายนอก เน้นการวิจัย และการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ การมีส่วนร่วมในสังคมมากขึ้น มีการเชื่อมกับภาคอุตสาหกรรมและระบบนวัตกรรมกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและ นวัตกรรมของเคนมารค์ เป็นผู้บริหารโปรแกรมปริญญาเอกอุตสาหกรรม (Industrial Ph.D.) ซึ่งเป็น โปรแกรมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย นักศึกษาปริญญาเอกด้านอุตสาหกรรมและบริษัทใน การทำโครงการวิจัยและพัฒนาตามที่กำหนด สำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยนั้นได้มีการวาง แผนการจัดการศึกษาภายใต้กรอบภารกิจ 4 ด้าน ที่องค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสห ประชาชาติ (unesco) กำหนดไว้กล่าวคือ

ภารกิจที่ 1 ด้านการเรียนการสอน เป็นภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาที่จะให้ความรู้ทั้ง ในหลักการ และทักษะในการพัฒนาวิชาชีพของผู้เรียน ดังนั้นสำนักงานรับรองมาตรฐานและ ประเมินคุณภาพการศึกษา จึงได้กำหนดให้มีการประเมินสถาบันอุดมศึกษา 8 มาตรฐาน โดยเน้น การประเมินภารกิจด้านการเรียนการสอนถึง 3 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 1 ด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานที่ 2 ด้านการเรียนรู้ และ มาตรฐานที่ 3 ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ โดยสถาบันอุดม ศึกษาจะต้องจัดทำรายงานที่แสดงให้เห็นถึงการระดมทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ อาคาร สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งความร่วมมือจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภายในและ ภายนอกสถาบันในการสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และ จัดให้มีกระบวนการ เรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้ที่จัดตามความสนใจของผู้เรียน การพัฒนา ผู้เรียน ตามความสามารถและความถนัด ฝึกการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนาตามธรรมชาติ และเพิ่ม ศักยภาพอันจะนำไปสู่บัณฑิตที่มีคุณภาพ คิดเป็น ทำเป็น มีความ

สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ รวมทั้งสามารถประกอบอาชีพ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ภารกิจที่ 2 ด้านการวิจัย เป็นกระบวนการหนึ่งในการสร้างความรู้ การหาแนวทางในการแก้ปัญหา อันจะส่งผลให้เกิดการวิวัฒนาการของ วิทยาการตลอดเวลา ดังนั้นการวิจัยจึงถูกกำหนดไว้ในกรอบการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา มาตรฐานที่ 4 ด้านการวิจัยและสร้างสรรค์ เน้นให้สถาบันสร้างผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง และเป็นงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพสามารถเผยแพร่ได้ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ให้หลากหลาย ทันสมัย สามารถนำไปพัฒนาสังคมและประเทศได้ โดยสถาบันศึกษาจะต้องระบุจำนวนงานวิจัย จำนวนงบประมาณที่สถาบันฯ และหน่วยงานภายนอกให้เพื่อสนับสนุนการวิจัย ตลอดจนรายงานจำนวนงานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ในการเรียนการสอน และถูกนำไปใช้ทั้งภาครัฐและเอกชน

ภารกิจที่ 3 ด้านการบริการชุมชน สถาบันอุดมศึกษามีส่วนสำคัญในการพัฒนาชุมชนด้วยบทบาทหลักด้านการศึกษาประกอบกับความพร้อมด้านทรัพยากร ทำให้สถาบันมีสถานะที่ดีกว่าชุมชน จึงควรส่งเสริมชุมชนด้วยการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตกับคนในชุมชน เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิต และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้สถาบันพื้นฐานทางสังคมของชุมชนให้ยั่งยืน ด้วยเหตุนี้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) จึงได้กำหนดตัวชี้วัดที่ใช้ในการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ไว้ในมาตรฐานที่ 5 ซึ่งถือเป็นภารกิจหนึ่งของสถานศึกษา ซึ่งกำหนดให้มีการนำความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการในสถานศึกษาเผยแพร่สู่ประชาชนชุมชน และสังคมโดยมุ่งเน้นให้สถานศึกษา นำเสนอหลักฐานที่แสดงให้เห็นความสามารถในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ตลอดจนแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา นิสิต นักศึกษา ชุมชน และสังคมในรูปแบบของกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ (2545 : 56)

ภารกิจที่ 4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นภารกิจที่สถาบันอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญในฐานะที่สถาบันการศึกษา นำความรู้และวิทยาการใหม่จากนานาอารยประเทศมาถ่ายทอดให้คนในสังคม สถาบันจึงควรที่จะทำนุบำรุงรากฐานอารยธรรมดั้งเดิมที่ดีไว้ ดังนั้นในการประเมินคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา จึงกำหนดให้มาตรฐานที่ 6 เป็นการประเมินผลงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยสถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาและสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม ที่เป็นมาตรฐานแสดงรากเหง้าของศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งรวบรวมและรักษารูปแบบที่ถูกต้องของภูมิปัญญาไทยในแขนงต่าง ๆ ให้คงอยู่ ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ และพัฒนาในเชิงสร้างสรรค์ และประยุกต์ภูมิปัญญาไทยแบบมีบูรณาการตามความเหมาะสม โดยการค้นคว้าข้อมูลความ

เป็นมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ลักษณะสำคัญ วิธีการขั้นตอนการจัดทำ วัสดุและเทคนิคต่าง ๆ ตลอดจนรายงานจำนวนกิจกรรมที่สถาบันให้การสนับสนุนช่วยเหลือหรือรื้อรอลงศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาไทยและกิจกรรมที่มุ่งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม

ภารกิจหลักทั้ง 4 ด้านนั้นมีเป้าหมายที่จะพัฒนาสังคมและสร้างคนที่มีคุณภาพ ซึ่งจะนำพาประเทศชาติไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2546.) ได้ให้ข้อคิดเห็นว่ามหาวิทยาลัยของไทยที่ไม่ประสบความสำเร็จนั้น เป็นผลจากการที่ไม่สามารถนำภารกิจหลักทั้ง 4 ด้าน มาหลอมรวมสู่จุดมุ่งหมายเดียวกันอย่างเห็นได้ชัดเจน มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีบริหารงานโดยการแบ่งงานและความรับผิดชอบระหว่างภารกิจทั้ง 4 ด้าน ส่งผลให้ขาดการวางแผนร่วมกัน ในด้านการสอนพบว่าการจัดกระบวนการในการสร้างความรู้เป็นเพียงการนำความรู้จากนานาประเทศเข้ามาแทนที่ความรู้ที่เป็นรากฐานเดิมของสังคมไทย ซึ่งควรเป็นการเลือกเพื่อนำมาต่อยอดความรู้เดิม ในขณะที่เดียวกันการสอนควรเป็นการสอนในลักษณะเชิงวิจัย คือมีคำถามแล้วช่วยกันหาคำตอบอันจะนำไปสู่การสร้างความรู้สถาบันอุดมศึกษาควรทำความรู้จักสังคมตนเองทุกระดับ แล้วนำปัญหาของสังคมนั้นไปเป็นหัวข้อการวิจัย และนำผลของการวิจัยไปสู่การเรียนการสอน เพื่อสร้างคนที่มีคุณภาพบนรากฐานของสังคมนั้น ๆ นอกจากนี้สังคมยังคาดหวังว่าสถาบันอุดมศึกษาควรมีบทบาทในการสร้างและถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและของโลก การเสริมสร้างการแข่งขันด้านการศึกษากับภูมิภาคเอเชียรวมทั้งการพัฒนาระบบที่มีคุณภาพสูง เพื่อผลิตอาจารย์และการวิจัย ตลอดจนร่วมมือกับสถานประกอบการในการผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับต่าง ๆ การนำความรู้สู่การปฏิบัติเพื่อการพัฒนาในแง่มุมต่างๆ เช่น การพัฒนาชุมชน การพัฒนาเมือง และการเชื่อมโยงการพัฒนา ระบบ (สิปันท์ เกตุทัต. 2537 : 3) ในขณะที่ศูนย์วิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษา องค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางด้านการเศรษฐกิจ (CERT/OECD) กระทรวงศึกษา วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีญี่ปุ่น (MEXT) และมหาวิทยาลัยโตเกียวได้จัดสัมมนา เรื่อง The Future of Universities : Roles, Driving Forces of Change, Scenarios and Policy Challenges (2546) ได้ข้อสรุปว่ามหาวิทยาลัย ในประเทศญี่ปุ่น ควรมีบทบาทในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างผู้ชำนาญการคุณภาพสูง และมีทักษะเฉพาะที่ได้รับการฝึกมาอย่างดีโดยจัดการศึกษาต่อเนื่องและบัณฑิตศึกษา เพื่อเพิ่มทักษะ การศึกษาเน้นเพื่อทำธุรกิจและการสร้างอาชีพ ที่มีความชำนาญในหลาย ๆ ด้าน เช่นการบริหารจัดการด้านสุขภาพ การประกันชีวิต ธุรกิจ กฎหมาย ความสามารถในการออกแบบ สร้างวิชาการใหม่ การจัดการทรัพย์สินทางปัญญาและการฝึกอบรมด้านการจัดการ ส่วนในด้านการศึกษาให้ความสำคัญการวิจัยพื้นฐาน การสร้างความร่วมมือ การให้บริการทางสังคม โดยให้ความสำคัญที่ Outcome มากกว่า Output พัฒนาการวิจัยเชิงประยุกต์และเชิงปฏิบัติการ บนพื้นฐานของการวิจัยพื้นฐาน เป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม

และปรับปรุงความร่วมมือระดับสากล โดยความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม และธุรกิจ แสดงให้เห็นความก้าวหน้า และความพยายามอย่างชัดเจนในความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย บริษัทและรัฐบาล สำหรับการบริการชุมชนเน้นให้จัดการเรียนรู้ตลอดชีพ และเป็นองค์กรกลางในความร่วมมือกับหน่วยงานต่างการบริการแก่สังคม พื้นฟูภูมิปัญญาแก่สังคม โดยจัดการศึกษาต่อเนื่องทางด้านการบริหารจัดการสุขภาพ ธุรกิจและกฎหมาย และสร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม

กล่าวได้ว่าสถาบันอุดมศึกษาในยุคแห่งการปฏิรูปนั้น ยังคงมีบทบาทและภารกิจหลักในด้านการเรียน การสอนด้านการวิจัย ด้านการบริการชุมชนและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แต่ควรปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารจัดการใหม่ ให้ทั้ง 4 ด้านมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันจึงจะสร้างคนที่มีคุณภาพให้กับสังคมได้ แม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาจะให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนเป็นหลัก แต่สถาบันก็ควรศึกษาและเข้าใจสภาพความเป็นอยู่และความต้องการของสังคมหรือชุมชน โดยการไปคลุกคลีกับชุมชน เพื่อศึกษาความเป็นอยู่ศิลปวัฒนธรรมของชุมชน ในขณะเดียวกันควรขยายบทบาทไปสู่การวิจัยถึงวิถีชีวิต ชุมชน การถ่ายทอดความรู้ในชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนแนวทางในการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน เพื่อนำมาผสมผสานกับวิทยาการใหม่ หรือนวัตกรรมใหม่มาต่อยอดรากฐานความรู้เดิม อันจะนำไปสู่การวางหลักสูตรที่เหมาะสมในการผลิตบุคคลตามความต้องการของสังคมต่อไป

2. สถาบันอุดมศึกษากับการบริการชุมชน

สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในการสนองตอบความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ เสริมสร้างการศึกษาในปัจจุบันให้เป็นการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และบริการชุมชนด้วยการอำนวยความสะดวกด้านความรู้และสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นตามควรแก่สภาพที่เหมาะสม การบริการชุมชนของสถาบันอุดมศึกษามีส่วนสำคัญในการพัฒนาชุมชน เสริมสร้างคนในชุมชนนั้นให้เป็นคนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูง อันจะเป็นรากฐานของการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ดังนั้นในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงได้กำหนดให้มีการจัดตั้งหน่วยงานประกันคุณภาพการศึกษา ส่งผลให้มีการจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2545 : 12) เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ หน่วยงานดังกล่าวได้กำหนดกรอบการประเมินคุณภาพระดับอุดมศึกษาในมาตรฐานที่ 5 เป็นมาตรฐานด้านการบริการวิชาการ ระบุให้สถาบันอุดมศึกษาให้บริการวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อการ

พัฒนาชุมชน สังคม เพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต สถานศึกษาต้องรายงานจำนวนกิจกรรมหรือโครงการที่สถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ ได้จัดทำขึ้น เพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคมและชุมชน ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษา นักศึกษา ชุมชน และสังคมซึ่งแต่ละสถาบันศึกษาสามารถเลือกกำหนดรูปแบบการให้บริการชุมชนแตกต่างกันไปทั้งในด้านของประเภทและด้านกิจกรรม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชน โดยจัดเป็นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้ชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ การเปิดโอกาสให้ชุมชนได้ใช้แหล่งวิชาการและศูนย์การเรียนรู้ของสถาบัน เพื่อการศึกษาต่อเนื่อง ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้ชุมชนมาใช้บริการอาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ และบุคลากรของสถาบันด้วย โดยทั่วไปมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มักให้บริการชุมชนใน 3 ลักษณะคือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการสนับสนุนด้านทรัพยากรของสถาบันการศึกษา

2.1 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้

สถาบันการศึกษาเป็นศูนย์กลางวิชาการของชุมชน เป็นที่รวมของความรู้หลากหลายรูปแบบและเป็นที่รวมของบุคลากรที่มีศักยภาพทางวิชาการ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้จึงเป็นภารกิจที่สำคัญที่สถาบันอุดมศึกษาควรจัดให้กับประชาชนในชุมชน เพื่อช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ และนำไปใช้ในการปรับตัวหรือพัฒนาตนเอง อันจะเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างคนที่มีคุณภาพไปสู่สังคม การกำหนดรูปแบบและเนื้อหาสาระของกิจกรรมจึงเป็นประเด็นสำคัญยิ่ง ที่จะสนองตอบการเรียนรู้ของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่ที่อยู่นอกกระบวนโรงเรียน หรือจบการศึกษามากับระดับและระยะทางการศึกษามานาน ความสนใจในการเรียนรู้จึงลดน้อยลงกิจกรรมที่จัดให้ต้องเป็นสิ่งที่มีความน่าสนใจต่อผู้เรียน สามารถนำไปแก้ไขปัญหาที่เขาประสบ ในขณะที่บางชุมชนต้องการให้สถาบันจัดการศึกษาให้กับผู้ที่ไม่สามารถศึกษาในระบบโรงเรียนโดยการจัดอบรมให้ประชาชนตลอดจนจัดห้องสมุดเคลื่อนที่เพื่อให้เป็นแหล่งการศึกษาหาความรู้ประจำหมู่บ้าน (ธงชัย จันทรวงเรือง.2542) ในส่วนเนื้อหาสาระที่จัดขึ้นนั้น ควรกำหนดให้ตรงเป้าหมายมีลักษณะท้าทาย มีชีวิตชีวาอันก่อให้เกิดความพึงพอใจ ตลอดจนนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยให้เกิดความตื่นตาตื่นใจในกระบวนการเรียนการสอนด้วย (วัชร ตระกูลงาม.2542 : 262) ในขณะที่คูมบส์และอาห์เม็ด (Cooms and alrmed 1974 : 15) ได้เสนอแนะให้ส่งเสริมการเรียนรู้ให้คนในชุมชนโดยจัดกิจกรรมที่ให้เนื้อหาสาระใน 4 ด้าน คือ

ด้านความรู้พื้นฐานหรือวิชาสามัญ ซึ่งมุ่งเน้นให้ความรู้ด้านภาษา การอ่านออกเขียนได้ การคำนวณ คณิตเลขให้เป็น ตลอดจนความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และสภาวะแวดล้อมรอบตัวซึ่งเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ที่จำเป็นต่อไป

ด้านการปรับปรุงความเป็นอยู่ในครอบครัว มุ่งเน้นความรู้ในวิถีการดำรงชีวิตและแนวทางปฏิบัติ เช่น การดูแลจัดการบ้านเรือน อาหารและโภชนาการ สุขภาพอนามัย การอบรมเลี้ยงดูเด็ก และวัยรุ่น ตลอดจนการวางแผนครอบครัว

ด้านการประกอบอาชีพ เป็นการให้ความรู้ความชำนาญ เฉพาะด้านหรือสาขาอาชีพอันจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพและธุรกิจ โดยให้ความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจ การวางแผน การทำบัญชี รวมทั้งการฝึกทักษะอาชีพเฉพาะทางหัตถกรรมและสิ่งประดิษฐ์ เครื่องยนต์และไฟฟ้า เพื่อเป็นการพัฒนาอาชีพหรือเป็นการหารายได้เสริมของบุคคลในชุมชน

ด้านการพัฒนาชุมชน เน้นให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหา และความต้องการของชุมชนสถาบันในชุมชน กิจกรรมของชุมชน บทบาทหน้าที่ของสมาชิก ความรู้ด้านการจัดการ การรวมกลุ่ม การให้บริการ ตลอดจนการกำหนดกิจกรรมและโครงการในการพัฒนาชุมชน

เมื่อศึกษาถึงรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่ปรากฏในชุมชนไทยทั่วไปพบว่า มีลักษณะใกล้เคียงกันแบ่งได้ 4 ประเภท (สุมาลี สังข์ศรี, 2544 : 433) คือ

1) ประเภทให้ความรู้ในขั้นพื้นฐาน เป็นการจัดกิจกรรมด้านการบริการวิชาการที่ มุ่งเน้นการเรียนการสอนความรู้สามัญให้คนในชุมชนด้านภาษาและคณิตศาสตร์ โดยมีแนวทางในการให้บริการความรู้ที่ต่างกัน ตามลักษณะพื้นฐานและความต้องการของกลุ่มกล่าวคือ กลุ่มประชาชนทั่วไปซึ่งส่วนใหญ่จะจบการศึกษาภาคบังคับนานแล้วควรจัดกิจกรรมที่เน้นทบทวนความรู้เดิมและต่อยอดความรู้พื้นฐานที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งทางด้านภาษาและการคำนวณ เช่น สอนการอ่าน การเขียน หรือสอนการคำนวณอย่างง่าย ๆ เพื่อการซื้อขายและการแลกเปลี่ยนสินค้า ตลอดจนการทำบัญชีเพื่อวางแผนการใช้จ่ายเงิน เป็นต้น ส่วนในกลุ่มนักเรียนนั้น ได้รับการศึกษาในระบบอยู่แล้ว สถาบันอุดมศึกษาจึงควรเน้นจัด กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระบบพื้นฐานในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อปรับระดับ ความรู้ของเยาวชนในชุมชนให้มีศักยภาพสูงขึ้น สามารถเข้ารับการศึกษาในระดับสูงขึ้นต่อไป ตลอดจนให้การสนับสนุนด้านการศึกษาให้กับเยาวชนที่เป็นผู้ด้อยโอกาสด้วย สถาบันอุดมศึกษามีความพร้อมทั้งในด้านสถานที่ และบุคลากรด้านวิชาการ การจัดกิจกรรมดังกล่าวจึงสามารถดำเนินการได้ไม่ยาก เพียงจัดให้คณาจารย์ของสถาบันที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขามาให้บริการในวันเสาร์ อาทิตย์ และช่วงภาคฤดูร้อน หรือจัดเป็นหลักสูตรให้ประชาชนและนักเรียนสามารถจะเข้ามาขอรับบริการได้ตามความต้องการ

2) ประเภทให้ความรู้ทางด้านทักษะอาชีพ เป็นการฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชนนั่นเอง การฝึกอบรมนั้นเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เฉพาะอย่างของบุคคล เพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ทักษะหรือความชำนาญ ปลูกฝังทัศนคติอันเหมาะสมจนสามารถเกิดก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมและทัศนคติที่พึงประสงค์ เพื่อการปฏิบัติงานในหน้าที่

เพื่อยกมาตรฐานการปฏิบัติงานให้อยู่ในระดับสูงขึ้น และทำให้บุคลากรมีความเจริญก้าวหน้าในงาน ดังนั้นการให้บริการเพื่อเพิ่มพูนทักษะอาชีพ จำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการเข้ารับการศึกษาอบรมที่แตกต่างกัน กล่าวคือบางคนอบรมเพื่อไปประกอบอาชีพอิสระ บางคนต้องการอบรมเพื่อเป็นประโยชน์ในการรับจ้าง ในขณะที่บางคนอบรมเป็นงานอดิเรกเพื่อให้มีกลุ่มสังคมใหม่ หรือนำสิ่งที่ได้รับจากการอบรมไปสร้างสรรค์ชีวิตให้มีความสุขกับการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ดังนั้นหลักสูตรทักษะอาชีพที่นำเสนอให้กับชุมชนจึงมีความหลากหลาย สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดทำเป็นโครงการบริการแก่ชุมชนด้วยการใช้บุคลากรของสถาบันเอง หรือประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ความรู้และคำแนะนำอาชีพแก่ประชาชน โดยการจัดฝึกอบรมเป็นหลักสูตรระยะสั้น เพื่อสร้างอาชีพโดยใช้เวลาเป็นสัปดาห์ หรือเป็นเดือน หรือจัดเป็นกิจกรรมต่อเนื่องเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในชุมชน ให้บริการฝึกอาชีพตลอดจนให้ความรู้ในเรื่องการลงทุนเพื่อการผลิต (ธงชัย จันทรรุ่งเรือง . 2542)

3) **ประเภทให้ข่าวสารข้อมูลทั่วไป** เป็นการจัดกิจกรรมในชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ โดยการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวในชุมชนผ่านที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ห้องสมุด บอร์ดนิทรรศการ จัดรายการออกเสียงตามสาย หรือจัดตั้งกลุ่มสนทนา ตลอดจนการทำจดหมายข่าวหรือหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนจัดกิจกรรมขึ้นมา โดยมีสถาบันหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุน และเกิดเป็นแหล่งวิทยาการที่คนในชุมชนสามารถมาศึกษาค้นคว้า หรือมาหาความรู้ด้วยตนเองโดยไม่ถูกกำหนดด้วยเวลา และไม่ต้องสมัครเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นอิสระในการแสวงหาความรู้ เพราะจะมาเมื่อไรก็ได้เมื่อตนเองพร้อม หรือจะหยุดทำกิจกรรมเมื่อใดก็ได้เช่นกัน อย่างไรก็ตามสถาบันฯควรจะคอยกระตุ้นและสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในการร่วมเป็นเจ้าของกิจกรรม แหล่งวิทยาการที่ช่วยกันสร้างขึ้นมา มีส่วนร่วมในการดูแลและมาใช้บริการ ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนนำความรู้ที่ตนมีมาเผยแพร่หรือแลกเปลี่ยนกับเพื่อนบ้าน โดยการจับกลุ่มเล่าสู่กันฟังหรือออกอากาศ หรือสนับสนุนให้ผู้รู้และนักวิชาการมาบอกเล่าประสบการณ์ ก่อให้เกิดการให้ข้อมูลข่าวสารกันอย่างต่อเนื่อง นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

4) **ประเภทให้ความรู้ที่จำเป็นแก่ชีวิตประจำวันเฉพาะเรื่อง** ซึ่งเป็นความรู้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตทั้งในด้านสังคมและความเป็นอยู่ให้กับคนในชุมชน อันได้แก่การให้ความรู้ด้านกฎหมายเบื้องต้น การดูแลสุขภาพอนามัย การเลี้ยงดูบุตร การป้องกันยาเสพติด การป้องกันโรคเอดส์ รวมถึงจัดให้มีการส่งเสริมสุขภาพโดยการจัดโครงการตรวจสุขภาพประจำปีอย่างต่อเนื่อง หรือประสานงานกับหน่วยงานด้านสาธารณสุขเพื่อนำเอกสารความรู้ต่าง ๆ มาเผยแพร่แก่ชุมชน ซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นล้วนมีจุดประสงค์ให้คนในชุมชนมีความรู้ความเข้าใจและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่ง

ขึ้น นอกจากนี้ ธงชัย จันทะรุ่งเรือง (2542) ยังเน้นให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้นำในการอบรมเยาวชน ด้านจริยธรรม การต่อต้านอบายมุข สิ่งเสพติด และให้การสนับสนุนช่วยเหลือ การรักษาความสะอาด ของชุมชนด้วย

2.2 จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยงานจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิต ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้ จักการศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเอง ดังนั้นมหาวิทยาลัยทุกแห่งจึงจัดตั้งให้มีศูนย์การเรียนรู้ให้กับ นักศึกษา และอาจารย์ สำหรับไปศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียนได้ตลอดเวลา ดังนั้น การจัดแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับชุมชน จึงเป็นสิ่งที่สามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม เพราะศูนย์การเรียนรู้ทั้งห้องสมุด และศูนย์วัฒนธรรมล้วนเป็นหน่วยงานบริการที่เปิดให้ ใช้บริการตามอัธยาศัย สถาบันฯ เพียงแต่ขยายขอบเขตของการบริการออกไป และเปิดโอกาสให้คน ชุมชนเข้าไปใช้บริการตามลักษณะเฉพาะของศูนย์การเรียนรู้แต่ละประเภท

1) **ห้องสมุด (Libraries)** ห้องสมุดหรือที่เรียกกันในระดับอุดมศึกษาว่าศูนย์วิทย บริการ เป็นแหล่งสะสมรวบรวมสรรพวิทยาการต่างๆ ที่บันทึกอยู่ในหนังสือ วารสาร จุลสาร สิ่งตี พิมพ์อื่นๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนวัสดุซึ่งจัดบริหารงานโดยบรรณารักษ์ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ได้รับการศึกษาอบรมวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์โดยเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อมาจัดบริการ สนองความต้องการในด้านความรู้ข่าวสาร การศึกษา การค้นคว้าวิจัย การบันเทิงและการพักผ่อน หย่อนใจ ตลอดจนความจรรโลงใจของคนในชุมชน ในฐานะที่ห้องสมุดเป็นองค์กรที่สำคัญของ สังคม สร้างสมสืบทอดและเผยแพร่มรดกทางการศึกษา วัฒนธรรม กิจกรรมการค้นคิด ตลอดจน วิทยาการใหม่ๆ เพื่อเป็นรากฐานในการสร้างความเป็นปึกแผ่นและความเจริญก้าวหน้าของสังคม

ห้องสมุดมหาวิทยาลัย เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย รับงานบริการทางวิชาการแก่ชุมชนมา เป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่บริการของห้องสมุด โดยกำหนดไว้ว่า ห้องสมุดมหาวิทยาลัยมีหน้าที่บริการ แก่กลุ่มบุคคลต่างๆ 5 กลุ่ม ได้แก่ นิสิตนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในระดับการศึกษาต่างๆ นับตั้งแต่ ประถมวิทย์ จนถึงปริญญาโท และปริญญาเอก อาจารย์ที่ทำการสอนและการวิจัยอยู่ในมหาวิทยาลัย ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ครอบครัวของนิสิต นักศึกษา อาจารย์ ข้าราชการ และเจ้า หน้าที่กับบุคคลที่อยู่ภายนอกมหาวิทยาลัย แม้ว่าปกติห้องสมุดมหาวิทยาลัย จะบริการเฉพาะในชุม ชนมหาวิทยาลัย แต่ถ้าประชาชนต้องการบริการ เช่นเดียวกันนั้นบ้าง ห้องสมุดก็ต้องจัดบริการด้ง กล่าวให้อย่างเต็มที่ และควรให้ทุกคนมีโอกาสใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัย

ลมูล รัตตการ (2529 : 2) พบว่าห้องสมุดมหาวิทยาลัยเป็นที่ดึงดูดใจของนักเรียนและครูด้วย เหตุผลต่างๆ กัน เช่น ห้องสมุดโรงเรียนไม่มีบริการเป็นที่พึงพอใจ หรือต้องการสร้างสรรค์สมาคมกับ

คนในระดับมหาวิทยาลัย นิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยหนึ่ง อาจพอใจในการไปใช้บริการห้องสมุดของมหาวิทยาลัยอื่นที่ใหญ่กว่าหรือสะดวกสบายมากกว่า ผู้ที่ทำงานอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรม หรือวงการค้า อาจมาใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัยในการทำวิจัยศึกษาค้นคว้า นิสิต นักศึกษาที่เคยเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยหนึ่งๆ มักจะกลับมาใช้บริการ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเดิมของตน กลุ่มย่อยๆ อื่นๆ อาจมีทนายความ นักเขียนนวนิยาย นักหนังสือพิมพ์ นักเขียนอิสระ อาจารย์ที่รับบำนาญ บำนาญ สำนักพิมพ์ สถาบันการวิจัยต่างๆ ครู-อาจารย์ในโรงเรียนและวิทยาลัยต่างๆ นักเรียน นักศึกษา ข้าราชการ การบำนาญของสถาบันการศึกษาข้างต้น ข้าราชการภาครัฐบาลและภาคเอกชน นิสิตนักศึกษาที่อยู่ในเขตนั้น สมาชิกสมาคมทางวิชาการ เอกัตบุคคลที่สนใจในสาขาวิชาด้านต่างๆ โดยเฉพาะห้องสมุดประชาชนในประเทศไทย ยังถ้าหลังมากและประสบปัญหาสำคัญๆ เช่น ขาดกำลังงบประมาณและกำลังบุคลากร ดังนั้นหากพิจารณาถึงความจำเป็นที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัยควรสนับสนุนให้ชุมชนใช้บริการมีหลายประการกล่าวคือ

1. สนองความมุ่งหมายของสถาบันอุดมศึกษาในอันที่จะสอนทักษะเฉพาะอย่าง ส่งเสริมพัฒนาการทางปัญญาและให้การศึกษาขั้นสูงขึ้นไป
2. สำหรับเหตุผลในด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้ทรัพยากรที่อยู่ในห้องสมุดมหาวิทยาลัยให้มีการใช้อย่างเต็มที่ เฉพาะที่ใช้กันในมหาวิทยาลัย เป็นการใช้ที่ไม่เต็มที่
3. ห้องสมุดวิทยาลัยจะเป็นสะพานเชื่อมระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน ทำให้ชุมชนได้ทราบว่ามหาวิทยาลัยทำอะไรกันอยู่ และเพื่อให้ชุมชนสนับสนุนงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องการเป็นอันมาก
4. ห้องสมุดมหาวิทยาลัยซื้อหนังสือได้ส่วนลด ก็เพราะห้องสมุดจะนำหนังสือมาบริการแก่ประชาชน ดังนั้น ประชาชนทุกคนก็ควรจะได้มีโอกาสเข้ามาใช้ห้องสมุดมหาวิทยาลัย

สำหรับในชนบท ห้องสมุดมหาวิทยาลัยจัดว่าเป็นแหล่งทรัพยากรที่ทรงคุณค่าที่สุด มีโอกาสเพื่อแผ่บริการให้กว้างขวางออกไปได้ทั้งสองทางคือ ด้วยวิธีให้ประชาชนมาใช้บริการในห้องสมุดมหาวิทยาลัย และโดยวิธีเสนอบริการชุมชนของห้องสมุดมหาวิทยาลัยถึงประชาชนในชนบทโดยตรง มหาวิทยาลัยจึงควรศึกษาความต้องการใช้บริการของประชาชน ตามสถานภาพต่างๆ ได้แก่ อาชีพ อายุ ภูมิสูงสุด และรายได้ต่อเดือน ต่างกันว่ามีความต้องการใช้บริการในด้านต่างๆ มากน้อยเพียงใด และจัดบริการให้สอดคล้อง

ห้องสมุดมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการศึกษาขั้นอุดมศึกษา และเป็นศูนย์กลางการวิจัยของประเทศจึงต้องมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศร่วมกับมหาวิทยาลัย โดยการจัดรวบรวมหนังสือและอุปกรณ์สำหรับการอ่านให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในทุกอาชีพ ทำให้การวิจัยและการค้นคว้าในแขนงวิชาเฉพาะต่างๆ เช่น การแพทย์ เศรษฐศาสตร์ อุตสาหกรรม

กรรม กฎหมาย สามารถทำได้โดยสะดวกโดยอาศัยห้องสมุด ผู้นำของชุมชนซึ่งกำลังดำเนินการปรับปรุงสภาพการครองชีพในท้องถิ่นให้ดีขึ้นย่อมต้องการสิ่งพิมพ์เป็นจำนวนมากที่จะช่วยเป็นสื่อความคิดของเขาแก่ชาวชนบท ชาวเขา ก็สามารถที่จะเรียนรู้อย่างรวดเร็วถึงวิธีปรับปรุงการทำให้ดีขึ้น และการใช้เครื่องมือใหม่ๆ ให้ได้ผลเต็มที่ก็โดยอาศัยสิ่งพิมพ์ที่มีรูปภาพประกอบ นายแพทย์สามารถติดตามความก้าวหน้าใหม่ๆ ในวงการแพทย์โดยการอ่านวารสารทางการแพทย์ อาจารย์ได้รับความก้าวหน้าใหม่ๆ ในแขนงวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับปรุงทางการสอน นักวิทยาศาสตร์ต้องการความรู้อย่างลึกซึ้งจากรายงานทางวิทยาศาสตร์หลายๆ เรื่องก่อนที่จะทำการวิจัยเรื่องใหม่ๆ ดังนั้นจะเห็นว่าคนทุกอาชีพต้องการทราบเรื่องราวของพัฒนาการใหม่ๆ ตามความสนใจ เพื่อมาปรับปรุงงานอาชีพและยกระดับชีวิตส่วนตัวให้สูงขึ้น ด้วยเหตุนี้ห้องสมุดมหาวิทยาลัยจึงต้องมีหน้าที่รับผิดชอบให้สอดคล้องกับหน้าที่สำคัญของมหาวิทยาลัยที่มีต่อการพัฒนาประเทศ โดยการจัดเตรียมสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ ที่จะเสริมสร้างและเพิ่มพูนความรู้ในวิชาการใหม่ๆ ไว้ให้ใช้อย่างพอเพียง

2) **ศูนย์วัฒนธรรม** ภารกิจหลักข้อหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาคือ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยหลายแห่ง ได้จัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมขึ้นเพื่อเป็นการสืบสานรักษามรดกวัฒนธรรม และได้กำหนดภาระหน้าที่ของศูนย์วัฒนธรรม ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย ด้านวัฒนธรรม โดยตรงและด้านที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม
2. จัดนิทรรศการทางวัฒนธรรม
3. ฝึกอบรมสัมมนาว่าด้วยวัฒนธรรม รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับวัฒนธรรม

และระหว่างศาสนธรรมกับวัฒนธรรม

4. จัดกิจกรรมพิเศษแนวผสมผสาน เพื่อเป็นตัวอย่างแก่หน่วยงานทางวิชาการ ในด้านอนุรักษ์ ส่งเสริม พัฒนา เผยแพร่ แลกเปลี่ยน และประชาสัมพันธ์งานวัฒนธรรม ตามความถนัดและความพร้อม ของแต่ละศูนย์

5. ทำหน้าที่ทางวิชาการอื่นๆ ตามที่ได้รับการขอความร่วมมือจากสถาบัน หน่วยงาน และองค์กรต่างๆ

แต่ในทางปฏิบัติพบว่ามหาวิทยาลัยในประเทศไทยให้ความสำคัญกับงานด้านวัฒนธรรมน้อยมากทั้งในด้านความคิด งบประมาณ และขาดความชัดเจนในเรื่องการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จึงจัดกิจกรรมประเภทวันสำคัญ เช่น วันลอยกระทง วันสงกรานต์ วันวิสาขบูชา หรือนำสิ่งของเก่าแก่โบราณมาเก็บรักษาไว้ โดยไม่ได้ทำการศึกษาว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างไรบ้าง แล้วสิ่งนั้นเข้าไปเกี่ยวข้องกับ วิถีชีวิตคนอย่างไร มหาวิทยาลัยควรเข้าไปทำให้เกิดผลในเชิงบวกเกี่ยวกับการใช้ประเพณีต่าง ๆ ในวิถีชีวิตคน ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ต่อมนุษย์ด้วยกันให้ดีขึ้น (นิธิ

ระดับท้องถิ่นและระดับชาติ สร้างเครือข่ายและการจัดทำแผนงานสนับสนุน การจัดกิจกรรมวัฒนธรรม สำหรับบุคคลและหน่วยงานต่างๆ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เพื่อสนับสนุนงานส่งเสริมกิจกรรมวัฒนธรรม

7. งานด้านเสริมสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม หมายถึง การส่งเสริมและสนับสนุน ให้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถพิเศษ ทางวัฒนธรรมได้มีโอกาสแสดงออกและพัฒนาความรู้ ความสามารถอย่าง เต็มที่ตามศักยภาพ ถึงขั้นที่สมควรได้รับการยกย่องว่าเป็นอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชาติในด้านนั้นๆ รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลและหน่วยงาน ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ได้ทำกิจกรรมทางวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมผู้ที่มีความรู้ความสามารถพิเศษทางวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่การสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในอนาคต โดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการสำรวจ เลือกรสร และจัดทำทำเนียบผู้ที่มีความรู้ ความสามารถพิเศษทางวัฒนธรรม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ บันทึก ความรู้ความสามารถและผลงานของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม เพื่อการเผยแพร่และถ่ายทอดสู่เยาวชน

จากภาระหน้าที่ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าศูนย์วัฒนธรรมมีความเกี่ยวเนื่องกับชุมชนอย่างแนบแน่น ศูนย์วัฒนธรรมมีหน้าที่รวบรวมความรู้ ศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมต่างๆ จากชุมชน ในขณะเดียวกันก็เป็น ผู้ถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมเหล่านั้นสู่ชุมชนและเยาวชนรุ่นหลัง ในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดนิทรรศการ การเผยแพร่ การฝึกอบรมงานศิลปวัฒนธรรมของชุมชน การจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ตลอดจนการนำศิลปินในชุมชนมาถ่ายทอดความรู้ ซึ่งสถาบันการศึกษาควรให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมของศูนย์วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง โดยถือเป็นภารกิจสำคัญของสถาบันในการบริการชุมชน

2.3 การสนับสนุนด้านทรัพยากรของสถาบันการศึกษา

มหาวิทยาลัยควรให้ความอนุเคราะห์ชุมชนในการใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เพื่อจัดกิจกรรมส่วนรวมอันจะเป็นการพัฒนาชุมชน เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีความพร้อมและศักยภาพโดยทั่วไปดีกว่าชุมชน จึงควรเปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้ามาใช้บริการทรัพยากรที่มีอยู่ เพราะนอกจากจะเป็นการสะดวก ประหยัดและคุ้มค่าแล้วยังเป็นจุดเริ่มต้นในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างชุมชนและสถานศึกษาโดยมหาวิทยาลัยสามารถกำหนดขอบเขตและหลักการขอใช้บริการทรัพยากรในแต่ละประเภทไว้เป็นแนวปฏิบัติกรให้บริการชุมชนคือ

1) อาคารสถานที่ จัดเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของสถานศึกษาทุกแห่ง มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีสถานที่กว้างขวางสำหรับให้บริการนักศึกษาจำนวนมากอยู่แล้ว จึงควรให้ความช่วยเหลือ

ชุมชนด้านสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมที่มีคนจำนวนมากด้วย โดยอำนวยความสะดวกในการเข้าใช้หอประชุม อาคารเรียน โรงอาหาร สนามกีฬา ตลอดจนโรงฝึกงานเป็นสถานที่จัดสัมมนา และกิจกรรมกระชับความสัมพันธ์ของคนในชุมชน

2) **วัสดุครุภัณฑ์** สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่มีสภาพทั่วไปดีกว่าชุมชน ทั้งในด้านเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุครุภัณฑ์ตลอดจนยานพาหนะ ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรเปิดโอกาสให้ ชุมชนได้เข้ามาใช้ประโยชน์จากวัสดุครุภัณฑ์ที่มี เช่น เครื่องกำเนิดไฟฟ้า เครื่องเสียง โต๊ะ เก้าอี้ และยานพาหนะเป็นต้น ซึ่งการเอื้อประโยชน์ให้ชุมชนใช้วัสดุครุภัณฑ์เพื่อจัดกิจกรรมอันเป็นส่วนนั้น นอกจากจะเป็นการประหยัดแล้วยังเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดด้วย

3) **บุคลากรของสถาบันการศึกษา** มหาวิทยาลัยมีบุคลากรจำนวนมากทั้ง ครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักการภารโรงตลอดจนนักศึกษา จึงมีความพร้อมด้านกำลังคนที่จะเป็นปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาชุมชน เพราะบุคลากรของมหาวิทยาลัยมีทั้งที่เป็นนักวิชาการซึ่งบทบาทสำคัญในการเป็นผู้ให้ความรู้และเป็นกำลังทางด้านความคิดให้กับชุมชน ทั้งยังมีบุคลากรระดับนักปฏิบัติซึ่งสามารถช่วยเหลือชุมชนทั้งในด้านแรงงานและทักษะในการปฏิบัติ ตลอดจนมีนักศึกษาจำนวนมากทำให้สามารถเรียกระดมช่วยเหลืองานด้านต่าง ๆ ของชุมชนตามความสามารถในหลากหลายสาขาวิชา โดยมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาอาจจะให้ยืมบุคลากรไปช่วยเหลืองานชุมชนตามความต้องการของแต่ละชุมชนทั้งในด้านการพัฒนาท้องถิ่น การดูแลสิ่งแวดล้อมรวมถึงการอบรมสัมมนา การเอื้อประโยชน์ให้กับชุมชนทางด้านบุคลากรนี้นอกจากจะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนขององค์ความรู้ระหว่างชุมชนกับบุคลากรของสถาบันแล้ว ยังก่อให้เกิดผลที่ตามมาอีกหลายประการ คือ ความตระหนัก ความสำนึก ความภาคภูมิใจ ความสามัคคี การวางแผนการทำงาน การแก้ปัญหา ฯลฯ และเหนือสิ่งอื่นใด คือ สัมพันธภาพอันดีระหว่างคนในชุมชนและสถาบันการศึกษา ก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีกับบุคลากรของสถาบันในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และชุมชนที่สถาบันตั้งอยู่ อันเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน อย่างไรก็ตามสถาบันจะต้องความละเอียดรอบคอบในออกกฎระเบียบการขอใช้ทรัพยากรแต่ละประเภท แต่ละชนิด โดยอยู่บนพื้นฐานหลักการให้บริการอย่างทั่วถึงและเสมอภาค ตลอดจนจัดให้บริการอย่างต่อเนื่องทั้งนี้เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับการสื่อสารอันจะมีผลกระทบต่อสัมพันธภาพระหว่างมหาวิทยาลัยกับประชาชนในชุมชนนั้น ๆ

สถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยในประเทศไทย เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาชุมชนทั้งในด้านวิชาการ การบริการ สร้างความรู้ สร้างอาชีพ เป็นแหล่งรวมในการประกอบกิจกรรมของชุมชน ตลอดจนเปิดโอกาสให้ชุมชนมาใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยเพื่อจัดกิจกรรมส่วนรวมของชุมชน

ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรตระหนักว่าการบริการชุมชน เป็นหน้าที่โดยตรงของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องสร้างสรรค์และปรับปรุงสังคมปัจจุบันให้ดีขึ้น ส่วนประสิทธิภาพและความสำเร็จของการบริการชุมชนจะบรรลุผลมากน้อยในระดับใดนั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการของคนในชุมชนว่าชุมชนต้องการให้มหาวิทยาลัยบริการชุมชนในด้านใด มากน้อยเท่าใด และต้องศึกษาลักษณะความต้องการนั้น ๆ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อนำมาวางแผนทางในการจัดกิจกรรมและงานบริการให้เป็นไปตามความต้องการของชุมชนต่อไป

3 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย ส่วนใหญ่อยู่ในความดูแลของรัฐบาล แต่รูปแบบการจัดการศึกษา ยังคงมีรายละเอียดที่แตกต่างกันตามการถือกำเนิดของ สถาบันอุดมศึกษา นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งยังมีความแตกต่างกันทั้งในด้านศักยภาพ พัฒนาการ ความเชี่ยวชาญ และปรัชญาของแต่ละสถาบัน การปฏิบัติการกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประเทศจึงมีความแตกต่างกันตามศักยภาพและความเชี่ยวชาญ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญทางอาชีพและเทคโนโลยี ในการปฏิบัติงานถือกำเนิดจากสถาบันการศึกษาวิชาชีพสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ภายใต้ชื่อ “วิทยาลัยเทคนิค” เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม พุทธศักราช 2495 บนเนื้อที่ 145 ไร่ ในตำบลทุ่งมหาเมฆ โดยได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากองค์การส่งเสริมความมั่นคงร่วมกัน (MSA : Mutual Security Agency) มีวัตถุประสงค์ที่จะปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาให้มีระดับสูงขึ้นเพื่อให้เยาวชนไทยได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระยะแรกเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิทยุ, ช่างก่อสร้าง และพาณิชยการ ต่อมาในปีพุทธศักราช 2496-2498 องค์การส่งเสริมความมั่นคงร่วมกับ(MSA) ได้ส่งผู้เชี่ยวชาญชาวอเมริกันมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน และให้ทุนข้าราชการของวิทยาลัยไปศึกษาต่อในสหรัฐอเมริกาเมื่อสำเร็จให้วิทยาลัยขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านปริมาณนักศึกษา และอาจารย์ ตลอดจนเปิดหลักสูตรการศึกษาเพิ่มเติม ในสาขาเลขานุการ ช่างเครื่องยนต์ ช่างโลหะ ช่างถ่ายรูป ช่างพิมพ์ ช่างไม้ ช่างตัดเสื้อ และช่างตำรา

พุทธศักราช 2499 มหาวิทยาลัยเวสเสต (Wayne State University) ร่วมกับรัฐบาลสหรัฐอเมริกาและรัฐบาลไทย ได้เซ็นสัญญาช่วยเหลือวิทยาลัยเทคนิคโดยส่งผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคจำนวน 27 คน มาปฏิบัติงานที่วิทยาลัย และให้ทุนครูอาจารย์ของวิทยาลัยฯ ไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเวสเสต ประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งยังได้มอบหนังสือเพื่อก่อตั้งห้องสมุดของวิทยาลัยเทคนิคด้วย พร้อม

378.103
0 3767
2547 ๑๒
เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... ๐๑๙๕
ใน เดือน ปี..... ๑ ก.ค. ๕๒
๐ ๕๘๐๕๐

กับการเปลี่ยนชื่อวิทยาลัยเทคนิคเป็น “วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ” เนื่องจากรัฐบาลมีการจัดตั้งวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ขึ้น หลังจากปีพุทธศักราช 2501 เป็นต้นมาวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และขยายการศึกษาถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ด้วยความร่วมมือของรัฐบาลไทยภายใต้โครงการ LIVE PROJECT (Loan for the Improve of Vocational Education) และธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (ADB : Asian Development Bank) เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านเทคนิคระดับสูง และการจัดการอุตสาหกรรมตลอดจนฝึกอบรมคนในระดับเทคนิคช่างฝีมือและวิศวกร

ต่อมาวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯได้ย้ายสังกัดจากกรมอาชีวศึกษา มาสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา และเปลี่ยนชื่อเป็น “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ” ในปีพุทธศักราช 2518 พร้อมกับการเปิดสอนระดับปริญญาตรีแรกในคณะวิศวกรรมเทคโนโลยีแผนกช่างยนต์ ในช่วงพุทธศักราช 2523-2530 รัฐบาลได้สนับสนุนให้วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ขยายการสอนในวิชาชีพด้าน เคมีอุตสาหกรรม การออกแบบอุตสาหกรรม การตลาดระหว่างประเทศ เทคโนโลยีขนส่ง ประเมินราคาที่ดินและทรัพย์สิน

พุทธศักราช 2531 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ทรงโปรดเกล้าพระราชทานนามใหม่แก่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” ชื่อเดิมของเทคนิคกรุงเทพฯจึงเปลี่ยนเป็น “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ” การดำเนินงานของสถาบันฯ ให้ความสำคัญกับภารกิจหลักทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านวัฒนธรรมและด้านบริการชุมชน โดยการร่วมมือกับภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อการแลกเปลี่ยนบุคลากร การศึกษาต่อ การฝึกอบรมดูงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว วิทยาเขตยังได้จัดตั้งศูนย์ฝึกอบรม CNC Technology ในแผนช่างเทคนิคฯและช่างกลโรงงาน ตั้งศูนย์ฝึกอบรมอิเล็กทรอนิกส์ในแผนกช่างยนต์ และตั้งศูนย์วิจัยฝึกอบรมอุตสาหกรรมเสื้อผ้า ประโยชน์ทางการศึกษาและให้บริการประชาชน นอกจากนี้ยังมีการจัดการศึกษาร่วมกับภาคเอกชน เพื่อผลิตนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ ในขณะเดียวกันวิทยาเขตฯ ได้จัดตั้งศูนย์วิทยบริการ ศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง และเป็นแหล่งสำหรับการศึกษาค้นคว้าตามอัธยาศัยของประชาชนทั่วไป จัดตั้งศูนย์วัฒนธรรม เพื่อดำเนินงานด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมตามนโยบายของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ควบคู่กับการตั้งศูนย์ออกกำลังกาย เพื่อส่งเสริมสุขภาพพลานามัยให้นักศึกษา บุคลากร และประชาชนในชุมชน

ปัจจุบันสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ได้ขยายการเรียนการสอนสู่ระดับปริญญาตรี โดยมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญด้านอาชีพ หรือบัณฑิตนักปฏิบัติ เพื่อช่วยพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เข้มแข็งสืบไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ โดยทำการศึกษาทั้งข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อนำมาสรุป สำหรับใช้ประกอบในชุดโครงการศึกษาความต้องการของชุมชน – ผู้ประกอบการอาจารย์และนักศึกษาต่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ในการเสนอ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ และเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการให้บริการให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ในปีการศึกษา พ.ศ. 2548 – พ.ศ. 2552 ในบทนี้จะนำเสนอรายละเอียดของประชากร กลุ่มตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตบริการที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ให้บริการทางการศึกษา 8 เขตบริการคือ

1. เขตสาทร
2. เขตบางรัก
3. เขตคลองเตย
4. เขตบางคอแหลม
5. เขตปทุมวัน
6. เขตคลองสาน
7. เขตธนบุรี
8. เขตทุ่งครุ

1.1 ประชากร จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 คือ นักเรียนชั้น ม. 4 – ม. 6 และนักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช. และปวส. ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนกรมสามัญศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน และกรมอาชีวศึกษาทั้ง 8 เขตและนักเรียนที่มาสอบเรียนต่อที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ

กลุ่มที่ 2 คือ บุคคลทั่วไป ที่อาศัยอยู่ในเขตบริการทั้ง 8 เขต

กลุ่มที่ 3 คือ ผู้นำชุมชน ได้แก่ ประธานชุมชน สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (สท.) และสมาชิกสภาเขต (สข.) ทั้ง 8 เขต

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่มดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ได้จากนักเรียนและนักศึกษาจำนวน 3,700 คน ซึ่งสุ่มมาจากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน และกรมอาชีวศึกษาใน 8 เขต โรงเรียนละ 50 คน และนักเรียนที่มาสอบเรียนต่อที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ซึ่งคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ ได้จำนวน 3,588 ฉบับ

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ได้จากบุคคลทั่วไปจำนวน 2,000 คน ซึ่งสุ่มมาจากบุคคลทั่วไปในเขตบริการทั้ง 8 เขต ซึ่งคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ ได้จำนวน 1,704 ฉบับ

กลุ่มตัวอย่างที่ 3 ได้จากผู้นำชุมชนจำนวน 160 คน ซึ่งสุ่มมาจากผู้นำชุมชนในเขตบริการทั้ง 8 เขต เขตละ 20 คน ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ได้จำนวน 120 ฉบับ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามทั้งหมด 3 ชุด ซึ่งคณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองจากข้อมูลที่มีอยู่ของสถาบัน และให้ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน ช่วยตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา นำข้อเสนอแนะมาแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

แบบสอบถามชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่ใช้กับนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา และ เขตที่สังกัด

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร

ตอนที่ 3 หลักสูตรที่ควรมีการฝึกอบรม

ตอนที่ 4 สาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ

แบบสอบถามชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่ใช้กับบุคคลทั่วไป และนักศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพ เขตที่สังกัด

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร

ตอนที่ 3 หลักสูตรที่ควรมีการฝึกอบรม

ตอนที่ 4 สาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ

แบบสอบถามชุดที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่ใช้กับผู้นำชุมชน ซึ่งแบ่งเป็น 6 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูล ส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ต่อเดือน ตำแหน่ง และเขตที่สังกัด

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร

ตอนที่ 3 วิธีการที่ควรใช้ในการฝึกอบรมของผู้นำชุมชนและบุคคลในชุมชน

ตอนที่ 4 หลักสูตรที่ผู้นำชุมชนต้องการฝึกอบรม

ตอนที่ 5 สาขาที่ผู้นำชุมชนต้องการศึกษาต่อ

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ (ใช้คำถามปลายเปิด)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ขั้นตอนการเก็บข้อมูล มี 3 ขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นตอนการ โดยการรับสมัครนักศึกษาเพื่อจัดเก็บข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน

2) ขั้นตอนนักศึกษาที่จัดเก็บข้อมูล โดยบรรยายเกี่ยวกับวิธีการเก็บข้อมูล ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 นักเรียน และนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ 2 บุคคลทั่วไป และกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ผู้นำชุมชน

3) ขั้นตอนปรับปรุงแบบสอบถาม หลังจากได้ทดลองใช้กับกลุ่มที่จะนำไปแจกก็พบว่ายังมีข้อบกพร่อง คณะผู้วิจัยจึงทำการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ แล้วจัดทำแบบสอบถาม เพื่อนำไปดำเนินการเก็บข้อมูล

ตอนที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบ่งนักศึกษาออกเป็น 3 ชุด ได้แก่ชุดที่ 1 แจกและเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. และ ปวส. ชุดที่ 2 แจกและเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลทั่วไป และชุดที่ 3 แจกและเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้นำชุมชนในช่วงเดือน กุมภาพันธ์ – มีนาคม 2547 สำหรับกลุ่มผู้นำชุมชนได้ไปติดต่อแจกแบบสอบถามด้วยตัวเอง รายใดที่ยังเก็บข้อมูลไม่ได้ก็ ติดตามสัมภาษณ์จนกระทั่งแผนกประเมินผล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลได้สมบูรณ์แล้วจึงนำแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่าง มา ลงรหัส แล้ว ทำการบันทึกข้อมูลโดยนักศึกษาที่ได้ทำการอบรม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพมีวิธีจัดกระทำดังนี้

- 1) ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนาได้แก่ การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสาร โดยทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์การจัดหมวดหมู่ของข้อมูล จากการแจกแจงความถี่ จากการจัดอันดับความสำคัญ และจากคำถามปลายเปิดในส่วนของการข้อเสนอแนะอื่นๆ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ความต้องการของนักเรียนนักศึกษา บุคคลทั่วไป และผู้นำชุมชน ในการฝึกอบรมและการศึกษาในระดับอุดมศึกษา” ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแต่ละกลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียน นักศึกษา บุคคลทั่วไป และผู้นำชุมชน ตามลำดับดังนี้

1. กลุ่มนักเรียนนักศึกษา

ตอนที่ 1.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร

ตอนที่ 1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตรที่ควรมีการอบรมในชุมชน

ตอนที่ 1.4 ผลการวิเคราะห์ด้านสาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ

2. กลุ่มบุคคลทั่วไป

ตอนที่ 2.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการการฝึกอบรมและการศึกษา ต่อใน
ระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตรที่บุคคลทั่วไปต้องการฝึกอบรม

ตอนที่ 2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสาขาที่บุคคลทั่วไปต้องการศึกษาต่อ

3. กลุ่มผู้นำชุมชน

ตอนที่ 3.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรของผู้นำ
ชุมชน

ตอนที่ 3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่ควรใช้ในการฝึกอบรมผู้นำชุมชนและ
บุคคลในชุมชน

ตอนที่ 3.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตรการฝึกอบรมที่ผู้นำชุมชนต้องการฝึกอบรม
รม

ตอนที่ 3.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสาขาที่ผู้นำชุมชนและบุคลากรในชุมชนต้องการ
ศึกษาต่อ

4. สรุปคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 4.1 กลุ่มบุคคลทั่วไป

ตอนที่ 4.2 กลุ่มผู้นำชุมชน

1. กลุ่มนักเรียนนักศึกษา

ตอนที่ 1.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	936	26.1
หญิง	2,652	73.9
รวม	3,588	100

จากตาราง 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 3,588 คน ส่วนใหญ่เป็นหญิงมีร้อยละ 73.9 และเป็นชายร้อยละ 26.1

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาปีที่ 5	528	14.7
มัธยมศึกษาปีที่ 6	720	20.1
ปวช. ปีที่ 2	255	7.1
ปวช. ปีที่ 3	918	25.6
ปวส. ปีที่ 2	1,116	31.1
อื่น ๆ	51	1.4
รวม	3,588	100

จากตาราง 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 31.1 กำลังศึกษาอยู่ในระดับปวส.ปีที่ 2 รองลงมาร้อยละ 25.6 และ 20.1 มีการศึกษาในระดับปวช.ปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามลำดับ

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของสาขาวิชาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
สามัญ	1,107	30.9
สายช่าง	855	23.8
สายพาณิชย	1,626	45.3
รวม	3,588	100

จากตาราง 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 45.3 เรียนสายพาณิชย รองลงมา ร้อยละ 30.9 และ 23.8 เรียนสายสามัญและสายช่างตามลำดับ

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของเขตที่ผู้ตอบแบบสอบถามอาศัยอยู่

เขตที่อยู่อาศัย	จำนวน	ร้อยละ
สาทร	516	14.4
บางรัก	123	3.4
คลองเตย	180	5.0
บางคอแหลม	105	2.9
ปทุมวัน	84	2.3
คลองสาน	63	1.8
ธนบุรี	591	16.5
ทุ่งครุ	814	22.7
อื่น ๆ	1,112	31.0
รวม	3,588	100.0

จากตาราง 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 31.0 อาศัยอยู่ในเขตอื่น ๆ ที่ไม่ได้ อยู่ใกล้ ๆ กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ รองลงมา ร้อยละ 22.7 อาศัยอยู่ในเขตทุ่งครุ และร้อยละ 16.5 อาศัยอยู่ในเขตธนบุรี ตามลำดับ

ตอนที่ 1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามด้านความคิดเห็นต่อความสำคัญของการพัฒนาบุคลากรของชุมชน

ความคิดเห็นต่อการพัฒนา บุคลากรของชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
สำคัญมาก	2,475	69.0
สำคัญ	1,113	31.0
ไม่สำคัญ	-	-
รวม	3,588	100

จากตาราง 5 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 69.0 มีความเห็นว่าการพัฒนาบุคลากรของชุมชนมีความสำคัญมาก รองลงมาร้อยละ 31.0 มีความคิดเห็นว่าการพัฒนาบุคลากรของชุมชนมีความสำคัญ และ ไม่มีคนที่เห็นว่าไม่สำคัญ

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของความต้องการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความต้องการศึกษาต่อ ระดับที่สูงขึ้น	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	3,573	99.6
ไม่ต้องการ	15	0.4
รวม	3,588	100.0

จากตาราง 6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 99.6 มีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และผู้ไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีเพียงร้อยละ 0.4

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความต้องการเข้ารับการฝึกอบรม	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการมาก	1,074	29.9
ต้องการ	2,361	65.8
ไม่ต้องการ	153	4.3
รวม	3,588	100

จากตาราง 7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 65.8 มีความต้องการเข้ารับการฝึกอบรม รองลงมาร้อยละ 29.9 มีความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมมาก และมีร้อยละ 4.3 เท่านั้นที่ไม่ต้องการเข้ารับการฝึกอบรม

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการได้รับการพัฒนาและฝึกอบรมของคนในชุมชน

ความคิดเห็นต่อการได้รับการพัฒนาและ ฝึกอบรมของคนในชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
ควรพัฒนามาก	1,530	42.6
ควรพัฒนา	2,013	56.1
ไม่จำเป็นต้องพัฒนา	45	1.3
รวม	3,588	100

จากตาราง 8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 56.1 มีความคิดเห็นว่าคนในชุมชนควรได้รับการพัฒนาและฝึกอบรม รองลงมาร้อยละ 42.6 เห็นว่าคนในชุมชนควรได้รับการพัฒนา และฝึกอบรมมาก และมีร้อยละ 1.3 ที่เห็นว่าไม่จำเป็นต้องพัฒนาและฝึกอบรม

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวิธีการพัฒนาและฝึกอบรมที่เหมาะสมกับผู้ตอบแบบสอบถามหรือบุคคลในชุมชน

การพัฒนาและฝึกอบรม	$\bar{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
1. การฝึกอบรม(Training)			
1.1 การอบรมในระหว่างการทำงาน	3.4	0.54	ปานกลาง
1.2 การอบรมภายในบริษัท	3.39	0.60	ปานกลาง
1.3 การอบรมในสถาบันฝึกอบรม	3.46	0.57	ปานกลาง
2. การให้การศึกษาต่อเนื่อง (Continuing Education)			
2.1 ระยะยาว เช่นศึกษาต่อปริญญาตรี/โท/เอก ฯลฯ	3.67	0.50	มาก
2.2 ระยะสั้นเช่นมินิเอ็มบีเอ และหลักสูตรเฉพาะทาง	3.34	0.61	ปานกลาง
3. การจัดกิจกรรมเสริม(Supplementary Activities)			
3.1 การให้ความรู้เพิ่มเติม โดยการใช้สื่อต่าง ๆ	3.62	0.53	มาก
3.2 การจัดกิจกรรมกลุ่มย่อยต่าง ๆ เช่นกิจกรรมพัฒนาทีมงาน	3.41	0.58	ปานกลาง
3.3 การศึกษาดูงาน	3.56	0.56	มาก
3.4 การจัดประชุมสัมมนา	3.28	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าด้านการฝึกอบรมซึ่งได้แก่การฝึกอบรมในระหว่างการทำงาน การอบรมภายในบริษัท และในสถาบันฝึกอบรมมีความเหมาะสมกับตัวเองและชุมชนในระดับปานกลาง ในด้านการให้การศึกษาต่อเนื่องมีความเห็นว่าการศึกษาในระยะยาว เช่นการศึกษาต่อปริญญาตรี/โท/เอก ฯลฯ มีความเหมาะสมกับตัวเองและชุมชนในระดับมาก ส่วนการให้การศึกษาในระยะสั้น เช่นมินิเอ็มบีเอ และหลักสูตรเฉพาะทางมีความเหมาะสมปานกลาง และด้านการจัดกิจกรรมเสริมผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการให้ความรู้เพิ่มเติมโดยการใช้สื่อต่าง ๆ และการศึกษาดูงานมีความเหมาะสมกับตัวเองและชุมชนในระดับมาก ส่วนการจัดกิจกรรมกลุ่มย่อยต่าง ๆ เช่น กิจกรรมพัฒนาทีมงาน และการจัดประชุมสัมมนา มีความเหมาะสมปานกลาง

ตอนที่ 1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตรที่ควรมีการอบรมในชุมชน

ตาราง 10 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการ ของหลักสูตรฝึก-อบรมที่ชุมชนต้องการ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปน้อยดังนี้

หลักสูตรฝึกอบรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	4.56	0.61	มากที่สุด
2 สอนเสริมภาษาอังกฤษ	4.49	0.75	มาก
3 การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย	4.35	0.68	มาก
4 ทักษะการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการนำเสนอผลงาน	4.35	0.77	มาก
5 ภาษาอังกฤษ(จีน,ญี่ปุ่น,ฝรั่งเศส)	4.32	0.79	มาก
6 การผลิตสื่อการเรียนการสอน	4.28	0.69	มาก
7 การซ่อมบำรุงโทรศัพท์มือถือ	4.26	0.75	มาก
8 ขนมไทย	4.25	0.75	มาก
9 โปรแกรมวินโดวส์/ออฟฟิส	4.24	68	มาก
10 สอนเสริมคณิตศาสตร์	4.23	0.73	มาก
11 อาหารไทย	4.23	0.75	มาก
12 การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์	4.22	0.71	มาก
13 การสร้างเว็บ	4.21	0.73	มาก
14 ขนมอบ/เบเกอรี่	4.17	0.76	มาก
15 การจัดการธุรกิจขนาดเล็ก	4.17	0.77	มาก
16 การพัฒนาบุคลากร	4.15	0.67	มาก
17 จิตวิทยาเพื่อการบริหารและบริการ	4.15	0.68	มาก
18 เทคนิคการนำเสนอผลงาน	4.15	0.69	มาก
19 เทคนิคการถ่ายภาพเพื่องาน IT	4.11	0.75	มาก
20 โปรแกรมโฟโต้ช้อป	4.11	0.77	มาก
21 การซ่อมบำรุงเครื่องยนต์	4.11	0.88	มาก
22 โปรแกรมมอรั้ได้แคท	4.1	0.74	มาก
23 การถ่ายภาพดิจิทัล	4.07	0.81	มาก
24 การซ่อมบำรุงเครื่องใช้ไฟฟ้า	4.06	0.83	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

หลักสูตรฝึกอบรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ
25 การบัญชีสำหรับธุรกิจ	4.06	0.84	มาก
26 การพัฒนาทักษะผู้บริหาร	4.06	0.89	มาก
27 การออกแบบตกแต่งภายใน	4.05	0.81	มาก
28 โปรแกรมมอร์ได้แวร์	4.04	0.81	มาก
29 การเดินแอร์โรบิค	4.04	0.92	มาก
30 สอนเสริมวิทยาศาสตร์(ฟิสิกส์,เคมี,ชีวะ)	4.02	0.8	มาก
31 โปรแกรม 3 ดี	4.02	0.8	มาก
32 การฝึกโยคะ	4.01	0.88	มาก
33 พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์	3.97	0.9	มาก
34 นาฏศิลป์/ดนตรี	3.96	0.92	มาก
35 เทคนิคการเป็นวิทยากร	3.95	0.65	มาก
36 การเขียน โครงการเพื่อขอทุนวิจัย	3.95	0.78	มาก
37 การผลิตเฟอร์นิเจอร์	3.95	0.9	มาก
38 การเป็นมัคคุเทศ	3.93	0.91	มาก
39 เทคนิคการสืบค้นข้อมูลเพื่อการวิจัย	3.92	0.83	มาก
40 การซ่อมบำรุงเครื่องปรับอากาศ	3.92	0.88	มาก
41 การประดิษฐ์ของชำร่วย	3.91	0.84	มาก
42 เทคนิคการจัดประชุมและฝึกอบรม	3.9	0.68	มาก
43 การจัดทำรายงานประจำปี	3.87	0.74	มาก
44 เลขานุการยุคใหม่	3.87	0.87	มาก
45 การจัดดอกไม้	3.87	0.91	มาก
46 สถิติเพื่อการวิจัย	3.85	0.81	มาก
47 การบริการอาหารและจัดโต๊ะอาหาร	3.85	0.86	มาก
48 การผสมเครื่องดื่ม	3.85	0.86	มาก
49 การตัดเย็บเสื้อผ้า	3.85	0.88	มาก
50 การออกแบบสิ่งพิมพ์	3.85	0.89	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

หลักสูตรฝึกอบรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
51 การควบคุมคุณภาพการพิมพ์	3.83	0.87	มาก
52 การผลิตกรอบรูปวิทยาศาสตร์	3.78	0.9	มาก
53 การทำผ้าขัดย้อม/ผ้าปาติค	3.78	0.9	มาก
54 อาหารสำหรับผู้ป่วย	3.77	0.87	มาก
55 การผลิตน้ำยาทำความสะอาด	3.71	0.88	มาก
56 การรังวัด/การทำแผนที่	3.68	0.84	มาก
57 การแยกสีทางการพิมพ์	3.68	88	มาก
58 อาหารมังสวิริติ	3.61	0.94	มาก

จากตาราง 10 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล นอกนั้นอยู่ในระดับมากทุกหลักสูตร

ตอนที่ 1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสาขาที่นักเรียนนักศึกษาต้องการศึกษาต่อ

ตาราง 11 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน และระดับความต้องการของสาขาที่ต้องการศึกษาต่อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยเลขคณิตจากมากไปน้อยดังนี้

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	N	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ	3489	4.01	0.92	มาก
2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	3504	4.01	0.97	มาก
3 สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์	3498	3.95	0.89	มาก
4 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน	3474	3.93	0.87	มาก
5 สาขาวิชาการตลาดระหว่างประเทศ	3501	3.9	0.95	มาก
6 สาขาวิชาระบบสารสนเทศ	3537	3.89	0.87	มาก
7 สาขาวิชาการเงิน	3534	3.88	0.99	มาก
8 สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	3495	3.81	1.19	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

สาขาที่ห้องการศึกษาต่อ	N	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
9 สาขาวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์	3498	3.76	1.14	มาก
10 สาขาวิชาบัญชี	3498	3.76	1.15	มาก
11 สาขาวิชาการท่องเที่ยว	3510	3.74	1.01	มาก
12 สาขาวิชาการบัญชี-การสอบบัญชี	3498	3.69	1.23	มาก
13 สาขาวิชาการโรงแรม	3510	3.6	1.04	มาก
14 สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องเรือนและการออกแบบ	3498	3.48	1.17	ปานกลาง
15 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ-ธุรกิจอาหาร	3492	3.47	1.18	ปานกลาง
16 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	3498	3.45	1.19	ปานกลาง
17 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย	3492	3.33	1.07	ปานกลาง
18 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา-คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	3522	3.33	1.19	ปานกลาง
19 สาขาวิชาเทคโนโลยีโทรคมนาคม	3495	3.29	1.16	ปานกลาง
20 สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย-ธุรกิจเสื้อผ้า	3492	3.26	1.13	ปานกลาง
21 สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3489	3.26	1.16	ปานกลาง
22 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา-ธุรกิจงานประดิษฐ์	3489	3.26	1.19	ปานกลาง
23 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป-ธุรกิจงานประดิษฐ์	3480	3.26	1.19	ปานกลาง
24 สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องเรือน	3483	3.24	1.29	ปานกลาง
25 สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรมออกแบบการผลิต	3493	3.23	1.23	ปานกลาง
26 สาขาเทคโนโลยีการพิมพ์	3504	3.22	1.23	ปานกลาง
27 สาขาวิชาออกแบบเครื่องเรือน	3462	3.19	1.22	ปานกลาง
28 สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา	3489	3.18	1.21	ปานกลาง
29 สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	3498	3.13	1.24	ปานกลาง
30 สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า-ไฟฟ้ากำลัง	3435	3.12	1.24	ปานกลาง
31 สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล	3492	3.11	1.2	ปานกลาง
32 สาขาวิชาออกแบบสิ่งทอ	3459	3.09	1.17	ปานกลาง
33 สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรมเครื่องมือกล	3495	3.08	1.28	ปานกลาง
34 สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม	3495	3.07	1.2	ปานกลาง
35 สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรมเชื่อมประกอบ	3498	3.02	1.27	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	N	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
36 สาขาวิชาวิศวกรรมสำรวจ	3483	3	1.21	ปานกลาง
37 สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งทอ	3468	2.99	1.14	ปานกลาง
38 สาขาวิชาวิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	3501	2.98	1.14	ปานกลาง
39 สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล	3498	2.98	1.24	ปานกลาง
40 สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม	3462	2.96	1.36	ปานกลาง
41 สาขาวิชาเคมี	3462	2.95	1.3	ปานกลาง
42 สาขาวิชาเคมีวิเคราะห์	3399	2.9	1.32	ปานกลาง

จากตาราง 11 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการศึกษาต่อในสาขาต่อไปนี้อยู่ในระดับมาก ได้แก่ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน สาขาวิชาการตลาดระหว่างประเทศ สาขาวิชาระบบสารสนเทศ สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาการถ่ายภาพและภาพยนตร์ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการท่องเที่ยว สาขาวิชาการบัญชี-การสอบบัญชี และสาขาวิชาการโรงแรมนอกจากนี้ยังเป็นสาขาที่ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความต้องการศึกษาต่อในระดับปานกลาง

2 กลุ่มบุคคลทั่วไป

ตอนที่ 2.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	848	49.8
หญิง	856	50.2
รวม	1,704	100

จากตาราง 12 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น หญิง มีร้อยละ 50.2 และเป็นชาย ร้อยละ 49.8

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	946	55.5
30 – 39 ปี	436	25.6
40 – 49 ปี	261	15.3
50 ปีขึ้นไป	61	3.6
รวม	1,704	100

จากตาราง 13 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ ต่ำกว่า 30 ปี ร้อยละ 55.5 รองลงมา ได้แก่ อายุ 30 – 39 ปี และ 40 – 49 ปี ร้อยละ 25.6 และ 15.3 ตามลำดับ

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	215	12.6
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	227	13.3
ปวช. หรือเทียบเท่า	192	11.3
ปวส. หรือเทียบเท่า	186	10.9
ปริญญาตรี	835	49.0
อื่น	49	2.9
รวม	1,704	100

จากตาราง 14 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 49.0 เป็นผู้มีระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี รองลงมาคือผู้จบการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และ ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา ร้อยละ 13.3 และ 12.6 ตามลำดับ

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	1,048	61.5
10,000 – 20,000 บาท	469	27.5
20,001 – 30,000 บาท	150	8.8
สูงกว่า 30,000 บาท	37	2.2
รวม	1,704	100

จากตาราง 15 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีอยู่ร้อยละ 61.5 รองลงมาได้มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 20,000 บาท และมีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 27.5 และ 8.8 ตามลำดับ

ตาราง 16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	148	8.7
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	171	10.0
พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทห้างร้าน	692	40.6
เจ้าของหรือผู้ประกอบการกิจการส่วนตัว	293	17.2
อื่นๆ	400	23.5
รวม	1,704	100

จากตาราง 16 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทห้างร้าน มีอยู่ร้อยละ 40.6 รองลงมาคือมีอาชีพอื่นๆ และเจ้าของหรือผู้ประกอบการกิจการส่วนตัว ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 23.5 และ 17.2 ตามลำดับ

ตอนที่ 2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการการฝึกอบรมและการศึกษาต่อในระดับ อุดมศึกษา

ตาราง 17 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีการที่ต้องการใช้ในการเพิ่มพูนความรู้

วิธีการที่ต้องการใช้ในการเพิ่มพูนความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น	404	23.7
ฝึกอบรม	744	43.7
ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม	556	32.6
รวม	1,704	100

จากตาราง 17 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยวิธีการฝึกอบรม ซึ่งมีร้อยละ 43.7 รองลงมาคือทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม และศึกษาต่อในระดับสูงมีร้อยละ 32.6 และ 23.7 ตามลำดับ

ตาราง 18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง ผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อและฝึกอบรมจำแนกตามระดับการศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ

ระดับการศึกษาที่ต้องการเข้าศึกษาต่อ	ศึกษาต่อในระดับสูง		ศึกษาต่อและฝึกอบรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี (ปวส./ปวช. ปวท./อนุปริญญา)	222	20.61	86	21.0
ปริญญาตรี	297	27.58	117	28.6
ปริญญาโท	368	34.17	170	41.6
ปริญญาเอก	69	6.41	23	5.6
อื่น ๆ	121	11.23	13	3.2

จากตาราง 18 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงและทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม ส่วนใหญ่ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเหมือนกันซึ่งมีถึงร้อยละ 34.17 และ 41.6 รองลงมาคือต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 27.58 และ 28.6 และศึกษาต่อในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ปวส./ปวช./ปวท./อนุปริญญา) มีร้อยละ 20.61 และ 21.0 ตามลำดับเช่นเดียวกัน

ตาราง 19 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงและผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาและฝึกอบรม จำแนกตามรูปแบบของการศึกษาต่อ

รูปแบบของการศึกษาต่อ	ศึกษาต่อในระดับสูง		ศึกษาต่อและฝึกอบรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แบบระบบปิด (เรียนที่สถาบัน/ศูนย์)	614	52.43	177	43.4
เรียนทางไกล (มีการบรรยายสรุป)	206	17.59	80	19.6
แบบผสม (เรียนที่สถาบันส่วนหนึ่งและศึกษด้วยตัวเอง)	344	29.38	146	35.8
อื่น ๆ	7	0.60	5	1.2

จากตาราง 19 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อในรูปแบบระบบปิด (เรียนที่สถาบัน/ศูนย์) มีร้อยละ 52.43 รองลงมาต้องการเรียนแบบผสม (เรียนที่สถาบันส่วนหนึ่ง ศึกษาด้วยตัวเองอีกส่วนหนึ่ง) และเรียนทางไกล (มีการบรรยายสรุป) ร้อยละ 29.38 และ 17.58 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ต้องการศึกษาต่อและฝึกอบรมส่วนใหญ่ต้องการศึกษาแบบ

ระบบปิด (เรียนที่สถาบัน/ศูนย์) มีร้อยละ 43.4 รองลงมาคือแบบผสม (เรียนที่สถาบันส่วนหนึ่งศึกษาด้วยตัวเองอีกส่วนหนึ่ง) และเรียนทางไกล (มีการบรรยายสรุป) ซึ่งมีร้อยละ 35.8 และ 19.6 ตามลำดับ

ตาราง 20 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการศึกษาต่อและทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมจำแนกตามเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

เหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษา	วิธีการเพิ่มพูนความรู้			
	ศึกษาต่อ		ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อเลื่อนตำแหน่ง	454	26.64	134	24.1
เพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา	1,019	59.80	339	61.0
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน	561	32.92	124	22.3
เพื่อเปลี่ยนงานใหม่	438	25.70	91	16.4
เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษ	946	55.52	178	32.0
เพื่อเพิ่มฐานะทางสังคม	358	21.10	67	12.1
อื่น ๆ	16	0.94	4	0.7

จากตาราง 20 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา มีร้อยละ 59.80 รองลงมาเพื่อเพิ่มรายได้พิเศษ และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ร้อยละ 55.52 และ 32.92 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่มิต้องการศึกษาต่อและฝึกอบรมส่วนใหญ่มีเหตุผล เพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา รองลงมาเพื่อเพิ่มรายได้พิเศษและ เพื่อเลื่อนตำแหน่ง มีร้อยละ 61.0 และ ซึ่งมีร้อยละ 32.0 และ 24.1 ตามลำดับ

ตาราง 21 จำนวนและร้อยละรูปแบบการฝึกอบรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการฝึกอบรมและทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม

รูปแบบการฝึกอบรม	วิธีเพิ่มพูนความรู้			
	ฝึกอบรม		ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การฝึกอบรมระยะยาว (1 เดือนขึ้นไป)	512	35.0	186	33.5
การฝึกอบรมระยะสั้น (ไม่เกิน 10 วัน)	940	64.3	364	65.5
อื่น ๆ	10	0.7	6	1.1

จากตาราง 21 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการฝึกอบรมส่วนใหญ่ต้องการฝึกอบรมระยะสั้น (ไม่เกิน 10 วัน) ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 64.3 รองลงมาคือ การฝึกอบรมระยะยาว (1 เดือนขึ้นไป) มีอยู่ร้อยละ 35.0 ส่วนผู้ที่มีความต้องการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมส่วนใหญ่มีรูปแบบการฝึกอบรมระยะสั้น (ไม่เกิน 10 วัน) ร้อยละ 65.5 รองลงมาคือ การฝึกอบรมระยะยาว (1 เดือนขึ้นไป) ร้อยละ 33.5

ตาราง 22 จำนวนและร้อยละช่วงเวลาที่ต้องการฝึกอบรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการฝึกอบรมและทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม

ช่วงเวลาที่ต้องการฝึกอบรม	วิธีเพิ่มพูนความรู้			
	ต้องการฝึกอบรม		ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วันธรรมดา (ในเวลาราชการ)	266	18.2	87	15.7
วันธรรมดา (นอกเวลาราชการ)	125	8.5	52	9.4
วันเสาร์	251	17.2	88	15.8
วันอาทิตย์	288	19.7	114	20.5
วันเสาร์ – วันอาทิตย์	533	36.4	214	38.5
อื่นๆ	-	-	1	0.2

จากตาราง 22 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยการฝึกอบรมส่วนใหญ่ต้องการฝึกอบรมในวันเสาร์ – อาทิตย์ มีร้อยละ 36.4 รองลงมาคือวัน อาทิตย์มีร้อยละ 19.7 และวันธรรมดา (ในเวลาราชการ) ร้อยละ 18.2 ส่วนผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมส่วนใหญ่ต้องการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม ในวันเสาร์ – อาทิตย์ มีร้อยละ 38.5 รองลงมาคือวันอาทิตย์ มีร้อยละ 20.5 และวันเสาร์ ร้อยละ 15.8

ตาราง 23 จำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ต้องการฝึกอบรมและทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมของผู้ตอบแบบสอบถาม

เหตุผลที่ต้องการฝึกอบรม	วิธีเพิ่มพูนความรู้			
	ต้องการฝึกอบรม		ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน	901	52.9	368	66.2
เพื่อการหางานทำ	406	23.8	172	30.9
เพื่อเป็นงานอดิเรก	445	26.1	200	36.0
เพื่อเปลี่ยนงานใหม่	350	20.5	157	28.2
เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษ	745	43.7	290	52.2

ตาราง 23 (ต่อ)

เหตุผลที่ต้องการฝึกอบรม	วิธีเพิ่มพูนความรู้			
	ต้องการฝึกอบรม		ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อพบปะบุคคลใหม่	493	28.9	211	37.9
อื่น	-	-	4	0.7

จากตาราง 23 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ต้องการฝึกอบรมส่วนใหญ่ต้องการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานมีร้อยละ 52.9 รองลงมาคือเพื่อเพิ่มรายได้พิเศษมีร้อยละ 43.7 และเพื่อพบปะบุคคลใหม่มีร้อยละ 28.9 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ต้องการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมส่วนใหญ่ต้องการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานมีร้อยละ 66.2 รองลงมาคือเพื่อเพิ่มรายได้พิเศษมีร้อยละ 52.2 และเพื่อพบปะบุคคลใหม่มีร้อยละ 37.9 ตามลำดับ

ตาราง 24 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามเพศ

เพศ	ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น		วิธีเพิ่มพูนความรู้				รวม	
			ฝึกอบรม		ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	รวม		จำนวน	ร้อยละ
					จำนวน	ร้อยละ		
ชาย	206	51	376	50.5	266	47.8	848	49.8
หญิง	198	49	368	49.5	290	52.2	856	50.2
รวม	404	100	744	100	556	100	1,704	100

จากตาราง 24 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้โดยการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นส่วนใหญ่เป็นเพศ ชายมีร้อยละ 51 และหญิงร้อยละ 49 การฝึกอบรมส่วนใหญ่เป็นเป็นเพศชายมีร้อยละ 50.5 เป็นหญิงร้อยละ 49.5 และทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีร้อยละ 52.2 และชายร้อยละ 47.8 ตามลำดับ

ตาราง 25 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามอายุ

อายุ	วิธีการเพิ่มพูนความรู้							
	ศึกษาต่อในระดับสูง		ฝึกอบรม				รวม	
			ทั้งศึกษาต่อและฝึก					
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	258	66.3	352	47.3	326	58.6	946	55.5
30 – 39 ปี	94	23.3	204	27.4	138	24.8	436	25.6
40 – 49 ปี	34	8.4	152	20.4	75	13.5	261	15.3
50 ปีขึ้นไป	8	2.0	36	4.8	17	3.1	61	3.6
รวม	404	100	744	100	556	100	1,704	100

จากตาราง 25 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้โดยการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นส่วนใหญ่มีอายุดำก่า 30 ปี มีร้อยละ 66.3 รองลงมามีอายุ 30 – 39 ปี มีร้อยละ 23.3 เพิ่มพูนและ 40 - 49 ปี มีร้อยละ 8.4 ความรู้ โดยวิธีการฝึกอบบรมส่วนใหญ่มีอายุดำก่า 30 ปี มีร้อยละ 47.3 รองลงมามีอายุ 30 – 39 ปี มีร้อยละ 27.4 และ 40 – 49 ปี มีร้อยละ 20.4 เพิ่มพูนความรู้ทั้งการศึกษาต่อ และ ฝึกอบบรมส่วนใหญ่มีอายุดำก่า 30 ปี มีร้อยละ 58.6 รองลงมามีอายุ 30 – 39 ปี มีร้อยละ 24.8 และอายุ 40 – 49 ปี มีร้อยละ 13.5 ตามลำดับ

ตาราง 26 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	วิธีเพิ่มพูนความรู้							
	ศึกษาต่อในระดับสูง		ฝึกอบรม		ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	280	69.3	424	57.0	344	61.9	1,048	61.5
10,000 – 20,000บาท	100	24.8	208	28.0	161	29.0	469	27.5
20,001 – 30,000บาท	20	5.0	88	11.8	42	7.6	150	8.8
สูงกว่า 30,000 บาท	4	1.0	24	3.2	9	1.6	37	2.2
รวม	404	100	744	100	556	100	1,704	100

จากตาราง 26 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วการศึกษาต่อในระดับสูงส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีร้อยละ 69.3 รองลงมามีรายได้ต่อเดือน10,000 – 20,000บาท มีร้อยละ 24.8 และ 20,001 – 30,000 บาท ร้อยละ 5 ผู้ต้องการเพิ่มพูนความรู้โดยการศึกษา

อบรมส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีร้อยละ 57.0 รองลงมามีรายได้ 10,000 – 20,000 บาทมีร้อยละ 28 และ 20,001 – 30,000 บาท มีร้อยละ 11.8 ผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ทั้งการ ศึกษาต่อและฝึกอบรมส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีร้อยละ 61.9 รองลงมา มีรายได้ 10,000 – 20,000 บาท มีร้อยละ 29.0 และ 20,001 – 30,000 บาท มีร้อยละ 7.6

ตาราง 27 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้แยกตามอาชีพ

อาชีพ	วิธีเพิ่มพูนความรู้							
	ศึกษาต่อในระดับ		ฝึกอบรม		ทั้งศึกษาต่อ		รวม	
	สูง				และฝึกอบรม			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	40	9.9	56	7.5	52	9.4	148	8.7
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	38	9.4	72	9.7	61	11.0	171	10.0
พนักงานหรือลูกจ้างบริษัท	144	35.6	345	46.4	203	36.5	692	40.6
ผู้ประกอบการส่วนตัว	36	8.9	164	22.0	93	16.7	293	17.2
อื่นๆ	146	36.1	107	14.1	147	26.4	400	23.5
รวม	404	100	744	100	556	100	1,704	100

จากตาราง 27 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้โดยการศึกษาต่อในระดับ สูงส่วนใหญ่มีอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 36.1 รองลงมาคือพนักงานหรือลูกจ้างบริษัทห้างร้านมีร้อยละ 35.6 และข้าราชการร้อยละ 9.9 ผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้โดยการฝึกอบรมส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานหรือ ลูกจ้างบริษัทห้างร้านมีร้อยละ 46.4 รองลงมาคือผู้ประกอบการส่วนตัวมีร้อยละ 22.0 และอื่นๆ ร้อยละ 14.1 ผู้ที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ทั้งการ ศึกษาต่อและฝึกอบรมส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงาน หรือลูกจ้างห้างร้านมีร้อยละ 36.5 รองลงมา มีอาชีพอื่นๆ ร้อยละ 26.4 และเป็นพนักงานหรือลูกจ้าง บริษัทห้างร้านร้อยละ 16.7

ตอนที่ 2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตรที่บุคคลทั่วไปต้องการฝึกอบรม

ตาราง 28 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถาม
หลักสูตรที่ต้องการฝึกอบรม

หลักสูตรที่ต้องการฝึกอบรม	$\bar{x}$	SD	ระดับความต้องการ
1 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.16	1.02	มาก
2 การพัฒนาบุคลิกภาพ	4.03	1.04	มาก
3 ภาษาต่างประเทศ (จีน, ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส)	3.88	1.1	มาก
4 การสอนเสริมภาษาอังกฤษ	3.83	1.15	มาก
5 เทคนิคการนำเสนอผลงาน	3.69	1.11	มาก
6 การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย	3.68	1.2	มาก
7 เทคนิคการเป็นวิทยากร	3.67	1.08	มาก
8 จิตวิทยาเพื่อการบริหารและบริการ	3.66	1.13	มาก
9 การใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอผลงาน	3.66	1.16	มาก
10 การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์	3.64	1.22	มาก
11 การสร้างเว็บ	3.62	1.25	มาก
12 โปรแกรมวินโดวส์/ออฟฟิศ	3.6	1.25	มาก
13 เทคนิคการจัดประชุมและฝึกอบรม	3.59	1.1	มาก
14 การซ่อมบำรุงโทรศัพท์มือถือ	3.57	1.25	มาก
15 การจัดการธุรกิจขนาดย่อม	3.55	1.21	มาก
16 โปรแกรมโฟโต้ช้อป	3.55	1.25	มาก
17 การพัฒนาทักษะผู้บริหาร	3.54	1.25	มาก
18 โปรแกรมมอโตแคท	3.5	1.25	มาก
19 โปรแกรมมอโตแวร์	3.5	1.26	มาก
20 การถ่ายภาพดิจิทัล/วิดีโอ	3.49	1.24	ปานกลาง
21 โปรแกรม 3 ดี	3.49	1.26	ปานกลาง
22 เทคนิคการถ่ายภาพเพื่องาน IT	3.48	1.23	ปานกลาง
23 การจัดทำรายงานประจำปี	3.47	1.12	ปานกลาง
24 การผลิตสื่อการเรียนการสอน	3.46	1.1	ปานกลาง

ตาราง 28 (ต่อ)

หลักสูตรที่ต้องการฝึกอบรม	$\bar{x}$	SD	ระดับความ ต้องการ
25 การสอนเสริมคณิตศาสตร์	3.42	1.11	ปานกลาง
26 การบัญชีสำหรับธุรกิจ	3.41	1.25	ปานกลาง
27 ขนบไทย	3.39	1.25	ปานกลาง
28 เทคนิคการสืบค้นข้อมูลเพื่อการวิจัย	3.36	1.12	ปานกลาง
29 สถิติเพื่อการวิจัย	3.36	1.16	ปานกลาง
30 ขนบอบ/เบเกอร์รี่	3.36	1.24	ปานกลาง
31 อาหารไทย	3.36	1.25	ปานกลาง
32 การซ่อมบำรุงเครื่องยนต์	3.35	1.31	ปานกลาง
33 ออกแบบตกแต่งภายใน	3.34	1.22	ปานกลาง
34 การเขียนโครงการเพื่อขอทุนการวิจัย	3.33	1.19	ปานกลาง
35 การสอนเสริมวิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์,เคมี,ชีวะ)	3.32	1.16	ปานกลาง
36 พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์	3.27	1.23	ปานกลาง
37 เลขานุการยุคใหม่	3.27	1.23	ปานกลาง
38 การซ่อมบำรุงเครื่องไฟฟ้า	3.25	1.22	ปานกลาง
39 การผลิตฟอรันิเจอร์	3.19	1.24	ปานกลาง
40 การทำผ้ามัดย้อม/ผ้าบาติก	3.18	1.19	ปานกลาง
41 การผสมเครื่องดื่ม	3.18	1.22	ปานกลาง
42 การซ่อมบำรุงปรับอากาศ	3.18	1.26	ปานกลาง
43 การจัดดอกไม้	3.18	1.28	ปานกลาง
44 การผลิตกรอบรูปวิทยาศาสตร์	3.17	1.2	ปานกลาง
45 การประดิษฐ์ของชำร่วย	3.14	1.21	ปานกลาง
46 การควบคุมคุณภาพการพิมพ์	3.13	1.17	ปานกลาง
47 การเป็นมัคคุเทศก์	3.13	1.27	ปานกลาง
48 การออกแบบสิ่งพิมพ์	3.12	1.22	ปานกลาง
49 การรังวัด/การทำแผนที่	3.11	1.19	ปานกลาง
50 การบริการอาหารจัดโต๊ะอาหาร	3.1	1.22	ปานกลาง

ตาราง 28 (ต่อ)

หลักสูตรที่ต้องการฝึกอบรม	$\bar{x}$	SD	ระดับความต้องการ
51 การผลิตน้ำยาทำความสะอาด	3.09	1.18	ปานกลาง
52 นาฏศิลป์/ดนตรี	3.08	1.25	ปานกลาง
53 การแยกสีทางการพิมพ์	3.07	1.18	ปานกลาง
54 การตัดเย็บเสื้อผ้า	3.07	1.22	ปานกลาง
55 อาหารสำหรับผู้ป่วย	3.06	1.27	ปานกลาง
56 การเดินแอโรบิค	3.04	1.22	ปานกลาง
57 การฝึกโยคะ	3.03	1.24	ปานกลาง
58 อาหารมังสวิรัต	3.01	1.23	ปานกลาง

จากตาราง 28 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีความต้องการฝึกอบรม อยู่ในระดับมาก มี 19 หลักสูตร และระดับปานกลาง 45 หลักสูตร การฝึกอบรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รองลงมาคือ การพัฒนานาฏดุริยางคศิลป์ และ ภาษาต่างประเทศ (จีน, ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส) ตามลำดับ

ตอนที่ 2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสาขาที่บุคคลทั่วไปต้องการศึกษาต่อ

ตาราง 29 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามต่อสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	$\bar{x}$	SD	ระดับความต้องการ
1 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	3.82	1.16	มาก
2 วิทยาการคอมพิวเตอร์	3.68	1.3	มาก
3 การท่องเที่ยว	3.6	1.23	มาก
4 ภาษาอังกฤษธุรกิจ	3.54	1.29	มาก
5 การโรงแรม	3.46	1.2	ปานกลาง
6 การตลาดระหว่างประเทศ	3.42	1.21	ปานกลาง
7 การจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.4	1.17	ปานกลาง
8 ระบบสารสนเทศ	3.35	1.18	ปานกลาง

ตาราง 29 (ต่อ)

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	$\bar{x}$	SD	ระดับความต้องการ
9 การเงิน	3.34	1.18	ปานกลาง
10 การจัดการสำนักงาน	3.32	1.2	ปานกลาง
11 การบัญชี	3.28	1.2	ปานกลาง
12 เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์	3.27	1.28	ปานกลาง
13 การบัญชี – การสอบบัญชี	3.25	1.24	ปานกลาง
14 เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	3.23	1.34	ปานกลาง
15 อาหารและโภชนาการ – ธุรกิจอาหาร	3.2	1.29	ปานกลาง
16 วิศวกรรมโยธา	3.17	1.27	ปานกลาง
17 วิศวกรรมไฟฟ้า – ไฟฟ้ากำลัง	3.17	1.27	ปานกลาง
18 อาหารและโภชนาการ	3.17	1.29	ปานกลาง
19 เทคโนโลยีการพิมพ์	3.15	1.29	ปานกลาง
20 ผ้าเครื่องแต่งกาย – ธุรกิจเสื้อผ้า	3.09	1.22	ปานกลาง
21 วิศวกรรมอุตสาหการ	3.09	1.26	ปานกลาง
22 เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์	3.09	1.28	ปานกลาง
23 ผ้าและเครื่องแต่งกาย	3.08	1.2	ปานกลาง
24 วิศวกรรมเครื่องกล	3.08	1.26	ปานกลาง
25 เคมีอุตสาหกรรม	3.08	1.32	ปานกลาง
26 เทคโนโลยีโทรคมนาคม	3.06	1.31	ปานกลาง
27 วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	3.04	1.27	ปานกลาง
28 เคมี	3.02	1.25	ปานกลาง
29 วิศวกรรมสำรวจ	3.01	1.27	ปานกลาง
30 วิศวกรรมสิ่งทอ	3	1.26	ปานกลาง
31 คหกรรมศาสตร์ศึกษา – คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	2.99	1.18	ปานกลาง
32 คหกรรมศาสตร์ศึกษา – ธุรกิจงานประดิษฐ์	2.97	1.22	ปานกลาง
33 วิศวกรรมอุตสาหการ – เครื่องมือกล	2.97	1.32	ปานกลาง
34 คหกรรมศาสตร์ทั่วไป – ธุรกิจงานประดิษฐ์	2.96	1.2	ปานกลาง
35 เคมีวิเคราะห์	2.96	1.23	ปานกลาง

ตาราง 29 (ต่อ)

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	$\bar{x}$	SD	ระดับความต้องการ
36 เทคโนโลยีเครื่องกล	2.96	1.31	ปานกลาง
37 เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2.95	1.29	ปานกลาง
38 วิศวกรรมอุตสาหกรรม – ออกแบบการผลิต	2.95	1.29	ปานกลาง
42 เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องเรือน	2.89	1.24	ปานกลาง
43 เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	2.85	1.23	ปานกลาง
44 ออกแบบเครื่องเรือน	2.85	1.24	ปานกลาง

จากตาราง 29 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการศึกษาต่อในระดับมามี 4 สาขา ได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล วิทยาการคอมพิวเตอร์ การท่องเที่ยว และภาษาอังกฤษธุรกิจ นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง 40 สาขา

3. กลุ่มผู้นำชุมชน

ตอนที่ 3.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 30 จำนวนและร้อยละของเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	93	77.50
หญิง	27	22.50
รวม	120	100

จากตาราง 30 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นชาย มีร้อยละ 77.5 และเป็นหญิง ร้อยละ 22.50

ตาราง 31 จำนวนและร้อยละของอายุของผู้ตอบสอบถาม

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	11	9.17
30 - 39 ปี	41	34.17
40 - 49 ปี	42	35.00
50 ปีขึ้นไป	26	21.67
รวม	120	100

จากตาราง 31 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 40 - 49 ปี มีร้อยละ 35 รองลงมา มีอายุ 30 - 39 ปี มีร้อยละ 34.17 และ 50 ปีขึ้นไป มีร้อยละ 21.67

ตาราง 32 จำนวนและร้อยละของระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	11	9.17
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	29	24.17
ปวช.หรือเทียบเท่า	15	12.50
ปวส.หรือเทียบเท่า	10	8.30
ปริญญาตรี	46	38.33
อื่นๆ	9	7.50
รวม	120	100

จากตาราง 32 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 38.33 รองลงมาคือผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และระดับปวช. หรือเทียบเท่า มีร้อยละ 24.17 และ 12.50 ตามลำดับ

ตาราง 33 จำนวนและร้อยละของรายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	41	34.17
10,000 - 20,000 บาท	61	50.83
20,001 - 30,000 บาท	10	8.33
สูงกว่า 30,000 บาท	8	6.67
รวม	120	100

จาดตาราง 33 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท ร้อยละ 50.83 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และมีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท มีร้อยละ 34.17 และ 8.33 ตามลำดับ

ตาราง 34 จำนวนและร้อยละของอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักธุรกิจ	12	10.00
นักการเมือง	4	3.33
กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน	1	0.83
สก. / สข.	24	20.00
พระ / นักบวช	5	4.17
ผู้บริหารต่าง ๆ	5	4.17
ครู	1	0.83
ผู้นำกลุ่ม / ศูนย์	24	20.00
อื่น ๆ	44	36.67
รวม	120	100

จากตาราง 34 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพอื่น ๆ มีร้อยละ 36.67 รองลงมา เป็น สก. / สข. และผู้นำกลุ่ม / ศูนย์ มีร้อยละ 20.00 เท่ากัน

ตาราง 35 จำนวนและร้อยละของสังกัดเขตของผู้ตอบแบบสอบถาม

สังกัดเขต	จำนวน	ร้อยละ
สาทร	18	15.00
บางรัก	13	10.83
คลองเตย	24	20.00
บางคอแหลม	20	16.67
ปทุมวัน	15	12.50
คลองสาน	8	6.67
ธนบุรี	9	7.50
ทุ่งครุ	13	10.83
รวม	120	100

จากตาราง 35 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่เขตคลองเตย มีร้อยละ 20.00 รองลงมาคือเขตบางคอแหลม มีร้อยละ 16.67 และเขตสาทร มีร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรของผู้นำชุมชน

ตาราง 36 จำนวนและร้อยละของความต้องการการพัฒนาบุคลากรของผู้นำชุมชน

ความต้องการการพัฒนาบุคลากร	จำนวน	ร้อยละ
ความสำคัญของการพัฒนาชุมชน		
สำคัญมาก	77	64.17
สำคัญ	43	35.83
ไม่สำคัญ	-	-
ความต้องการการศึกษาต่อระดับสูง		
ต้องการ	106	88.33
ไม่ต้องการ	14	11.67
ความต้องการเข้ารับการฝึกอบรม		
ต้องการมาก	39	32.50
ต้องการ	73	60.83
ไม่ต้องการ	8	6.67

ความต้องการการพัฒนานุเคราะห์	จำนวน	ร้อยละ
การพัฒนาและการฝึกอบรมคนในชุมชน		
ควรพัฒนามาก	55	45.83
ควรพัฒนา	63	52.50
ไม่ควรพัฒนา	2	1.67
รวม	120	100

จากตาราง 36 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการพัฒนาชุมชนมีความสำคัญมาก มีร้อยละ 64.17 โดยต้องการศึกษาต่อระดับสูงมีร้อยละ 88.33 ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมร้อยละ 60.83 และส่วนใหญ่คิดว่าควรพัฒนาและฝึกอบรมคนในชุมชน มีร้อยละ 52.5

ตอนที่ 3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่ควรใช้ในการฝึกอบรมผู้นำชุมชนและบุคคลในชุมชน

ตาราง 37 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามต่อวิธีการพัฒนานุเคราะห์

วิธีการพัฒนานุเคราะห์	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1. การอบรมในระหว่างปฏิบัติงาน	3.35	0.67	ปานกลาง
2. การอบรมภายในหน่วยงาน	2.98	0.77	"
3. การอบรมในสถาบันฝึกอบรม	3.36	0.70	"
4. การศึกษาต่อ (ตรี , โท , เอก ฯลฯ)	3.29	0.78	"
5. การศึกษาระยะสั้น	3.32	0.72	"
6. การให้ความรู้เพิ่มเติมโดยใช้สื่อต่างๆ	3.48	0.63	"
7. การจัดกิจกรรมกลุ่มย่อย	3.36	0.63	"
8. การศึกษาดูงาน	3.46	0.66	"
9. การประชุม / สัมมนา / อบรม	3.38	0.64	"

จากตาราง 37 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามต้องการพัฒนานุเคราะห์ทุก ๆ วิธีในระดับปานกลาง

ตาราง 38 จำนวนและร้อยละของระดับความต้องการของผู้นำชุมชนต่อวิธีการพัฒนาบุคลากร

วิธีการพัฒนาบุคลากร	ระดับความต้องการ							
	มาก		ปานกลาง		น้อย		ไม่ต้องการ	
	N	%	N	%	N	%	N	%
1.การอบรมในระหว่างปฏิบัติงาน	53	44.17	58	48.33	7	5.83	2	1.67
2. การอบรมภายในหน่วยงาน	28	23.33	56	46.67	22	18.33	4	3.33
3. การอบรมในสถาบันฝึกอบรม	57	47.50	51	42.50	10	8.33	2	1.67
4. การศึกษาต่อ (ตรี,โท,เอก ฯลฯ)	55	45.83	48	40.00	12	10.00	4	3.33
5. การศึกษาระยะสั้น	55	45.83	48	40.00	15	12.50	1	0.83
6.การให้ความรู้เพิ่มในการใช้สื่อ	67	55.80	45	37.50	9	7.50	-	-
7. การจัดกิจกรรมกลุ่มย่อย	52	43.33	59	49.17	7	5.83	1	0.83
8. การศึกษาดูงาน	66	55.00	43	35.83	11	9.17	-	-
9. การประชุม / สัมมนา / อบรม	54	45.00	55	45.83	11	9.17	-	-

จากตาราง 38 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาบุคลากรในระดับมากด้วยวิธีการให้ความรู้เพิ่มในการใช้สื่อ การศึกษาดูงาน และการอบรมในสถาบันฝึกอบรม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาบุคลากรในระดับปานกลาง ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมกลุ่มย่อย การอบรมในระหว่างปฏิบัติงาน และการอบรมภายในหน่วยงาน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาบุคลากรในระดับน้อย ด้วยวิธีการอบรมภายในหน่วยงาน การศึกษาระยะสั้นและการศึกษาต่อ (ตรี,โท,เอก ฯลฯ)

และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ต้องการพัฒนาบุคลากรด้วยวิธีการอบรมภายในหน่วยงาน และการศึกษาต่อ (ตรี,โท,เอก ฯลฯ)

ตอนที่ 3.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านหลักสูตรการฝึกอบรมที่ผู้นำชุมชนต้องการอบรม

ตาราง 39 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการของผู้นำชุมชนต่อหลักสูตรการฝึกอบรม

อันดับ	หลักสูตรการฝึกอบรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการ
1	การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์	4.30	0.72	มาก
2	การพัฒนาบุคลิกภาพ	4.23	0.62	มาก
3	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.21	0.68	มาก
4	การสอนเสริมภาษาอังกฤษ	4.17	0.68	มาก
5	การซ่อมบำรุงเครื่องใช้ไฟฟ้า	4.17	0.73	มาก
6	การซ่อมบำรุงโทรศัพท์มือถือ	4.15	0.83	มาก
7	การซ่อมบำรุงรถยนต์	4.15	0.69	มาก
8	การซ่อมบำรุงเครื่องปรับอากาศ	4.12	0.78	มาก
9	จิตวิทยาเพื่อการบริหารและบริการ	4.09	0.78	มาก
10	การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย	4.05	0.84	มาก
11	การใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอผลงาน	4.04	0.85	มาก
12	ขนมไทย	4.04	0.71	มาก
13	อาหารไทย	4.03	0.73	มาก
14	เทคนิคการจัดประชุมและฝึกอบรม	4.02	0.73	มาก
15	การประดิษฐ์ของชำร่วย	4.01	0.77	มาก
16	การตัดเย็บเสื้อผ้า	3.99	0.79	มาก
17	เทคนิคการนำเสนอผลงาน	3.98	0.76	มาก
18	เทคนิคการถ่ายภาพเพื่องาน IT	3.97	0.84	มาก
19	การจัดดอกไม้	3.97	0.72	มาก
20	การผลิตสื่อการเรียนการสอน	3.95	0.80	มาก
21	การผลิตน้ำยาทำความสะอาด	3.94	0.81	มาก
22	การพัฒนาทักษะผู้บริหาร	3.94	0.86	มาก
23	การถ่ายภาพดิจิทัล	3.93	0.80	มาก
24	โปรแกรมวินโดวส์ / ออฟฟิศ	3.92	0.81	มาก

ตาราง 39 (ต่อ)

อันดับ ที่	หลักสูตรการฝึกอบรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ
25	การเดินแอโรบิก	3.91	0.86	มาก
26	การเขียนโครงการเพื่อขออนุมัติ	3.90	0.94	มาก
27	ขนมอบ / เบเกอรี่	3.88	0.79	มาก
28	การจัดทำรายงานประจำปี	3.84	0.88	มาก
29	การผลิตกรอบรูปวิทยาศาสตร์	3.84	1.00	มาก
30	ภาษาต่างประเทศ (จีน , ญี่ปุ่น , ฝรั่งเศส)	3.83	0.94	มาก
31	เทคนิคการเป็นวิทยากร	3.82	0.78	มาก
32	การทำผ้ามัดย้อม / ผ้าปาติค	3.80	0.88	มาก
33	การผลิตเฟอร์นิเจอร์	3.79	0.79	มาก
34	การสร้างเว็บ	3.78	0.86	มาก
35	เทคนิคการสืบค้นข้อมูลเพื่อการวิจัย	3.75	0.92	มาก
36	การจัดการธุรกิจขนาดย่อม	3.74	0.85	มาก
37	สอนเสริมคณิตศาสตร์	3.73	0.73	มาก
38	การบัญชีสำหรับธุรกิจ	3.73	0.91	มาก
39	การออกแบบตกแต่งภายใน	3.72	0.83	มาก
40	การเป็นมัคคุเทศก์	3.72	0.79	มาก
41	โปรแกรม 3 ดี	3.71	0.80	มาก
42	โปรแกรมโฟโต้ช้อป	3.70	0.84	มาก
43	โปรแกรมออโต้แคต	3.70	0.88	มาก
44	สถิติเพื่อการวิจัย	3.67	0.85	มาก
45	โปรแกรมออโต้แวร์	3.67	0.90	มาก
46	นาฏศิลป์ / ดนตรี	3.66	0.85	มาก
47	การฝึกโยคะ	3.65	0.83	มาก
48	การบริการอาหารและการจัดโต๊ะอาหาร	3.65	0.88	มาก
49	การผสมเครื่องดื่ม	3.65	0.89	มาก
50	เลขานุการยุคใหม่	3.64	0.91	มาก

ตาราง 39 (ต่อ)

อันดับ ที่	หลักสูตรการฝึกอบรม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ
51	การควบคุมคุณภาพการพิมพ์	3.63	0.83	มาก
52	การออกแบบสิ่งพิมพ์	3.59	0.78	มาก
53	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	3.59	0.84	มาก
54	การแยกสีทางการพิมพ์	3.55	0.84	มาก
55	สอนเสริมวิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์ , เคมี , ชีวะ)	3.52	0.84	มาก
56	การรังวัด / การทำแผนที่	3.50	0.95	มาก
57	อาหารมังสวิรัต	3.46	0.95	ปานกลาง
58	อาหารสำหรับผู้ป่วย	3.40	0.96	ปานกลาง

จากตาราง 39 พบว่าหลักสูตรทั้ง 58 หลักสูตรที่ผู้นำชุมชนต้องการ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 56 หลักสูตร ตามลำดับดังตาราง โดยอันดับ 1 ถึง 5 ได้แก่ การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ การพัฒนาบุคลากร ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สอนเสริมภาษาอังกฤษ และการซ่อมบำรุงเครื่องใช้ไฟฟ้า ส่วนอาหารมังสวิรัต และอาหารสำหรับผู้ป่วยมีความต้องการในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสาขาที่ผู้นำชุมชนต้องการศึกษาต่อ

ตาราง 40 อันดับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการของผู้นำชุมชนต่อสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ

อันดับ	สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ
1	สาขาวิชาการคอมพิวเตอร์	4.31	0.67	มาก
2	สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	4.07	0.79	มาก
3	สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	3.94	0.80	มาก
4	สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ	3.91	0.80	มาก
5	สาขาวิชาการเงิน	3.88	0.61	มาก
6	สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	3.88	0.77	มาก
8	สาขาวิชาการบัญชี	3.85	0.83	มาก
9	สาขาวิชาการท่องเที่ยว	3.82	0.81	มาก

ตาราง 40 (ต่อ)

อันดับ ที่	หลักสูตรการศึกษาต่อ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ
10	สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน	3.82	0.83	มาก
11	สาขาวิชาการบัญชี-การสอบบัญชี	3.78	0.85	มาก
12	สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์	3.75	0.88	มาก
13	สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ-ธุรกิจอาหาร	3.75	0.85	มาก
14	สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า-ไฟฟ้ากำลัง	3.72	0.94	มาก
15	สาขาวิชาการโรงแรม	3.70	0.90	มาก
16	สาขาวิชาการตลาดระหว่างประเทศ	3.69	0.88	มาก
17	สาขาวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพ-ภาพยนตร์	3.66	0.80	มาก
18	สาขาวิชาระบบสารสนเทศ	3.65	0.88	มาก
19	สาขาวิชาเทคโนโลยีโทรคมนาคม	3.61	0.78	มาก
21	สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย-ธุรกิจเสื้อผ้า	3.58	0.86	มาก
22	สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล	3.58	0.83	มาก
23	สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา	3.53	0.85	มาก
24	สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3.50	0.82	มาก
25	สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา-ธุรกิจงานประดิษฐ์	3.49	0.81	ปานกลาง
26	สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา-คหกรรมทั่วไป	3.49	0.79	ปานกลาง
27	สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องเรือน-การออกแบบ	3.46	0.86	ปานกลาง
28	สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม-เครื่องมือกล	3.44	0.87	ปานกลาง
29	สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล	3.43	0.90	ปานกลาง
30	สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม-เชื่อมประกอบ	3.40	0.88	ปานกลาง
31	สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม	3.38	0.90	ปานกลาง
32	สาขาวิชาวิศวกรรมเคมีสิ่งทอ	3.36	0.93	ปานกลาง
33	สาขาวิชาออกแบบเครื่องเรือน	3.36	0.81	ปานกลาง
34	สาขาวิชาเทคโนโลยีการพิมพ์	3.35	0.87	ปานกลาง
35	สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งทอ	3.33	0.90	ปานกลาง
36	สาขาวิชาออกแบบสิ่งทอ	3.33	0.91	ปานกลาง
37	สาขาวิชาวิศวกรรมสำรวจ	3.33	0.83	ปานกลาง

ตาราง 40 (ต่อ)

อันดับ ที่	หลักสูตรการศึกษาต่อ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ
38	สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม	3.33	0.86	ปานกลาง
39	สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	3.32	0.92	ปานกลาง
40	สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์	3.32	0.92	ปานกลาง
41	สาขาวิชาเคมี	3.24	0.89	ปานกลาง
42	สาขาวิชาเคมีวิเคราะห์	3.21	0.84	ปานกลาง

จากตาราง 40 พบว่าสาขาที่ต้องการศึกษาต่อทั้ง 42 สาขาที่ผู้นำชุมชนมีความต้องการในระดับมากที่สุด 24 สาขา โดย จัดลำดับที่ 1 ถึง 5 ได้แก่ สาขาวิชาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ และ สาขาวิชาการเงิน ส่วนสาขาที่ผู้นำชุมชนมีความต้องการในระดับปานกลางมี 18 สาขา

4. สรุปคำถามปลายเปิด

ตอนที่ 4.1 กลุ่มบุคคลทั่วไป

ข้อเสนอแนะของบุคคลทั่วไป แบ่งออกเป็นหัวข้อดังนี้

ข้อ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ควรมีบทบาทต่อการพัฒนาชุมชนดังนี้

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- จัดการอบรมวิชาชีพต่าง ๆ ระยะสั้น เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้	31
- อยากรู้จักการอบรมวิชาชีพต่าง ๆ	15
- แนะนำความรู้ในการประกอบอาชีพไปสู่ชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงโดยรอบให้ทั่วถึง	10
- ควรเปิดศูนย์การพัฒนาชุมชนขึ้นที่วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ	10
- มีการประชาสัมพันธ์กับชุมชน	10
- ปลุกฝังจิตสำนึกให้นักศึกษาในสถาบันมีความรับผิดชอบในการช่วยเหลือและพัฒนาชุมชน	7
- ควรจะเป็นสื่อกลางในการพัฒนาชุมชน	6
- เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่ต้องการเข้ามาเรียน โดยเปิดรับสมัครนักศึกษาในสาขาต่าง ๆ ให้มากกว่านี้เพื่อให้ นักศึกษาได้เรียนตามแขนงวิชาที่ตนเองต้องการ	6

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- ด้านสาธารณสุข สุขภาพ ความเป็นอยู่ อาจเพิ่มที่ออกกำลังกายให้มีมากขึ้น	5
- พัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	5
- ให้วิทยาการเทคโนโลยีใหม่ ๆ ให้แก่ชุมชน	5
- ให้การอบรม ในการที่จะพัฒนาธุรกิจหรือการประกอบธุรกิจ เช่น ธุรกิจ SME	5
- รณรงค์ป้ายประกาศ ในที่ชุมชน	5
- จัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับเด็กยากจน	4
- ส่งเสริมในด้าน IT	4
- จัดอบรมเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงาน	4
- ผลิตบุคลากรให้มีประสิทธิภาพเพื่อนำมาพัฒนาประเทศชาติให้รุ่งเรืองก้าวหน้า	4
- อบรมด้านอาหารและโภชนาการ ด้านไฟฟ้า เครื่องยนต์ และคอมพิวเตอร์	4
- ในวันสำคัญทางศาสนา/วันหยุดราชการควรจัดให้นักศึกษาและคณะอาจารย์มีบทบาท ในการพัฒนาชุมชน เช่นปลูกต้นไม้ ทำสาธารณะประโยชน์ต่าง ๆ	4
- จัดกิจกรรมร่วมกันเพื่อพัฒนาชุมชน	4
- ช่วยเป็นวิทยากรไปบรรยายให้กับชุมชน	3
- ควรจัดฝึกอบรมให้ความรู้ในการพัฒนาบุคลิกภาพให้แก่ผู้ที่อยู่ในชุมชน	3
- สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนาชุมชน	2
- พัฒนาความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ให้ชุมชนและด้านภาษาอังกฤษ	2
- ควรจะเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลสามารถให้ประชาชนที่สนใจเข้ามาค้นคว้าได้จากห้องสมุด	2
- จัดให้นักศึกษาระบายความรู้สู่ชุมชน	2
- ให้ความรู้พัฒนาคนในชุมชน	2
- เป็นสถาบันสนับสนุนด้านกีฬาต่าง ๆ ให้กับชุมชนใกล้เคียง	2
- ออกค่ายอาสาพัฒนาชุมชน	2
- แนะนำความรู้การพัฒนาชุมชนให้ทราบโดยทั่วถึงกัน	1
- การสร้างสื่อต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสนใจและนำไปเป็นตัวอย่าง	1
- ควรมีการตั้งโรงงานขึ้นมาจริง ๆ เพื่อให้นักศึกษาที่จบได้นำความรู้ความสามารถ ไปใช้ในโรงงานที่ทางสถาบันฯ จัดตั้งขึ้น	1
- จัดหางบประมาณสำหรับการพัฒนาชุมชนเพื่อให้มีความเป็นอยู่ดี	1
- การฝึกอบรมให้กับกลุ่มแม่บ้าน และฝึกงานทางด้านช่างให้กับบุคคลที่ว่างงานในชุมชน	1
- ควรจัดให้มีการอบรมการดูแลและรักษาสสิ่งแวดล้อมให้กับชุมชนใกล้เคียง	1

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- อธิบายถึงประโยชน์ของอาชีพต่าง ๆ ให้กับประชาชนได้รับรู้	1
- ควรให้การฝึกอบรมหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่องและการศึกษาดูงาน	1
- เข้าไปทำความเข้าใจในทุก ๆ ด้านให้แก่คนในชุมชน	1
- ควรจะนำเทคโนโลยีที่มีประโยชน์มาเผยแพร่และสร้างเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน	1
- การฝึกอบรมแนะแนวทางการศึกษาต่อ ตามสาขาวิชาที่ตนถนัด	1
- จัดสอนวิชาการให้กับนักศึกษาที่อยู่ในชุมชนระหว่างปิดภาคเรียน	1

ข้อ 2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรมและอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- ควรมีการจัดการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องและมีการติดตามผลจากครั้งที่ผ่านมา	18
- ควรจัดฝึกอบรม อาชีพ ที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนได้ โดยจัดในช่วงเวลาที่เหมาะสม ค่าบำรุงการศึกษาก็น่าจะอยู่ในราคาที่ประชาชนที่ค่อนข้างขัดสนพอจ่ายได้	12
- ควรจัดเตรียมเนื้อหาและอุปกรณ์การฝึกอบรมให้พร้อมอีกทั้งมีวิทยากรที่พูดแล้วผู้ฟังสนใจ	12
- ควรมีการสำรวจความต้องการในแต่ละชุมชน	10
- ควรจัดทำกลุ่มสหกรณ์เพื่อจัดจำหน่ายสินค้า	10
- ควรมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี	8
- ควรมีการโฆษณาและบอกถึงเรื่องค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม มีการมอบประกาศนียบัตรเพื่อที่จะนำไปประกอบการหางานทำ	6
- ควรจัดในวันที่ทุกคนสะดวกมาร่วมงานและเดินทางสะดวก	6
- ควรมีทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติพร้อมกันไป	5
- ควรมีหนังสือคู่มือให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วย	4
- ควรมีการอบรมเรื่องเทคโนโลยี ควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อมด้วย	4
- ควรจัดฝึกอบรมในเนื้อหาสาระที่เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม	2
- ควรเปิดการอบรมและมีการติดตามประเมินผลด้วย	2
- ควรพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนและระบบ	2
- ควรจัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับภาษา	2
- ควรมีการจัดการฝึกอบรมแบบครบวงจรและทั่วถึง	2
- ควรมีการเข้าค่ายเพื่อร่วมกิจกรรมฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ	2
- ควรให้ข้อมูลที่มากเพียงพอต่อความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม	2

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- ควรมีการฝึกอบรมการทำจิตใจให้สงบ	1
- ควรลงไปในพื้นที่ของแต่ละชุมชนเพื่อจะได้ใกล้ชิดกับชุมชนให้มากขึ้น	1
- ระหว่างการฝึกอบรมควรมีกิจกรรมนันทนาการด้วย	1
- ควรเปิดอบรมฟรี อาจจะเป็นการสอบสัมภาษณ์ คัดเลือกบุคคลที่จะเข้ามาฝึกอบรม	1
- ควรมีการอบรมทางด้านปัญหาครอบครัว/เพศสัมพันธ์/ยาเสพติด /การอยู่ร่วมกันในสังคม	1
- การฝึกอบรมควรฝึกให้ตรงกับนโยบายของนายกรัฐมนตรีจะช่วยด้านงบประมาณและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ	1

กล่าวโดยสรุปคือ กลุ่มบุคคลทั่วไปคิดว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ควรมีบทบาทต่อการพัฒนาชุมชนด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านการศึกษา ควรมีการจัดหาทุนการศึกษาสำหรับเด็กยากจน มีการแนะแนวทางการศึกษาต่อตามสาขาวิชาที่ถนัด เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่ต้องการเข้ามาเรียนได้เรียนตามสาขาวิชาที่ต้องการโดยการเปิดรับให้มากขึ้น มีการให้การศึกษาต่อเนื่องและศึกษาดูงาน นวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ รวมทั้งด้านสารสนเทศเผยแพร่แก่ชุมชน โดยให้อาจารย์ในสถาบันเป็นวิทยากรบรรยาย หรือจัดให้นักศึกษาเป็นผู้กระจายความรู้สู่ชุมชนโดยการปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษาในสถาบันมีความรับผิดชอบในการช่วยเหลือและพัฒนาชุมชน

ด้านการฝึกอบรม มหาวิทยาลัยควรเปิดเป็นศูนย์การพัฒนาชุมชนขึ้น ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยจัดให้มีการฝึกอบรมระยะสั้น และระยะยาว เพื่อทำความรู้ไปประกอบอาชีพ หรือพัฒนาไปเป็นธุรกิจขนาดย่อม ซึ่งหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการ ได้แก่ ด้านอาหาร โภชนาการ ไฟฟ้า เครื่องยนต์ คอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ การพัฒนาบุคลากร การสร้างสื่อประเภทต่าง ๆ และอื่น ๆ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มทักษะในการทำงาน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพแก่ชุมชนซึ่งจะนำพาประเทศชาติให้รุ่งเรืองก้าวหน้า

ด้านสาธารณสุข ควรจัดให้มีการออกกำลังกาย มีการสนับสนุนด้านการกีฬา เพื่อให้ทุกคนในชุมชนมีสุขภาพแข็งแรง ควรมีการอบรมทางด้านปัญหาครอบครัว เพศสัมพันธ์ ยาเสพติด และการอยู่ร่วมกันในสังคม

ด้านสิ่งแวดล้อม ควรจัดให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาชุมชนส่วนรวม เช่น จัดให้มีการปลูกต้นไม้ ทำสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ ในวันสำคัญทางศาสนา/วันหยุดราชการ มีการประชา

สัมพันธ์ มีธรรงค์ ทำป้ายประกาศเพื่อให้ เกิดความเป็นระเบียบ และสวยงาม ซึ่งการพัฒนานี้จะขยายผลไปถึงการพัฒนาขนบท การออกค่ายอาสาพัฒนาชุมชน

คำแนะนำด้านการฝึกอบรม ควรจัดให้มีการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง และมีการติดตามผล โดยมีการสำรวจความต้องการของแต่ละชุมชนก่อน แล้วจึงจัดฝึกอบรมอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน โดยจัดในช่วงเวลาที่เหมาะสม และ เสียค่าใช้จ่ายไม่มากนักในการอบรมควรมีการจัดเตรียมเนื้อหา เอกสาร และอุปกรณ์ โดยมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติพร้อม ๆ กัน ระหว่างอบรมควรมีกิจกรรมนันทนาการด้วย เมื่ออบรมเสร็จควรมีการมอบประกาศนียบัตรด้วยเพื่อนำไปใช้ประกอบการทำงาน การจัดควรจัดในวันที่ทุกคนสะดวกมาร่วมงาน และเดินทางสะดวก โดยมีการประชาสัมพันธ์ และบอกถึงค่าใช้จ่ายในกรณีที่เปิดอบรมฟรีได้ควรมีการสอบถาม ทัศนคติ บุคคลที่จะเข้ารับการฝึกอบรม ควรฝึกอบรมให้ตรงกับนโยบายของนายกรัฐมนตรีจะได้รับความช่วยเหลือด้านงบประมาณ และสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

ตอนที่ 4.2 กลุ่มผู้นำชุมชน

ข้อเสนอแนะของผู้นำชุมชน แบ่งออกเป็นหัวข้อดังนี้

ข้อ 1 หลักสูตรการฝึกอบรม

ข้อเสนอแนะของผู้นำชุมชนเกี่ยวกับหลักการฝึกอบรมที่ผู้นำชุมชนต้องการให้จัดเพิ่มเติม มีดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- ฝึกอบรมวิชาชีพ	13
- อบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยี	3
- มนุษย์สัมพันธ์	1
- สมุนไพรไทย	1
- ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพจากผลไม้	1
- ออกแบบผลิตภัณฑ์	1
- การทำอุปกรณ์ผลิตสินค้าท้องถิ่น	1
- จัดกิจกรรมกีฬา	1
- การทำงานเป็นทีม	1
- อบรมกฎหมายใหม่ให้กับประชาชน	1
- วิทยุสื่อสาร	1

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- การพูดต่อหน้าชุมชน	1
- ศิลปะป้องกันตัว	1
- บริหารการตลาด	1
- การซ่อมจักเย็บผ้า	1

ข้อ2 การพัฒนาบุคลากร

ข้อเสนอแนะของผู้นำชุมชนเกี่ยวกับบทบาทสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ มีดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- สถาบันควรเข้าไปมีส่วนในการพัฒนาชุมชน	14
- จัดให้มีการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติงานได้	12
- ควรรับนักศึกษาในเขตพื้นที่บริการเข้าศึกษาต่อในสถาบันฯ	5
- การให้ความรู้แก่ชุมชนหลายๆด้าน	4
- การออกไปให้ความรู้กับประชาชนนอกสถานที่	4
- แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเยาวชน	4
- ควรจัดให้มีการลงสำรวจความต้องการของคนในชุมชนเพื่อให้สอดคล้อง	4
- จัดกิจกรรมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ	1
- การส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกาย	1
- จัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายเพื่อเสริมสร้างสุขภาพและเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	1
- ควรมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เพื่อพัฒนาชุมชน	1
- เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ในลักษณะของธุรกิจ	1

ข้อ3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ข้อเสนอแนะของผู้นำชุมชนเกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรม คือ

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
- ควรจัดฝึกอบรมให้ครบทุกหลักสูตรและสม่ำเสมอ	6
- การอบรมควรมีการฝึกปฏิบัติจริง	4
- การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด	4
- ผู้นำชุมชนควรมีส่วนร่วมในการจัดการฝึกอบรม	4
- การจัดอบรมควรมีวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อให้ความรู้แก่นุคลากรในชุมชน	3
- จัดให้เหมาะสมกับสภาพชุมชน	3
- ครอบบรมหลักสูตรระยะสั้นๆ และมีการประชาสัมพันธ์	3
- การอบรมควรให้ความรู้กับบุคลากรในชุมชนทุกวัย	2

กล่าวโดยสรุป คือ หลักสูตรที่ทางสถาบันจะจัดอบรมควรเป็นหลักสูตรที่เป็นประโยชน์แก่ชุมชน โดยส่วนใหญ่เน้นไปที่หลักสูตรการฝึกอบรมที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว และควรมีการจัดให้มีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์เหล่านี้ด้วย หลักสูตรที่จัดอบรมควรจัดให้มีการฝึกปฏิบัติจริงประกอบด้วย โดยทางสถาบันฯ ควรมีการจัดสถานที่ฝึกอบรม หรือออกไปให้ความรู้นอกสถานที่ โดยมีวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถเพื่อให้ความรู้แก่นุคลากรในชุมชน

หลักสูตรที่จัดอบรมควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์ มีการติดตามประเมินผล และควรมีการให้การส่งเสริมด้านการตลาดเพื่อทำให้เกิดรูปธรรมที่ชัดเจน สามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริง สถาบันควรมีการลงไปสำรวจความต้องการของชุมชน เพื่อประโยชน์ในการจัดหลักสูตรให้เหมาะสม และตรงกับความต้องการ และสภาพของแต่ละชุมชน หลักสูตรการอบรมควรจัดขึ้นในวันหยุดราชการเพื่อให้ผู้ที่เข้ารับการอบรมมีความพร้อมที่จะเข้ารับการฝึกอบรมจากทางสถาบันฯ เนื่องจากเวลาที่ต้องออกไปประกอบอาชีพไม่สอดคล้องกับเวลาการจัดการฝึกอบรม และควรมีการอบรมในแต่ละชุมชนเพื่อความทั่วถึงของการให้ความรู้แก่นุคลากรในชุมชน

สถาบันฯ ควรมีบทบาทในการเป็นผู้นำทางการศึกษา และควรมีการรับนักศึกษาในเขตพื้นที่บริการเข้ารับการศึกษานในสถาบันฯ เพิ่มมากขึ้น และควรมีส่วนรวมในการพัฒนาชุมชน และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเยาวชนในชุมชน ได้แก่ ปัญหาเสพติด เพศสัมพันธ์ การขอใช้ความรุนแรง

เป็นต้น พร้อมกับส่งเสริมกิจกรรมให้กับเยาวชน เช่น คณิตรี กีฬา จัดให้เกิดกิจกรรมแข่งขันทางทักษะวิชาการ และวิชาชีพ และนักศึกษาเข้าร่วมพัฒนาชุมชนเพื่อให้สถาบันกับผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่บริการควรมีการร่วมมือกันในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในชุมชน โดยสถาบันเป็นศูนย์กลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างประชาชนและผู้นำชุมชน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาความต้องการของชุมชนต่อการบริการทางวิชาการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ ” ชุมชน ซึ่งประกอบไปด้วยนักเรียนนักศึกษา บุคคลทั่วไป และผู้นำชุมชน ในเขตพื้นที่ให้การบริการทางการศึกษา 8 เขตคือ 1) เขตสาทร 2) เขตบางรัก 3) เขตคลองเตย 4) เขตบางคอแหลม 5) เขตปทุมวัน 6) เขตคลองสาน 7) เขตธนบุรี และ 8) เขตทุ่งครุ

ประชากร จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 นักเรียนชั้น ม. 4 – ม. 6 และนักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช. และปวส. ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนกรมสามัญศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน และกรมอาชีวศึกษาทั้ง 8 เขตและนักเรียนที่มาสอบเรียนต่อที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ กลุ่มที่ 2 คือ บุคคลทั่วไป ที่อาศัยอยู่ในเขตบริการทั้ง 8 เขต กลุ่มที่ 3 คือ ผู้นำชุมชน ได้แก่ ประธานชุมชน สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (สก.) และสมาชิกสภาเขต (สข.) ทั้ง 8 เขต

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากกลุ่มประชากรทั้ง 3 กลุ่มคือกลุ่มตัวอย่างที่ 1) ได้จากนักเรียนและนักศึกษาจำนวน 3,588 คน ซึ่งกลุ่มมาจากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน และกรมอาชีวศึกษาใน 8 เขต และนักเรียนที่มาสอบเรียนต่อที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ กลุ่มตัวอย่างที่ 2) ได้จากบุคคลทั่วไปจำนวน 1,704 คน ซึ่งกลุ่มมาจากบุคคลทั่วไปในเขตบริการทั้ง 8 เขต กลุ่มตัวอย่างที่ 3) ได้จากผู้นำชุมชนจำนวน 120 คน ซึ่งกลุ่มมาจากผู้นำชุมชนในเขตบริการทั้ง 8 เขต

เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามทั้งหมด 3 ชุด ดังนี้ ชุดที่ 1) เป็นแบบสอบถามที่ใช้กับนักเรียนนักศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1) เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชา และ เขตที่สังกัด ตอนที่ 2) ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ตอนที่ 3) หลักสูตรที่ควรมีการฝึกอบรม และ ตอนที่ 4) สาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ ชุดที่ 2) เป็นแบบสอบถามที่ใช้กับบุคคลทั่วไป ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1) เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ ต่อเดือน อาชีพ เขตที่สังกัด ตอนที่ 2) ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ตอนที่ 3) หลักสูตรที่ควรมีการฝึกอบรม ตอนที่ 4) สาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ ชุดที่ 3) เป็นแบบสอบถามที่ใช้กับผู้นำชุมชน ซึ่งแบ่งเป็น 6 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1) เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูล ส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ต่อเดือน ตำแหน่ง และเขตที่สังกัด ตอนที่ 2) ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร ตอนที่ 3) วิธีการที่ควรใช้ในการฝึกอบรมของผู้นำชุมชนและบุคคลในชุมชน

ชน ตอนที่4) หลักสูตรที่ผู้นำชุมชนต้องการฝึกอบรม ตอนที่5) สาขาที่ผู้นำชุมชนต้องการศึกษาต่อ และ ตอนที่6) ข้อเสนอแนะ (ใช้คำถามปลายเปิด)ในการฝึกอบรมและการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ได้สรุปและวิเคราะห์ผลการข้อมูลส่วนตัวด้วยการหาค่าความถี่ และร้อยละ ส่วนข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับการบริการทางการศึกษาสรุปและวิเคราะห์ผลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการจัดลำดับข้อมูล โดยมีผลสรุปดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

- 1.1 ความต้องการของนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร หลักสูตรการ ฝึกอบรม และศึกษาต่อ
- 1.2 ความต้องการของบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรมและศึกษาต่อใน ระดับ อุดมศึกษา
- 1.3 ความต้องการของผู้นำชุมชน เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร หลักสูตรการฝึกอบรมและ ศึกษาต่อ
2. อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ
 - 2.1 ความต้องการการพัฒนาบุคลากรในชุมชน
 - 2.2 ความต้องการฝึกอบรมและศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
 - 2.3 ความต้องการด้านหลักสูตรการฝึกอบรม
 - 2.4 ความต้องการด้านสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อ
 - 2.5 บทบาทของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ความต้องการของนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร หลักสูตรการฝึกอบรมและ ศึกษาต่อ จากผลการวิเคราะห์ในบทที่ 4 สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนนักศึกษา 69% มีความเห็นว่าการพัฒนาบุคลากรของชุมชนมีความสำคัญมาก และ 31% เห็นว่ามีความสำคัญ
2. นักเรียนนักศึกษา 99.5% ต้องการศึกษาระดับที่สูงขึ้น
3. นักเรียนนักศึกษา 65.8% มีความต้องการที่จะเข้าร่วมการฝึกอบรม และ 29.9% มีความ ต้องการในระดับมาก

4. นักเรียนนักศึกษา 56.1% มีความคิดเห็นว่าเป็นชุมชนควรได้รับการพัฒนาและฝึกอบรม และ 42.6% เห็นว่าควรได้รับการพัฒนาและอบรมในระดับมาก

5. นักเรียนนักศึกษามีความคิดเห็นว่าการฝึกอบรมซึ่งได้แก่การฝึกอบรมในระหว่างปฏิบัติงาน การอบรมภายในบริษัท และในสถาบันฝึกอบรมมีความเหมาะสมกับตัวเองหรือบุคคลในชุมชนระดับปานกลาง ส่วนการให้การศึกษาต่อเนื่องนั้นเห็นว่าการศึกษาในระยะยาวเช่นการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี /โท /เอก ฯลฯ มีความเหมาะสมกับตัวเองและชุมชนในระดับมาก การให้การศึกษาระยะสั้นเช่น มินิเอ็มบีเอ และหลักสูตรเฉพาะทางมีความเหมาะสมปานกลางและด้านการจัดกิจกรรมเสริมนั้นเห็นว่าการให้ความรู้เพิ่มเติมโดยการใช้สื่อต่าง ๆ และการศึกษาดูงานมีความเหมาะสมกับตัวเองและชุมชนในระดับมาก ส่วนการจัดกิจกรรมกลุ่มย่อยต่าง ๆ เช่นกิจกรรมพัฒนาทีมงานและการจัดประชุมสัมมนาเห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

6. หลักสูตรที่นักเรียนนักศึกษาต้องการให้มีการอบรมในชุมชน 10 อันดับแรกได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ($\bar{x} = 4.56$ SD = 0.61) สอนเสริมภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.49$ SD = 0.75) การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เครือข่าย ($\bar{x} = 4.35$ SD = 0.68) ทักษะการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการนำเสนอผลงาน ($\bar{x} = 4.35$ SD = 0.77) ภาษาต่างประเทศ (จีน, ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส) ($\bar{x} = 4.32$ SD = 0.79) การผลิตสื่อการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.28$ SD = 0.69) การซ่อมบำรุงโทรศัพท์มือถือ ($\bar{x} = 4.26$ SD = 0.75) ขนุนไทย ($\bar{x} = 4.25$ SD = 0.75) โปรแกรมวินโดวส์ / ออฟฟิส ($\bar{x} = 4.26$ SD = 0.68) และ สอนเสริมคณิตศาสตร์ ($\bar{x} = 4.01$ SD = 0.73)

7. สาขาวิชาที่นักเรียนนักศึกษาต้องการศึกษาต่อ 10 อันดับแรกได้แก่ สาขาวิชาอังกฤษธุรกิจ ($\bar{x} = 4.01$ SD = 0.92) สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ($\bar{x} = 4.01$ SD = 0.97) สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{x} = 3.95$ SD = 0.89) สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน ($\bar{x} = 3.93$ SD = 0.87) สาขาวิชาการตลาดระหว่างประเทศ ($\bar{x} = 3.90$ SD = 0.95) สาขาวิชาระบบสารสนเทศ ($\bar{x} = 3.89$ SD = 0.87) สาขาวิชาการเงิน ($\bar{x} = 3.88$ SD = 0.99) สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ($\bar{x} = 3.81$ SD = 1.19) สาขาวิชาเทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์ ($\bar{x} = 3.76$ SD = 1.14) และ สาขาวิชาบัญชี ($\bar{x} = 3.76$ SD = 1.15)

1.2 ความต้องการของบุคคลทั่วไป เกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรมและศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จากผลการวิเคราะห์ในบทที่ 4 สรุปผลได้ดังนี้

1. บุคคลทั่วไป 43.7% ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยการฝึกอบรม 32.6% ต้องการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม และ 23.7% ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นเท่านั้น

2. บุคคลทั่วไปที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงมี 34.17% ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท 27.58% ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และ 20.61% ต้องการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ปวส./ปวช./อนุปริญญา)

3. บุคคลทั่วไปที่ต้องการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมมี 41.6% ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท 28.6% ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และ 28.6% ต้องการศึกษาต่อในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (ปวส./ปวช./อนุปริญญา)

4. บุคคลทั่วไปที่ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงมี 52.43% ต้องการศึกษาต่อในระบบปิด (เรียนที่สถาบัน / ศูนย์) 29.38% ต้องการศึกษาต่อแบบผสม (เรียนที่สถาบันส่วนหนึ่งศึกษาด้วยตัวเองส่วนหนึ่ง) และ 17.59% ต้องการศึกษาต่อแบบเรียนทางไกล (มีการบรรยายสรุป)

5. บุคคลทั่วไปที่ต้องการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมมี 43.4% ต้องการศึกษาต่อในระบบปิด (เรียนที่สถาบัน / ศูนย์) 35.8% ต้องการศึกษาต่อแบบผสม (เรียนที่สถาบันส่วนหนึ่งศึกษาด้วยตัวเองส่วนหนึ่ง) และ 19.6% ต้องการศึกษาต่อแบบเรียนทางไกล (มีการบรรยายสรุป)

6. บุคคลทั่วไปที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยการศึกษาต่อเท่านั้นมี 59.8% ต้องการศึกษาต่อเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา 55.52% เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษ และ 32.92% เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

7. บุคคลทั่วไปที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยวิธีการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมมี 61.0% ต้องการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา 32.0% เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษ และ 24.1% ต้องการศึกษาคือเพื่อเลื่อนตำแหน่ง

8. บุคคลทั่วไปที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยการฝึกอบรมเท่านั้นมี 64.30% ที่ต้องการฝึกอบรมระยะสั้น (ไม่เกิน 10 วัน) และ 35.02% ต้องการฝึกอบรมระยะยาว (1 เดือนขึ้นไป)

9. บุคคลทั่วไปที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยวิธีการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมมี 65.5% ต้องการฝึกอบรมระยะสั้น (ไม่เกิน 10 วัน) และ 33.5% ต้องการฝึกอบรมระยะยาว (1 เดือนขึ้นไป)

10. บุคคลทั่วไปที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยการฝึกอบรมต่อเท่านั้นมีอยู่ 36.43% ต้องการฝึกอบรมในวันเสาร์ – อาทิตย์ 19.69% ต้องการฝึกอบรมวันอาทิตย์ และ 18.18% ต้องการฝึกอบรมในธรรมดา (ในเวลาราชการ)

11. บุคคลทั่วไปที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยวิธีการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมมี 38.5% ต้องการฝึกอบรมในวันเสาร์ – อาทิตย์ 20.5% ต้องการฝึกอบรมในวันอาทิตย์ 15.8% ต้องการฝึกอบรมในวันเสาร์ และ 15.6% ต้องการฝึกอบรมในวันธรรมดา (ในเวลาราชการ)

12. บุคคลทั่วไปที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยวิธีการฝึกอบรมเท่านั้นมี 52.9% ที่ต้องการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน 43.7% เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษ และ 28.9% เพื่อพบปะบุคคลใหม่

13. บุคคลทั่วไปที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ด้วยวิธีการทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรมมี 66.2% ต้องการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน 52.2% เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษ และ 37.9% เพื่อพบปะบุคคลใหม่

14. หลักสูตรที่บุคคลทั่วไปต้องการฝึกอบรม 10 อันดับแรกได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ($\bar{x} = 4.16$ SD = 1.02) การพัฒนาบุคลิกภาพ ($\bar{x} = 4.03$ SD = 1.04) ภาษาอังกฤษต่างประเทศ (จีน, ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส) ($\bar{x} = 3.88$ SD = 1.10) การสอนเสริมภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 3.83$ SD = 1.15) เทคนิคการนำเสนอผลงาน ($\bar{x} = 3.69$ SD = 1.11) การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย ($\bar{x} = 3.68$ SD = 1.11) เทคนิคการเป็นวิทยากร ($\bar{x} = 3.67$ SD = 1.08) จิตวิทยาเพื่อการบริหารและบริการ ($\bar{x} = 3.66$ SD = 1.13) การใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอผลงาน ($\bar{x} = 3.66$ SD = 1.16) และ การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ ($\bar{x} = 3.64$ SD = 1.22)

15. สาขาวิชาที่บุคคลทั่วไปต้องการศึกษาต่อ 10 อันดับแรกได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ($\bar{x} = 3.82$ SD = 1.16) วิทยาการคอมพิวเตอร์ ($\bar{x} = 3.68$ SD = 1.3) การท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.6$ SD = 1.23) ภาษาอังกฤษธุรกิจ ($\bar{x} = 3.54$ SD = 1.29) การโรงแรม ($\bar{x} = 3.46$ SD = 1.2) การตลาดระหว่างประเทศ ($\bar{x} = 3.42$ SD = 1.21) การจัดการทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{x} = 3.4$ SD = 1.17) ระบบสารสนเทศ ($\bar{x} = 3.35$ SD = 1.18) การเงิน ($\bar{x} = 3.34$ SD = 1.18) และการจัดการสำนักงาน ($\bar{x} = 3.32$ SD = 1.2)

1.3 ความต้องการของผู้นำชุมชน เกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร หลักสูตรการฝึกอบรมและศึกษาต่อ จากผลการวิเคราะห์ในบทที่ 4 สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. ผู้นำชุมชน 64.17% เห็นว่าการพัฒนาบุคลากรในชุมชนมีความสำคัญมาก และ 35.83% เห็นว่ามีความสำคัญ
2. ผู้นำชุมชน 88.33% ต้องการศึกษาระดับสูง และ 11.67% ไม่ต้องการ
3. ผู้นำชุมชน 60.83% ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมมาก
4. ผู้นำชุมชน 52.50% เห็นว่าการพัฒนาและฝึกอบรมคนในชุมชนนั้นควรพัฒนา 45.83% เห็นว่าควรได้รับการพัฒนามาก และ 1.67% เห็นว่าไม่ควรพัฒนา
5. วิธีการที่ควรใช้ในการฝึกอบรมผู้นำชุมชนและบุคลากรในชุมชน 3 อันดับแรกได้แก่ การให้ความรู้เพิ่มเติมโดยใช้สื่อต่าง ๆ ($\bar{x} = 3.48$ SD = 0.63) การศึกษาดูงาน ($\bar{x} = 3.46$ SD = 0.66) และการอบรมในสถาบันฝึกอบรม ($\bar{x} = 3.36$ SD = 0.70)
6. หลักสูตรการฝึกอบรมที่ผู้นำชุมชนต้องการให้ 10 อันดับแรกได้แก่ การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ ($\bar{x} = 4.30$ SD = 0.72) การพัฒนาบุคลิกภาพ ($\bar{x} = 4.23$ SD = 0.62) ภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสาร ($\bar{x} = 4.21$ SD = 0.68) สอนเสริมภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.17$ SD = 0.68) การซ่อมบำรุงเครื่องใช้ไฟฟ้า ($\bar{x} = 4.17$ SD = 0.73) การซ่อมบำรุงโทรศัพท์มือถือ ($\bar{x} = 4.15$ SD = 0.83) การซ่อมบำรุงเครื่องยนต์ ($\bar{x} = 4.15$ SD = 0.69) การซ่อมบำรุงเครื่องปรับอากาศ ($\bar{x} = 4.12$ SD = 0.78) จิตวิทยาเพื่อการบริหารและบริการ ($\bar{x} = 4.09$ SD = 0.78) และ การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย ($\bar{x} = 4.05$ SD = 0.89)

6. หลักสูตรที่ผู้นำชุมชนต้องการศึกษาต่อ 10 อันดับ แรกได้แก่ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ($\bar{x} = 4.31$ SD = 0.67) สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ($\bar{x} = 4.07$ SD = 0.79) สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ($\bar{x} = 3.94$ SD = 0.80) สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ ($\bar{x} = 3.91$ SD = 0.80) สาขาวิชาการเงิน ($\bar{x} = 3.88$ SD = 0.61) สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ($\bar{x} = 3.88$ SD = 0.77) สาขาวิชาการบัญชี ($\bar{x} = 3.85$ SD = 0.83) สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน ($\bar{x} = 3.82$ SD = 0.81) และ สาขาวิชาการท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.82$ SD = 0.83)

2. อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

2.1 ความต้องการการพัฒนากุศลกรในชุมชน

จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนนักศึกษา บุคคลทั่วไป และ ผู้นำชุมชนต้องการให้ชุมชนได้รับการพัฒนาโดยเฉพาะคนในชุมชนควรได้รับการพัฒนามาก ซึ่งการพัฒนานั้นอาจจะเป็นในรูปแบบการฝึกอบรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่นการอบรมในระหว่างปฏิบัติงาน อบรมในบริษัท หรือสถาบันฝึกอบรม การให้การศึกษาต่อเนื่อง หรืออาจเป็นหลักสูตรระยะสั้น นอกจากนี้ยังอาจทำในรูปแบบกิจกรรมเสริมเช่น การศึกษาดูงาน การให้ความรู้เพิ่มเติมโดยใช้สื่อต่าง ๆ ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพควรจัดการศึกษาและฝึกอบรม โดยดูจากความต้องการของชุมชนเป็นหลักเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของคนในชุมชน และเป็นการพัฒนาประเทศต่อไป

2.2 ความต้องการฝึกอบรมและศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนนักศึกษา บุคคลทั่วไป และ ผู้นำชุมชนต้องการฝึกอบรมศึกษาต่อ และทั้งฝึกอบรมและศึกษาต่อทั้งนี้ ส่วนใหญ่ทำเพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา เพิ่มรายได้พิเศษ และเพื่อเลื่อนตำแหน่งให้ดีขึ้น โดยศึกษาต่อในระบบปตรี (เรียนที่สถาบัน / ศูนย์) หรือ แบบผสม (เรียนที่สถาบันส่วนหนึ่งหรือศึกษาด้วยตัวเอง) ส่วนการฝึกอบรมนั้นควรจัดให้มีทั้งฝึกอบรมระยะสั้น (ไม่เกิน 10 วัน) และระยะยาว (1 เดือนขึ้นไป) มีทั้งวันธรรมดาในและนอกเวลาราชการ วันเสาร์ - อาทิตย์ ซึ่งทางมหาวิทยาลัยควรจะต้องมุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพ และ การบริการ เนื่องจาก

ปัจจุบันเรามีคู่แข่งมาก จึงต้องมุ่งเน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งต้องเข้าถึงผู้เรียน เช่น ควรเปิดสอนรอบวันเสาร์ – อาทิตย์ ควรไปเปิดสาขาใกล้กับแหล่งที่มีความต้องการเรียนจะได้สะดวกในการเดินทาง อีกทั้งควรมีการผ่อนชำระค่าเล่าเรียนเป็นงวด ๆ ไป

2.3 ความต้องการด้านหลักสูตรการฝึกอบรม

จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนนักศึกษา บุคคลทั่วไป และผู้นำชุมชนมีความต้องการที่จะฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเองโดยหลักสูตรที่เป็นที่ต้องการ 3 อันดับแรก ของนักเรียนนักศึกษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล และ สอนเสริมภาษาอังกฤษ และ การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายของบุคคลทั่วไปได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล การพัฒนาบุคลิกภาพและภาษาต่างประเทศ (จีน , ญี่ปุ่น, ฝรั่งเศส) ส่วนของผู้นำชุมชนได้แก่ การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์ การพัฒนาบุคลิกภาพ และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยควรจัดการฝึกอบรมระยะสั้นหลักสูตรต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนนักศึกษา บุคคลทั่วไป และผู้นำชุมชน เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพของบุคคลและพัฒนาอาชีพ ดังนั้นสถาบันควรมีหน่วยงานเฉพาะที่ทำหน้าที่ให้การศึกษาต่อเนื่องและให้การฝึกอบรมในรูปแบบต่าง ๆ แก่นักเรียนนักศึกษา บุคคลทั่วไป และผู้นำชุมชน เช่น มีการจัดการเรียนการสอนในชุมชน ใช้ชุมชนเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน มีการสร้างหลักสูตรร่วมกับชุมชนรวมทั้งมีการทำเทคโนโลยีและนวัตกรรมการใช้ในการเรียนการสอนและการจัดการ

2.4 ความต้องการด้านสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อ

จากผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรที่นักเรียน นักศึกษา บุคคลทั่วไป และ ผู้นำชุมชน สนใจ 3 อันดับแรก ของนักเรียนนักศึกษาต้องการศึกษาต่อได้แก่ สาขาวิชาอังกฤษธุรกิจ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล และ สาขาวิชาการจัดการ – การจัดการสำนักงาน ของบุคคลทั่วไปต้องการศึกษาต่อได้แก่ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล วิทยาการคอมพิวเตอร์ และการท่องเที่ยว ของผู้นำชุมชนต้องการศึกษาต่อได้แก่ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล และ สาขาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์

ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพควรเพิ่มปริมาณการรับนักศึกษาในสาขาดังกล่าวโดยอาจจะเพิ่มห้อง หรือเพิ่มรอบในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้แล้วยังคงต้องพิจารณาสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน และ อนาคตด้วยว่าตลาดแรงงานต้องการอะไรควรผลิตอะไร สาขาอะไรที่ขาดแคลนและจำเป็นต่อสังคมในอนาคต นอกจากนี้ควรจะพิจารณาส่งเสริมคุณภาพบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยด้วยเพื่อรองรับความเจริญก้าวหน้าให้สถาบันมีสภาพพร้อม

ผนวกกับการประชาสัมพันธ์เพื่อให้แก่นักเรียน นักศึกษา บุคคลทั่วไป และผู้นำชุมชนมีความสนใจที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

2.5 บทบาทของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จะต้องสร้างศักยภาพของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นผู้นำทางการศึกษา ด้านเทคโนโลยีให้แก่ชุมชน อีกทั้งต้องสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งทางภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างสรรคงานวิจัยอันจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ อีกทั้งยังจะเป็นต้นกำเนิดของเทคโนโลยีและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ เพื่อสร้างสรรคทำให้เกิดแก่ชุมชน และบุคคลทั่วไปและได้รับการยอมรับในความสามารถและศักยภาพของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จะต้องเน้นเรื่องคุณภาพการเรียนการสอน การฝึกอบรม การวิจัย การสร้างสิ่งประดิษฐ์ และบริการทางวิชาการแก่ชุมชน

บรรณานุกรม

- นิธิ เอียวศรีวงศ์. “อุดมศึกษาในทัศนะของนิธิ” สัมภาษณ์โดย สมเกียรติ ตั้งมโน. 5 มกราคม 2546.
- ทวีศักดิ์ หล้าบุตรศรี. “การปฏิบัติงานการให้บริการชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย” ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2544.
- ธงชัย จันทรวงศ์เรือง. “การบริการชุมชนของสถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์.” วิทยานิพนธ์สาขาวิชาพัฒนาศึกษา สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์, 2543.
- ยินดี เจ้าแก้ว. “รายงานการวิจัยเรื่องความต้องการฝึกอบรมของคณะกรรมการดำเนินการและฝ่ายจัดการของสหกรณ์ในภาคการเกษตรและสหกรณ์ภาคนอกการเกษตรในจังหวัดนครศรีธรรมราช.” สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช คณะวิชาวิทยาการจัดการ, 2535.
- วัชร ตรีภูมงาม. การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศ. กรุงเทพฯ:ศูนย์เอกสารและตำราสถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2542.
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ. คู่มือนักศึกษาประจำปีการศึกษา 2545. กรุงเทพฯ, 2545.
- สถาบันราชภัฏจันทรเกษม. “งานวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และบริการทางวิชาการระดับอุดมศึกษาของสถาบันราชภัฏจันทรเกษมช่วงปี 2545-2549.” กรุงเทพฯ, 2544.
- สรุปรายงานการสัมมนา The Future of Universities : Roles Driving Forces of Change, Scenarios and Policy Challenges. ณ อาคาร Mita Kyoyo Kaigisho กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น. 11- 12 ธันวาคม 2546.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). กรอบแนวทางการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทจุดทองจำกัด, 2545.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. การส่งเสริมคุณภาพในการให้บริการประชาชนโดยรัฐ. กรุงเทพฯ, 2540.
- สิปปนนท์ เกตุทัต. “ภาพรวมทิศทางของประเทศกับทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษา” กรุงเทพฯ :จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537. (อัดสำเนา)
- สุจริ ชูจันทร์. งานบริการทางวิชาการด้านการเกษตรแก่ชุมชนของสถาบันราชภัฏภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาด

กระบ้ง, 2541.

สุมาลี สังข์ศรี. “การส่งเสริมการเรียนรู้ในชุมชน” ในเอกสารการสอนชุดวิชาหลักการเรียนรู้และเทคนิคการฝึกอบรม. เล่ม 2 หน่วยที่ 9. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2544.

อัญชลี วุฒิกักดี. “บทบาทในการบริการชุมชนตามทัศนะคณะกรรมการสถานศึกษาผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา สหวิทยาเขตนวลจันทร์กรุงเทพมหานคร” ปริญญาคูศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏจันทรเกษม. 2544.

อุไร ชาดิกานนท์, ประไพศรี สงวนวงศ์ และสุญญาณี เดชทองพงษ์. “รายงานการวิจัยเรื่องความต้องการบริการวิชาการของสถานประกอบการในเขตการปกครองรอบสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ.” สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ, 2543.

Coombs, H. and Ahmed, M. Attacking Rural Povety : How Non Formal Education Can Help. Baltimore :The John Hopkins University Press, 1974.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม มี 3 ชุด

1. ชุดที่1 กลุ่มนักเรียนนักศึกษา

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร
- ตอนที่ 3 หลักสูตรที่ควรมีการอบรมในชุมชน
- ตอนที่ 4 สาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ

2. ชุดที่2 กลุ่มบุคคลทั่วไป

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ความต้องการการฝึกอบรมและการศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา
- ตอนที่ 3 หลักสูตรที่บุคคลทั่วไปต้องการฝึกอบรม
- ตอนที่ 4 สาขาที่บุคคลทั่วไปต้องการศึกษาต่อ

3. ชุดที่3 กลุ่มผู้นำชุมชน

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรของผู้นำชุมชน
- ตอนที่ 3 วิธีการที่ควรใช้ในการฝึกอบรมผู้นำชุมชนและบุคลากรในชุมชน
- ตอนที่ 4 หลักสูตรการฝึกอบรมที่ผู้นำชุมชนต้องการฝึกอบรม
- ตอนที่ 5 สาขาที่ผู้นำชุมชนและบุคลากรในชุมชนต้องการ ศึกษาต่อ

แบบสอบถามสำหรับกลุ่มนักเรียนนักศึกษา

แบ่งออกเป็น 4 ตอน

- ตอนที่ 1.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ตอนที่ 1.2 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร
 ตอนที่ 1.3 หลักสูตรที่ควรมีการอบรมในชุมชน
 ตอนที่ 1.4 สาขาที่นักศึกษาต้องการศึกษาต่อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. ระดับการศึกษา

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5	☐ ปวช. ปีที่ 3
☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6	☐ ปวส. ปีที่ 2
☐ ปวช. ปีที่ 2	☐ อื่น ๆ
3. สาขาวิชาชีพ

☐ สามัญ	☐ สายช่าง	☐ สายพาณิชย
--------------------------------	----------------------------------	------------------------------------
4. เขตที่อยู่อาศัย

☐ สาทร	☐ คลองสาน
☐ บางรัก	☐ ธนบุรี
☐ คลองเตย	☐ ปทุมวัน
☐ บางคอแหลม	☐ อื่น ๆ
☐ ทุ่งครุ	

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร

5. ความคิดเห็นต่อการพัฒนาบุคลากรของชุมชน

☐ สำคัญมาก

☐ สำคัญ

☐ ไม่สำคัญ

6. ความต้องการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น

☐ ต้องการ

☐ ไม่ต้องการ

7. ความต้องการเข้ารับการศึกษาอบรม

☐ ต้องการมาก

☐ ต้องการ

☐ ไม่ต้องการ

8. ความคิดเห็นต่อการได้รับการพัฒนาและฝึกอบรมของคนในชุมชน

☐ ควรพัฒนามาก

☐ ควรพัฒนา

☐ ไม่จำเป็นต้องพัฒนา

9. วิธีการพัฒนาและฝึกอบรมที่เหมาะสมกับบุคคลในชุมชน

เหตุผลการพัฒนาและฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
1. การฝึกอบรม(Training)					
1.1 การอบรมในระหว่างการทำงาน					
1.2 การอบรมภายในบริษัท					
1.3 การอบรมในสถาบันฝึกอบรม					
2. การให้การศึกษาต่อเนื่อง (Continuing Education)					
2.1 ระยะยาว เช่น ศึกษาต่อปริญญาตรี/โท/เอก ฯลฯ					
2.2 ระยะสั้นเช่น มินิเอ็มบีเอ และหลักสูตรเฉพาะทาง					
3. การจัดกิจกรรมเสริม(Supplementary Activities)					
3.1 การให้ความรู้เพิ่มเติม โดยใช้สื่อต่าง ๆ					
3.2 การจัดกิจกรรมกลุ่มย่อยต่าง ๆ เช่น กิจกรรมพัฒนาทีมงาน					
3.3 การศึกษาดูงาน					
3.4 การจัดประชุมสัมมนา					

ตอนที่ 3 ความต้องการ ของหลักสูตรฝึก-อบรมที่ชุมชนต้องการ

หลักสูตรการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
การเขียนโครงการเพื่อขอทุนวิจัย					
การควบคุมคุณภาพการพิมพ์					
การจัดทำรายงานประจำปี					
การจัดการธุรกิจขนาดย่อม					
การจัดดอกไม้					
การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย					
การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์					
การซ่อมบำรุงเครื่องใช้ไฟฟ้า					
การซ่อมบำรุงเครื่องปรับอากาศ					
การซ่อมบำรุงเครื่องยนต์					
การซ่อมบำรุงโทรศัพท์มือถือ					
การตัดเย็บเสื้อผ้า					
การเดินแอร์โรบิค					
การถ่ายภาพดิจิทัล					
การทำผ้าขัดย้อม/ผ้าปาติด					
การบริหารอาหารและจัดโต๊ะอาหาร					
การบัญชีสำหรับธุรกิจ					
การประดิษฐ์ของชำร่วย					
การเป็นมัคคุเทศ					
การผลิตกรอบรูปวิทยาศาสตร์					
การผลิตน้ำยาทำความสะอาด					
การผลิตเฟอร์นิเจอร์					
การผลิตสื่อการเรียนการสอน					
การผสมเครื่องดื่ม					
การฝึกโยคะ					
การพัฒนาทักษะผู้บริหาร					
การพัฒนาบุคลิกภาพ					
การแยกสีทางการพิมพ์					

หลักสูตรการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
การรังวัด/การทำแผนที่					
การสร้างเว็บ					
การออกแบบตกแต่งภายใน					
การออกแบบสิ่งพิมพ์					
ขนมไทย					
ขนมอบ/เบเกอรี่					
จิตวิทยาเพื่อการบริหารและบริการ					
ทักษะการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการนำเสนอผลงาน					
เทคนิคการจัดประชุมและฝึกอบรม					
เทคนิคการถ่ายภาพเพื่องาน IT					
เทคนิคการนำเสนอผลงาน					
เทคนิคการเป็นวิทยากร					
เทคนิคการสืบค้นข้อมูลเพื่อการวิจัย					
นาฏศิลป์/ดนตรี					
โปรแกรม 3 ดี					
โปรแกรมโฟโต้ช้อป					
โปรแกรมวินโดวส์ออฟฟิศ					
โปรแกรมออร์โต้แคด					
โปรแกรมออร์โต้แวร์					
พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์					
ภาษาต่างประเทศ(จีน,ญี่ปุ่น,ฝรั่งเศส)					
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล					
เลขานุการยุคใหม่					
สถิติเพื่อการวิจัย					
สอนเสริมคณิตศาสตร์					
สอนเสริมภาษาอังกฤษ					
สอนเสริมวิทยาศาสตร์(ฟิสิกส์,เคมี,ชีวะ)					
อาหารไทย					
อาหารมังสวิวัติ					
อาหารสำหรับผู้ป่วย					

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สิ่งทอ					
สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า-ไฟฟ้ากำลัง					
สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล					
สาขาวิชาออกแบบสิ่งทอ					
สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรมเครื่องมือกล					
สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม					
สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรมเชื่อมประกอบ					
สาขาวิชาวิศวกรรมสำรวจ					
สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งทอ					
สาขาวิชาวิศวกรรมเคมีสิ่งทอ					
สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล					
สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม					
สาขาวิชาเคมี					
สาขาวิชาเคมีวิเคราะห์					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

แบบสอบถามสำหรับบุคคลทั่วไป

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ตอนที่ 2 ความต้องการการฝึกอบรมและการศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา
 ตอนที่ 3 หลักสูตรที่บุคคลทั่วไปต้องการฝึกอบรม
 ตอนที่ 4 สาขาที่บุคคลทั่วไปต้องการศึกษาต่อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 30 – 39 ปี
☐ 40 – 49 ปี	☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	☐ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
☐ ปวช. หรือเทียบเท่า	☐ ปวส. หรือเทียบเท่า
☐ ปริญญาตรี	☐ อื่น ๆ
4. รายได้ต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท	☐ 10,000 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 30,000 บาท	☐ 30,000 บาท ขึ้นไป
5. อาชีพ

☐ ข้าราชการ	☒ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ พนักงานหรือลูกจ้างบริษัทห้างร้าน	☐ อื่น ๆ
☐ เจ้าของหรือผู้ประกอบการส่วนตัว	

ตอนที่ 2 ความต้องการการฝึกอบรมและการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

1. วิธีการที่ต้องการใช้ในการเพิ่มพูนความรู้

- ☐ ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ☐ ฝึกอบรม ☐ ทั้งศึกษาต่อและฝึกอบรม

2. ระดับการศึกษาที่ต้องการเข้าศึกษาต่อ

- ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี (ปวส./ปวช. ปวท./อนุปริญญา)
☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก ☐ อื่น ๆ

3. รูปแบบของการศึกษาต่อ

- ☐ แบบระบบปิด (เรียนที่สถาบัน/ศูนย์)
☐ เรียนทางไกล (มีการบรรยายสรุป)
☐ แบบผสม (เรียนที่สถาบันส่วนหนึ่งและศึกษาด้วยตัวเอง)
☐ อื่น ๆ

4. เหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

- ☐ เพื่อเลื่อนตำแหน่ง ☐ เพื่อเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษา
☐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ☐ เพื่อเปลี่ยนงานใหม่
☐ เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษเพื่อเพิ่มฐานะทางสังคม ☐ อื่น ๆ

5. รูปแบบการฝึกอบรม

- ☐ การฝึกอบรมระยะยาว (1 เดือนขึ้นไป)
☐ การฝึกอบรมระยะสั้น (ไม่เกิน 10 วัน)
☐ อื่น ๆ

6. ช่วงเวลาที่ต้องการฝึกอบรม

- ☐ วันธรรมดา (ในเวลาราชการ) ☐ วันธรรมดา (นอกเวลาราชการ)
☐ วันเสาร์ ☐ วันอาทิตย์
☐ วันเสาร์ – วันอาทิตย์ ☐ อื่น ๆ

7. เหตุผลที่ต้องการฝึกอบรม

- ☐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ☐ เพื่อการหางานทำ
☐ เพื่อเป็นงานอดิเรก ☐ เพื่อเปลี่ยนงานใหม่

☐ เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษ

☐ เพื่อพบปะบุคคลใหม่

☐ อื่นๆ

ตอนที่ 3 หลักฐานที่ต้องการฝึกอบรม

หลักฐานการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
การเขียน โครงการเพื่อขอทุนการวิจัย					
การควบคุมคุณภาพการพิมพ์					
การจัดการธุรกิจขนาดเล็ก					
การจัดดอกไม้					
การจัดทำรายงานประจำปี					
การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย					
การใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอผลงาน					
การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์					
การซ่อมบำรุงเครื่องไฟฟ้า					
การซ่อมบำรุงเครื่องยนต์					
การซ่อมบำรุงโทรศัพท์มือถือ					
การซ่อมบำรุงปรับอากาศ					
การตัดเย็บเสื้อผ้า					
การเดินแอโรบิค					
การถ่ายภาพดิจิทัล/วิดีโอ					
การทำผ้ามัดย้อม/ผ้าบาติก					
การบริการอาหารจัดโต๊ะอาหาร					
การบัญชีสำหรับธุรกิจ					
การประดิษฐ์ของชำร่วย					
การเป็นมัคคุเทศก์					
การผลิตกรอบรูปวิทยาศาสตร์					
การผลิตน้ำยาทำความสะอาด					
การผลิตฟอรั่มเจอร์					

หลักสูตรการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
การผลิตสื่อการเรียนการสอน					
การผสมเครื่องดื่ม					
การฝึกโยคะ					
การพัฒนาทักษะผู้บริหาร					
การพัฒนานวัตกรรม					
การแยกสีทางการพิมพ์					
การรังวัด/การทำแผนที่					
การสร้างเว็บ					
การสอนเสริมคณิตศาสตร์					
การสอนเสริมภาษาอังกฤษ					
การสอนเสริมวิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์,เคมี,ชีวะ)					
การออกแบบสิ่งพิมพ์					
ขนมไทย					
ขนมอบ/เบเกอรี่					
จิตวิทยาเพื่อการบริหารและบริการ					
เทคนิคการจัดประชุมและฝึกอบรม					
เทคนิคการถ่ายภาพเพื่องาน IT					
เทคนิคการนำเสนอผลงาน					
เทคนิคการเป็นวิทยากร					
เทคนิคการสืบค้นข้อมูลเพื่อการวิจัย					
นาฏศิลป์/ดนตรี					
โปรแกรม 3 ดี					
โปรแกรมโฟโต้ช้อป					
โปรแกรมวินโดว์ออฟฟิศ					
โปรแกรมออโตแวร์					
โปรแกรมออโตแคท					
พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์					
ภาษาต่างประเทศ (จีน,ญี่ปุ่น,ฝรั่งเศส)					

หลักสูตรการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
เลขานุการยุคใหม่					
สถิติเพื่อการวิจัย					
ออกแบบตกแต่งภายใน					
อาหารไทย					
อาหารมังสวิรัต					
อาหารสำหรับผู้ป่วย					

ตอนที่ 4 ความต้องการของสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ					
วิศวกรรมเครื่องกล					
วิศวกรรมไฟฟ้า – ไฟฟ้ากำลัง					
วิศวกรรมโยธา					
วิศวกรรมสำรวจ					
วิศวกรรมสิ่งทอ					
วิศวกรรมอุตสาหกรรม					
วิศวกรรมอุตสาหกรรม – เครื่องมือกล					
วิทยาการคอมพิวเตอร์					
วิศวกรรมอุตสาหกรรม – ออกแบบการผลิต					
การเงิน					
การจัดการทรัพยากรมนุษย์					
การจัดการสำนักงาน					
การตลาดระหว่างประเทศ					
การท่องเที่ยว					
การบัญชี					
การบัญชี – การสอบบัญชี					

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
การโรงแรม					
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป – ธุรกิจงานประดิษฐ์					
คหกรรมศาสตร์ศึกษา – คหกรรมศาสตร์ทั่วไป					
คหกรรมศาสตร์ศึกษา – ธุรกิจงานประดิษฐ์					
เคมี					
เคมีวิเคราะห์					
เคมีอุตสาหกรรม					
เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์					
เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์					
เทคโนโลยีการพิมพ์					
เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์					
เทคโนโลยีเครื่องกล					
เทคโนโลยีโทรคมนาคม					
เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สิ่งทอ					
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องเรือน					
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม					
ผ้าเครื่องแต่งกาย – ธุรกิจเสื้อผ้า					
ผ้าและเครื่องแต่งกาย					
ภาษาอังกฤษธุรกิจ					
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล					
ระบบสารสนเทศ					
ออกแบบเครื่องเรือน					
อาหารและโภชนาการ – ธุรกิจอาหาร					
อาหารและโภชนาการ					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

แบบสอบถามสำหรับผู้นำชุมชน

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
 ตอนที่ 2 ความต้องการการฝึกอบรมและการศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา
 ตอนที่ 3 หลักสูตรที่บุคคลทั่วไปต้องการฝึกอบรม
 ตอนที่ 4 สาขาที่บุคคลทั่วไปต้องการศึกษาต่อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 30 – 39 ปี
☐ 40 – 49 ปี	☐ 50 ปี ขึ้นไป
3. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	☐ มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
☐ ปวช. หรือเทียบเท่า	☐ ปวส. หรือเทียบเท่า
☐ ปริญญาตรี	☐ อื่น ๆ
4. รายได้ต่อเดือน

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท	☐ 10,000 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 30,000 บาท	☐ 30,000 บาท ขึ้นไป
5. อาชีพ

☐ นักธุรกิจ	☐ นักการเมือง
☐ กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน	☐ สก. / สข.
☐ พระ / นัก	☐ ผู้บริหารต่าง ๆ
☐ ครู	☐ ผู้นำกลุ่ม / ศูนย์
☐ อื่น ๆ	

6. สังกัดเขต

☐ สาทร	☐ บางรัก	☐ คลองเตย
☐ บางคอแหลม	☐ ปทุมวัน	☐ คลองสาน
☐ ธนบุรี	☐ พุente	

ตอนที่ 2 ความต้องการการพัฒนานุเคราะห์

1. ความสำคัญของการพัฒนาชุมชน

☐ สำคัญมาก	☐ สำคัญ	☐ ไม่สำคัญ

2. ความต้องการการศึกษาต่อระดับสูง

☐ ต้องการ	☐ ไม่ต้องการ

3. ความต้องการเข้ารับการฝึกอบรม

☐ ต้องการมาก	☐ ต้องการ	☐ ไม่ต้องการ

4. การพัฒนาและการฝึกอบรมคนในชุมชน

☐ ควรพัฒนามาก	☐ ควรพัฒนา	☐ ไม่ควรพัฒนา

5. วิธีการพัฒนานุเคราะห์

วิธีการพัฒนานุเคราะห์	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
1. การอบรมในระหว่างปฏิบัติงาน				
2. การอบรมภายในหน่วยงาน				
3. การอบรมในสถาบันฝึกอบรม				
4. การศึกษาต่อ (ตรี , โท , เอก ฯลฯ)				
5. การศึกษาระยะสั้น				
6. การให้ความรู้เพิ่มเติมโดยใช้สื่อต่างๆ				
7. การจัดกิจกรรมกลุ่มย่อย				
8. การศึกษาดูงาน				
9. การประชุม / สัมมนา / อบรม				

ตอน 3 หลักการฝึกอบรมที่ผู้นำชุมชนต้องการอบรม

หลักสูตรการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
การซ่อมบำรุงคอมพิวเตอร์					
การพัฒนาบุคลิกภาพ					
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
การสอนเสริมภาษาอังกฤษ					
การซ่อมบำรุงเครื่องใช้ไฟฟ้า					
การซ่อมบำรุงโทรศัพท์มือถือ					
การซ่อมบำรุงเครื่องปรับอากาศ					
จิตวิทยาเพื่อการบริหารและการบริการ					
การใช้คอมพิวเตอร์เครือข่าย					
การใช้เทคโนโลยีการนำเสนอผลงาน					
ขนมไทย					
อาหารไทย					
เทคนิคการจัดประชุมและฝึกอบรม					
การประดิษฐ์ของชำร่วย					
การตัดเย็บเสื้อผ้า					
เทคนิคการนำเสนอผลงาน					
เทคนิคการถ่ายภาพเพื่องาน IT					
การจัดดอกไม้					
การผลิตสื่อการเรียนการสอน					
การผลิตน้ำยาทำความสะอาด					
การพัฒนาทักษะผู้บริหาร					
การถ่ายภาพดิจิทัล					
โปรแกรมวินโดวส์ / ออฟฟิศ					

หลักสูตรการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
การเดินแอโรบิก					
การเขียนโครงการเพื่อขอทุนวิจัย					
ขนมอบ / เบเกอรี่					
การจัดทำรายงานประจำปี					
การผลิตกรอบรูปวิทยาศาสตร์					
ภาษาต่างประเทศ (จีน , ญี่ปุ่น , ฝรั่งเศส)					
เทคนิคการเป็นวิทยากร					
การทำผ้ามัดย้อม / ผ้าปาติค					
การผลิตเฟอร์นิเจอร์					
การสร้างเว็บ					
เทคนิคการสืบค้นข้อมูลเพื่อการวิจัย					
การจัดการธุรกิจขนาดเล็ก					
สอนเสริมคณิตศาสตร์					
การบัญชีสำหรับธุรกิจ					
การออกแบบตกแต่งภายใน					
การเป็นมัคคุเทศก์					
โปรแกรมโฟโต้แคท					
สถิติเพื่อการวิจัย					
โปรแกรมออโต้แวร์					
นาฏศิลป์ / คนตรี					
การฝึกโยคะ					
การบริการอาหารและการจัดโต๊ะอาหาร					
การผสมเครื่องดื่ม					
เลขานุการยุคใหม่					
การควบคุมคุณภาพการพิมพ์					
การออกแบบสิ่งพิมพ์					

หลักสูตรการฝึกอบรม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์					
การแยกสีทางการพิมพ์					
สอนเสริมวิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์ , เคมี , ชีวะ)					
การรังวัด / การทำแผนที่					
อาหารมังสวิรัติ					
อาหารสำหรับผู้ป่วย					

ตอนที่ 4 ความต้องการของสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
วิศวกรรมเคมีสิ่งทอ					
วิศวกรรมเครื่องกล					
วิศวกรรมไฟฟ้า – ไฟฟ้ากำลัง					
วิศวกรรมโยธา					
วิศวกรรมสำรวจ					
วิศวกรรมสิ่งทอ					
วิศวกรรมอุตสาหกรรม					
วิศวกรรมอุตสาหกรรม – เครื่องมือกล					
วิทยาการคอมพิวเตอร์					
วิศวกรรมอุตสาหกรรม – ออกแบบการผลิต					
การเงิน					
การจัดการทรัพยากรมนุษย์					
การจัดการสำนักงาน					
การตลาดระหว่างประเทศ					
การท่องเที่ยว					
การบัญชี					
การบัญชี – การสอบบัญชี					
การโรงแรม					

สาขาที่ต้องการศึกษาต่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป – ธุรกิจงานประดิษฐ์					
คหกรรมศาสตร์ศึกษา – คหกรรมศาสตร์ทั่วไป					
คหกรรมศาสตร์ศึกษา – ธุรกิจงานประดิษฐ์					
เคมี					
เคมีวิเคราะห์					
เคมีอุตสาหกรรม					
เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์					
เทคโนโลยีการถ่ายภาพและภาพยนตร์					
เทคโนโลยีการพิมพ์					
เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์					
เทคโนโลยีเครื่องกล					
เทคโนโลยีโทรคมนาคม					
เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์สิ่งทอ					
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องเรือน					
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม					
ผ้าเครื่องแต่งกาย – ธุรกิจเสื้อผ้า					
ผ้าและเครื่องแต่งกาย					
ภาษาอังกฤษธุรกิจ					
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล					
ระบบสารสนเทศ					
ออกแบบเครื่องเรือน					
อาหารและโภชนาการ – ธุรกิจอาหาร					
อาหารและโภชนาการ					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวเอี่ยมฟ้า นาคโต

วุฒิ	วท.บ. (คณิตศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2527 ค.ม. (การศึกษาคณิตศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2533
ตำแหน่งทางวิชาการ	อาจารย์ 2 ระดับ 7
ตำแหน่งงาน	อาจารย์ ประจำแผนกวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ สอนวิชาคณิตศาสตร์ แคลคูลัส สถิติ
งานวิจัย	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องอนุพันธ์ฟังก์ชันพีชคณิต (ได้รับทุนอุดหนุน จาก สกว.) 2542 การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับเตรียมสอบวิชา คณิตศาสตร์- ทั่วไป (ได้รับทุนอุดหนุน จาก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล) 2547

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไฉพร เลิศมหาเกียรติ

วุฒิ	อ.บ. บรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2524 อ.ม. บรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2533
ตำแหน่งทางวิชาการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ 8
ตำแหน่งงาน	หัวหน้าแผนกห้องสมุด มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

นายอัศวิน จินดานุรักษ์

วุฒิ	วท.บ. (คณิตศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร) ปี 2523 ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปี 2542
ตำแหน่งทางวิชาการ	อาจารย์ 2 ระดับ 7
ตำแหน่งงาน	หัวหน้าแผนกประเมินผลและรายงาน ฝ่ายวางแผนและพัฒนา 2543 - 2546 หัวหน้าแผนกหลักสูตรและตำราเรียน ฝ่ายวิชาการ 2546 - ปัจจุบัน อาจารย์ ประจำแผนกวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ สอนวิชาคณิตศาสตร์ แคลคูลัส สถิติ ระเบียบวิธีวิจัย
ประสบการณ์	อาจารย์พาณิชยการเซตุนท กทมอาชีวศึกษา 2523 - 2530 ผู้จัดการ บริษัท ที ที ชูนิคอน 2530 - 2536 อาจารย์โรงเรียนป้อมนาคราชสวาทยานนท์ กรมสามัญศึกษา 2536 - 2538

งานวิจัย

การพัฒนาระบบเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องอนุพันธ์ฟังก์ชันพีชคณิต
(ได้รับทุนอุดหนุน จาก สกว.) 2542

การพัฒนาระบบเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทักษะภาษาไทย (ได้รับทุนอุดหนุน
จาก กระทรวงศึกษา) 2543

การพัฒนาระบบเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับเตรียมสอบวิชาคณิตศาสตร์ -
ทั่วไป (ได้รับทุนอุดหนุน จาก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล) 2547